ISSN 2241-6021

Με επείγουσα διαδικασία στη Βουλή το νέο δασοκτόνο νομοσχέδιο των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ

Νομιμοποιούν καταπατημένες εκτάσεις ακόμα και σε εθνικούς δρυμούς, σε πάρκα και άλση και σε υδροβιότοπους

ΣΕΛΙΔΕΣ 8-9

Η εισβολή της Fraport

Αυτό σημαίνει ιμπεριαλιστική νεο-αποικιοκρατία

ΣΕΛΙΔΑ 11

Σήμερα, εκδήλωση στο Πολυτεχνείο 7μμ

Συνεχίζονται οι εκδηλώσεις αλληλεγγύης στη «Στρούγκα»

ΣΕΛΙΔΑ 13

Συρία

Εγκλήματα κατά συρροή και κατ' εξακολούθηση

ΣΕΛΙΔΑ 5

1,30 €

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ | 21ος χρόνος - αρ. φύλλου 912 - 8 Απρίλη 2017 | www.eksegersi.gr

Συνεχίζεται το σόου της «σκληρής διαπραγμάτευσης» με τους ιμπεριαλιστές δανειστές

ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΠΟΡΕΙΑ
Σάββατο, 8 Απρίλη, 2μμ
Κηφισίας και Αλεξάνδρας

Το αστικό πολιτικό σύστημα οπλίζει το χέρι των νεοναζί

ΣΕΛΙΔΑ 16

ΓΙΑΤΙ ΤΟΥΣ ΚΟΙΤΑΜΕ;

Scripta...Verba...

Ο ελληνικός λαός γνώριζε ότι θα έρθουν νέα, δύσκολα μέτρα, όπως η μείωση του αφορολόγητου ή η μείωση των συντάξεων. Αυτές τις αρνητικές επιπτώσεις προσπαθούμε να λειάνουμε με τη διαπραγμάτευση.

Γιάννης Μπαλάφας

Ολα τα δίνει ο ελληνικός λαός, συντάξεις και αφορολόγητο κι ό,τι άλλο χρειαστεί, φτάνει να βλέπει τον Τσίπρα πρωθυπουργό και τον Μπαλάφα υπουργό!

Το πλήγμα από τα καταστροφολογικά σενάρια είναι μεγαλύτερο αφού δημιουργεί αρνητική ψυχολογία. Εγώ δεν εκτιμώ ότι θα πληγούν πάλι οι ίδιοι. Δεν μπορώ να εξωθούμαι σε μία πρόβλεψη χωρίς να έχω δει τα μέτρα.

Ιωάννης Τσιρώνης

Μια απλή σύγκριση με όσα είπε ο Μπαλάφας ξεμπροστιάζει τον απατεωνίσκο «οικολόγο».

Δεν θα ήθελα να πιστέψω εκτιμήσεις που λένε ότι [ο Στουρνάρας] διατηρεί και καλλιεργεί πολιτικές φιλοδοξίες οι οποίες είναι ασύμβατες με την ομαλή πορεία της οικονομίας και συμβατές μόνο με μια πορεία προς τον τοίχο.

Νίκος Παππάς

Το alter ego του Τσίπρα σε ρόλο ψεύτη βοσκού με λύκο τον Στουρνάρα.

Τώρα, για πείτε μου, δηλαδή... Αυτή η τριάδα των πολιτικών «ζόμπι» του σημιτικού εκσυγχρονισμού σάς μοιάζει για... μάχιμη ομάδα «εθνικής σωτηρίας»; Ο Ραγκούσης, η Αννούλα και ο Φλωρίδης; Πάμε καλά; (...) Η υπόθεση θα ήταν μόνο για γέλια, αν δεν υπήρχε ένα ολόκληρο στερέωμα -εκδοτικό, επιχειρηματικό και χρηματοπιστωτικό- που επιχειρεί να παντρέψει όλο αυτό το παρακμιακό συνονθύλευμα με τη Νέα Δημοκρατία του Κυριάκου Μητσοτάκη.

Γ. Χαρβαλιάς («Δημοκρατία»)

Οι γνήσιοι δεξιοί ανησυχούν μην έρθουν οι σώγαμποι και τους πάρουν τις βουλευτικές έδρες.

Ενας Στουρνάρας, 45 Γιάννηδες μαζί. Ο κεντρικός τραπεζίτης της Ελλάδας αντιλαμβάνεται τον ρόλο του ως το μακρύ χέρι των τροϊκανών, την πολιτική ως πεδίο παρέμβασης, και την κυβέρνηση ως προσωρινό εμπόδιο, το οποίο οφείλει να ανατρέψει.

Κώστας Βαξεβάνης

Μπορούσε να λείψει ο Μάρτης απ' τη σαρακοστή;

Το ότι κυκλοφορεί ελεύθερος ο κ. Σημίτης είναι ευθύνη όλων μας.

Πάνος Καμμένος

Ριζικές λύσεις, όχι σαν τους συριζαίους που περιορίζονται σε πολιτικές επιθέσεις κατά του Σημίτη.

ΡΙΠΕΣ

◆ Η διαφθορά είναι κοινωνικό φαινόμενο, είπε ο Σημίτης ◆ Τσουκάτος, Μαντέλης, Γιάννος, δικά του πρωτοπαλίκαρα όλοι ◆ Ο ίδιος, όμως, ήταν αδιάφθορος ◆ Υπεράνω, ρε παιδί μου ◆ Ο άνθρωπος που έβλεπε τις μίζες να περνούν ◆ Και χέρι δεν άπλωνε κρυφά, ν' αρπάξει μια απ' τα μαλλιά ◆ Η στήλη φτιάχνει και ρίμες, όπως βλέπετε ◆ «Περσινά ξινά σταφύλια» χαρακτήρισε ο Παππάς το νέο γύρο σκανδαλολογίας για το ταξίδι του στη Βενεζουέλα και την Καραϊβική ◆ Περσινά, ναι, ξινά δε νομίζουμε ◆ Γιατί οι φωτογραφίες του στο ιδιωτικό αεροπλάνο του λιβανέζου τώρα πρωτοβγαίνουν ◆ Δε θα έπρεπε ο Παππάς να δώσει κάποιες εξηγήσεις; ◆ Το λέει και η παροιμία ◆ Αμα κατουράς στη θάλασσα, θα το βρεις στο αλάτι ◆ Αρχίζεις τη σκανδαλολογία; Θα σε πληρώσουν με το ίδιο νόμισμα ◆ Διότι είσαι κι εσύ σαν το... «πνεύμα και ηθική» του Αυλωνίτη ◆ Αν μη τι άλλο, ο Παππάς και οι άλλοι συριζαίοι θα έπρεπε να θυμούνται μια άλλη παροιμία ◆ Οποιος νύχτα περπατεί λάσπη και σκατά πατεί ◆ Από μικρό και από Ζουρ(λ)άρι μαθαίνεις (κάποια) αλήθεια ◆ Η χώρα είναι υπό κατοχήν και αποικία χρέους, είπε ο υφυπουργός ◆ Αρα ο ίδιος συμμετέχει σε μια κατοχική-δωσιλογική κυβέρνηση ◆ Τι δεν καταλαβαίνετε; ◆ Πρόβλημα θα υπήρχε αν ο Πάγκαλος δεν ξέρναγε πάνω στη μνήμη του Μπελογιάννη ◆ Εμείς τον καταλαβαίνουμε, πάντως ◆ Οταν σ' αυτή τη ζωή σου έχει μείνει το φαΐ και το ξέρασμα, κάτι πρέπει να ξεράσεις μπας και σου δώσουν λίγη σημασία ◆ «Απλώς είμαστε πολύ ειλικρινείς. Δεν έχουμε πει ποτέ ψέματα στον ελληνικό λαό» ◆ Η μία, η μοναδική, η ανεπανάληπτη Ολγα Γεροβασίλη ◆ Τι πίνεις, μωρή Ολγάρα, και δεν μας δίνεις; ◆ Γιατί μόνο με Chivas δεν τα λες αυτά ◆ «Δεν νομίζω ότι υπάρχει μεγαλύτερο ξεπούλημα απ' αυτό» ◆ Ο Κούλης για τη ΔΕΗ! ◆ Κατόρθωμα ΣΥΡΙΖΑ κι αυτό ◆ Να μιλάει για ξεπούλημα ο γιος του Μητσοτάκη ◆ Με την ευκαιρία, η στήλη σεμνύνεται να μοιραστεί μαζί σας την υπερηφάνεια που αισθάνεται ◆ Ο Κούλης παραδέχτηκε ότι ο Δρακουμέλ «ζει και αναπνέει για να δει το παιδί του πρωθυπουργό» ◆ Και θα φτάσει και στα 100 και στα 101 άμα χρειαστεί ◆ Οι τακτικοί αναγνώστες της στήλης θυμούνται ασφαλώς ότι πρώτοι εμείς το έχουμε γράψει ◆ Από την εποχή που η Ντόρα έχανε από τον Σαμαρά ◆ «Τάξη και ηθική» στην τηλεόραση ζητάει ο πρόεδρος του Χριστιανοδημοκρατικού Κόμματος Ελλάδος, Νίκος Νικολόπουλος ◆ Προσυπογράφουμε ◆ Τις τσόντες οι σωστοί χριστιανοί τις βλέπουν όταν έχουν κοιμηθεί τα παιδιά ◆ Ενίοτε και η σύζυγος ◆ «Ελάτε όλοι μαζί να πούμε το άρατε πύλες» ◆ Κάποιος να διδάξει τον Καμμένο, πρώτο να το λέει σωστά (άρατε πύλας) ◆ Και δεύτερο τι ακριβώς σημαίνει και πως εντάσσεται στο χριστιανορθόδοξο τυπικό της Μεγάλης Παρασκευής ◆ Μπορεί ν' ακούγεται ωραίο και ηχηρό, αλλά δεν είναι φράση-πασπαρτού ◆ Οχι Μπαλαούρας, Μπαλιγούρας θα έπρεπε να ονομάζεται ◆ Ξεφτίλα για τρία κατοστάρικα, όταν σαν βουλευτής παίρνει εφτά-οχτώ χιλιάρικα το μήνα ◆ «Η Ευρώπη ή θα γίνει κοινωνική ή δε θα υπάρχει» ◆ Ελα, ρε Κατρούγκαλε... κομμουνισταρά ◆ Είχε πάει στη Ρώμη για να βοηθήσει τον Τσίπρα με το βέτο που θα έβαζε στη Διακήρυξη της ΕΕ ◆ Τελικά, όμως, δεν το έβαλαν το βέτο κι ας μην τους περιέλαβαν την προσθήκη στη Διακήρυξη ◆ Δε θέλησαν να χαλάσουν την... ωραία ατμόσφαιρα ◆

επί του πιεστηρίου

Με σκούρα λωρίδα, για να μη φαίνεται το πρόσωπό του παρουσιάστηκε από την κρατική τηλεόραση ο χρυσαυγίτης μπράβος που συνελήφθη επειδή αναγνωρίστηκε ως ένας από τη συμμορία που λιντσάρησε το διερχόμενο φοιτητή. Ούτε το όνομά του αναφέρθηκε στο ρεπορτάζ, μολονότι είναι δημόσιο πρόσωπο, καθότι μετακλητός υπάλληλος στο γραφείο του φίρερ Μιχαλολιάκου. Περιττεύει να θυμίσουμε τι θα συνέβαινε αν ο συλληφθείς ήταν μέλος ένοπλης επαναστατικής οργάνωσης ή έστω κατηγορούμενος για τέτοια δράση.

Δεν ξέρουμε αν το πήρατε χαμπάρι, αλλά μετά τη Ραχήλ Μακρή και τόσους άλλους, και ο Νότης Μαριάς ίδρυσε «κόμμα». Το ονόμασε «Ελλάδα - Ο Αλλος Δρόμος». Κι αφού κατέθεσε τη δήλωση στον Αρειο Πάγο, αναχώρησε για τις Βρυξέλλες. Ούτε καμιά συγκέντρωση οπαδών του κόμματος, ούτε καμιά συνέντευξη Τύπου της διοικούσας επιτροπής (ή έστω του ίδιου, γιατί δεν νομίζουμε να υπάρχει διοικούσα επιτροπή), τίποτα απολύτως. Πράγμα που έδωσε αφορμή σε... κακεντρεχείς να πουν ότι η ίδρυση «κόμματος» έγινε για να μπορέσει ο Μαριάς να εισπράξει επιχορήγηση ως «εθνική συνιστώσα» της ευρωομάδας των Συντηρητικών και Αναμορφωτών, στην οποία συμμετέχει.

Μπορεί ο κυρ-Αλέκος να μην ήταν στα επίσημα του ΟΑΚΑ, μπορεί ο λόγος κάτι ΑΕΚτζήδων τύπου Πάντζα και Λαλιώτη να μην έχει καμιά πέραση, όμως ο λόγος κοτζάμ αντιπροέδρου της ΝΔ, που μάλιστα είναι βάζελος και δεν το κρύβει, υπέρ της κατασκευής του γηπέδου Μελισσανίδη στη Νέα Φιλαδέλφεια ήταν ό,τι πρέπει για την προπαγανδιστική στήριξή του «μεγάλου αφεντικού». Περιττεύει, βέβαια, να ρωτήσουμε τον νεοφιλελεύθερο Κωστή Χατζηδάκη, που έκανε τη σχετική γλειψιματική δήλωση στην κάμερα της ΕΡΤ, για το πώς θα λυθεί το ιδιοκτησιακό. Ετσι κι αλλιώς, όλοι ξέρουν ότι γήπεδο δεν πρόκειται να χτιστεί (τουλάχιστον στο ορατό μέλλον).

Ρόμπα τον έκαναν στο Διαδίκτυο τον πρώην ποταμίσιο Μπαργιώτα, που προσχώρησε στο ΠΑΣΟΚ (συγνώμη, στη... ΔΗΣΥ). Βλέπετε, ο ερίφης είχε μεγάλη γλώσσα, την οποία χρησιμοποιούσε για να ειρωνεύεται προσωπικά ακόμα και τη Φώφη. Πήραν φωτιά τα ψαχτήρια, τα βρήκαν και τον έλουσαν με τα ίδια του τα σχόλια. Δεν είναι, βέβαια, ο μόνος που γλείφει εκεί που έφτυνε. Ο Μπουμπούκος έχει το ρεκόρ και δύσκολα θα του το καταρρίψει κάποιος. Σιγά-σιγά αρχίζουν και εμπεδώνουν την παροιμία «μεγάλη μπουκιά φάε, μεγάλη κουβέντα μη λες». Από την άλλη, όμως, δεν έπαθε και τίποτα ο Μπουμπούκος, μολονότι του θυμίζουν τι έσουρνε ενάντια στη ΝΔ. Οπότε...

Η Κόντρα δε θα κυκλοφορήσει τις επόμενες δύο εβδομάδες. Θα μας ξαναβρείτε στα σημεία πώλησης το Σάββατο 29 Απρίλη.

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Τι συνδέει τον κ. Παππά με το δικηγόρο των offshore κ. Αρτεμίου και τον μεγαλοεπιχειρηματία που βρίσκεται στη μαύρη λίστα των αμερικανικών αρχών;

ΝΔ

Περσινά ξινά σταφύλια. Το κόμμα της Novartis, του Κήρυκα Χανίων, των κρυμμένων -από το πόθεν έσχες- ακινήτων του Βολταίρου, εσχάτως και του κ. Σημίτη, κάθε φορά που στριμώχνεται φωνάζει «Βενεζουέλα».

Νίκος Παππάς

Το επετειολόγιο της εβδομάδας

8/4: Ημέρα Ρομά 8/4/1941: Δραπετεύουν από το Σανατόριο Ασβεστοχωρίου δώδεκα μέλη του ΚΚΕ (για να συμμετάσχουν στην αντίσταση) που είχαν μεταφερθεί εκεί από την Ακροναυπλία λόγω φυματίωσης. Την επόμενη κυκλοφόρησε η πρώτη προκήρυξη ενάντια στους γερμανούς κατακτητές που μόλις κατέλαβαν την πόλη 8/4/1971: Απολύονται 261 εκτοπισμένοι, μεταξύ τους και 27 στρατιωτικοί 8/4/1986: Εκτέλεση Δημήτρη Αγγελόπουλου (17Ν) 9/4: Τυνησία: Ημέρα μαρτύρων **9/4/1908: Επανάσταση Νεότουρκων (Θεσσαλονίκη)** 9/4/1968: Διακήρυξη Ντούπτσεκ («άνοιξη της Πράγας») **9/4/1973: Ο «Μαύρος Σεπτέμβρης» ανατινάζει την ισραηλινή πρεσβεία στη Λευκωσία** 10/4/1870: Γέννηση Λένιν 10/4/1989: Βόμβα έξω από την πόρτα διαμερίσματος του προϊσταμένου Εφετείου Αθηνών αρεοπαγίτη Σαμουήλ Σαμουήλ (1η Μάη) 11/4: Ημέρα κατά νόσου Parkinson 11/4/1969: Βόμβα στην είσοδο της εφημερίδας «Εστία» (ΔΑ) 11/4/1978: Οι Ερυθρές Ταξιαρχίες εκτελούν δεσμοφύλακα της φυλακής όπου κρατούνται ηγετικά στελέχη της οργάνωσης 11/4/1994: Ρουκέτα κατά γραφείων «Alico» και βόμβα στα γραφεία «Nationale Nederlanden». Ανεύρεση δύο ρουκετών (Πειραιάς) μετά από ανώνυμο τηλεφώνημα οι οποίες είχε επιχειρηθεί να εκτοξευθούν κατά του βρετανικού αεροπλανοφόρου «Arc Royal» (17Ν) 12/4 Ημέρα πτήσης του ανθρώπου στο διάστημα, ημέρα για τα παιδιά του δρόμου 12/4/1928: Βομβιστική επίθεση κατά βασιλιά Ιταλίας Βίκτωρα Εμμανουήλ Γ΄, δεκαεπτά νεκροί, τριάντα τραυματίες, ο ίδιος δεν έπαθε τίποτα **12/4/1967: Συγκρούσεις απεργών οικοδόμων και αστυνομίας στην Ομόνοια, 75 τραυματίες** 12/4/1981: Βίαιες φυλετικές ταραχές στο Λονδίνο, 165 αστυνομικοί τραυματίες, εκατό συλλήψεις 13/4/1970: Τέλος δίκης «Δημοκρατικής Αμυνας», καταδίκη είκοσι εκ των 34 κατηγορουμένων **14/4/1925: Απόπειρα δολοφονίας του βασιλιά της Βουλγαρίας Μπόρις από μπολσεβίκους αγρότες με βόμβα, 150 νεκροί 14/4/1930: Αυτοκτονία Βλαντιμίρ Μαγιακόφσκι** 14/4/1979: Βόμβες στα γραφεία του ΣΕΒ στο Σύνταγμα (ΕΛΑ).

Συνεχίζεται το σόου της «σκληρής διαπραγμάτευσης»

Μάλτα γιοκ ή Μάλτα για; Η απάντηση στο ερώτημα αναμενόταν να δοθεί από το Eurogroup την ώρα που εμείς βρισκόμασταν στο τυπογραφείο. Ομως δεν έχει καμιά ιδιαίτερη σημασία. Ακόμα κι αν επικρατούσε το «γιοκ» και δεν αποφασιστεί η επιστροφή της τρόικας στην Αθήνα, αυτό κάλλιστα μπορεί να γίνει τις επόμενες μέρες. Να τα σπάσουν αποκλείεται. Αν, όμως, επικρατήσει το «για» (συγκεκομμένος τύπος του «ναι» στα γερμανικά) και η Ντέλια βάλει τη βοηθό της να της ετοιμάσει τη βαλίτσα, τότε σημαίνει ότι το σόου λαμβάνει τέλος και αναμένεται το «φινάλε γκράντε». Οι πληροφορίες από τη Βαλέτα έλεγαν νωρίς το μεσημέρι της Παρασκευής ότι η τρόικα επιστρέφει μεγαλοβδομαδιάτικα, για την εβδομάδα των Παθών του ελληνικού λαού.

Το είπε και ο Σκουρλέτης: «Ακούγεται, αυτές τις ώρες που μιλάμε, από κάποιες φωνές, ότι ενδεχομένως να χρειαζόμαστε άλλο ένα νέο μνημόνιο... Μα αυτό δε λέγαμε; Αυτό δε λέγαμε το '10 το `11, ότι η αποτυχία αυτής της πολιτικής είναι ότι γεννάει την ανάγκη για μια νέα συνταγή ακριβώς ιδία με την προηγούμενη; Για ένα νέο μνημόνιο για μια ανακύκλωση της λιτότητας;». Να μη φωνάζουμε, λοιπόν, γιατί το ξέραμε. Κι είναι πραγματικά ν' απορεί κανείς μ' εκείνους που πίστεψαν τον Σκουρλέτη, τον Τσίπρα και τ' άλλα «παιδιά», όταν τους έλεγαν ότι θα καταργήσουν τα Μνημόνια και τους εφαρμοστικούς τους νόμους «με ένα νόμο, σε ένα άρθρο».

Μάλλον γι' αυτούς τους ευκολόπιστους, το σίριαλ της «σκληρής διαπραγμάτευσης» έχει καταντήσει σαπουνόπερα του ανεπανάληπτου Φώσκολου. Ρωτήστε και τον Ντόναλντ Τουσκ, που έπαιξε ως «γκεστ» σε ένα από τα τελευταία επεισόδια, που το σενάριο προέβλεπε να βγει το «πρώτο όνομα» στην πίστα. Ο Τουσκ είναι κάτι σαν Προκόπης Παυλόπουλος της ΕΕ. Χρειάζεται κάποιος να παραλάβει την επιστολή της Μέι για ενεργοποίηση της διαδικασίας του Brexit; Στέλνουν τον Τουσκ. Χρειάζεται ο Τσίπρας να δώσει το δικό του σόου «σκληρής διαπραγμάτευσης», καθώς πλησιάζουν στο τέλος; Στέλνουν τον Τουσκ, ο οποίος κάθεται κι ακούει στωικά τον Τσίπρα να λέει πως αν δε δοθεί λύση από το Eurogroup της Βαλέτας, θα ζητήσει από τον Τουσκ να συγκαλέσει έκτακτη σύνοδο κορυφής.

Το βράδυ της ίδιας μέρας, βέβαια, ο ίδιος ο Τσίπρας -χωρίς τον Τουσκ αυτή τη φορά- εμφανίστηκε βέβαιος ότι δε θα χρειαστεί σύνοδος κορυφής. Αυτό προέβλεπε το σενάριο, ώστε την άλλη μέρα να γίνει η διαρροή από το Μαξίμου: μόλις η Μέρκελ άκουσε τον Τσίπρα να απειλεί ότι θα ζητήσει έκτακτη σύνοδο κορυφής, κατουρήθηκε από το φόβο της και έσπευσε να τηλεφωνήσει στον Τσίπρα και να τον διαβεβαιώσει ότι εργάζεται πυρετωδώς για να κλείσει με επιτυχία η διαπραγμάτευση! Κι όταν το λέει η Μέρκελ, είναι σαν να έχει τραγουδήσει «η χοντρή κυρία», που παραδοσιακά ολοκλήρωνε τα σόου στο θέατρο Apollo της Νέας Υόρκης, ιστορική κοιτίδα της «ελαφράς» μαύρης μουσικής.

Στην ιστοσελίδα της γερμανικής καγκελαρίας, βέβαια, δεν αναφέρθηκε κάτι σχετικό, ούτε έγινε κάποια δήλωση επιβεβαίωσης ή διάψευσης από τον εκπρόσωπο της Μέρκελ. Ετσι προέβλεπε το σενάριο: κάνε εσύ το παιχνίδι σου με τους έλληνες ιθαγενείς, Αλέξη, χρησιμοποίησε και το όνομά μου (ότι σου τηλεφώνησα κτλ.), αλλά μην περιμένεις να βγω και να «τραγουδήσω» δημόσια. Αρκετές σκοτούρες έχω με αυτόν τον αχώνευτο τον Σουλτς. Ασε που έχω οχτώ προεκλογικές ομιλίες στην κοιλάδα του Ρουρ, μέχρι τις 14 Μάη που θα γίνουν οι εκλογές στη Βόρεια Ρηνανία-Βεστφαλία. Αμα πάνε όλα καλά στη Μάλτα, τότε θα έχεις να λες στους ιθαγενείς σου ότι αυτό αποτελεί προσωπικό σου κατόρθωμα, γιατί έκανες σκληρή διαπραγμάτευση, στο επίπεδό σου. Θα στενοχωρηθεί, βέβαια, ο Κούλης μου, αλλά του έχω πει να μη βιάζεται να γίνει πρωθυπουργός. Αλλωστε, ο μπαμπάς του μπορεί να περιμένει και μέχρι τα 100, τα 101, τα 102, για να τον καμαρώσει πρωθυπουργό και μετά να αναχωρήσει γαλήνιος και ευτυχισμένος για «τας αιωνίους μονάς, ένθα ουκ έστι πόνος, λύπη και στεναγμός».

Κωλοτούμπα της λογικής

Πάντοτε σύμφωνα με το σενάριο, ο Τσίπρας εμφανίστηκε την επομένη στα Τέμπη, έκοψε μια ακόμα κορδέλα εγκαινίων αυτοκινητόδρομου (απ' αυτούς που ο ΣΥΡΙΖΑ της αντιπολίτευσης κατήγγειλε ως σκάνδαλο αποικιοκρατικού τύπου) και επί τη ευκαιρία αναφέρθηκε και στα της διαπραγμάτευσης: «Τα παιχνίδια των καθυστερήσεων τελειώνουν εδώ. Το κλείσιμο της αξιολόγησης, είτε κάποιοι θέλουν είτε όχι, είναι κοντά».

Από τις κωλοτούμπες των Τσιπραίων έχουμε πλέον φτάσει στις κωλοτούμπες της λογικής. Σύμφωνα με την προπαγάνδα των ημερών, το μείζον θέμα είναι να κλείσει άμεσα η διαπραγμάτευση και όχι το τι θα φέρει αυτό το κλείσιμο. Ως προς αυτό, μας μάλωσε με αυστηρό ύφος ο «σπόουκμαν» Τζανακόπουλος: «Δεν μπορούμε να έχουμε και την πίτα ολάκερη και το σκύλο χορτάτο».

Ποια είναι η πίτα και ποιος ο σκύλος; Ο Τζανακόπουλος δεν μας διαφώτισε ως προς αυτό, όμως δε χρειαζόμαστε ιδιαίτερες γνώσεις για να το αντιληφθούμε. Για να κλείσει η συμφωνία έχουμε ήδη αποδεχτεί σκληρά αντιλαϊκά μέτρα και διαπραγματευόμαστε κάποιες τελευταίες λεπτομέρειες για τη διαδικασία εφαρμογής τους. Δεν υπάρχει άλλη λύση (There Is No Alternative, όπως έλεγε η Θάτσερ τον καιρό που εφάρμοζε τα πιο σκληρά νεοφιλελεύθερα μέτρα σε βάρος του βρετανικού προλεταριάτου), άμα θέλουμε να κλείσουμε τη συμφωνία. Δηλαδή, άμα θέλουμε οι ιμπεριαλιστές δανειστές να εξακολουθήσουν να μας δανείζουν για να τους ξεπληρώνουμε τα παλαιότερα δάνεια και να μένουμε πάντοτε υπερχρεωμένοι.

Περί αυτού πρόκειται, αλλά δεν πρόκειται να μας το πει κανένας Τζανακόπουλος, κανένας Σκουρλέτης, κανένας Τσίπρας. Γιατί αυτοί διαχειρίζονται τις τύχες του ελληνικού καπιταλισμού με τον ίδιο φανατισμό που τις έχουν διαχειριστεί όλες οι ελληνικές κυβερνήσεις, πριν τα Μνημόνια και με τα Μνημόνια. Τα Μνημόνια δεν είναι κάποια «διαστροφή», που την επέβαλαν οι «μοχθηροί» ιμπεριαλιστές δανειστές. Είναι προϊόν της συγχώνευσης των συμφερόντων της ιμπεριαλιστικής αποικιοκρατίας και της ελληνικής κεφαλαιοκρατίας. Γι' αυτό ο Σκουρλέτης, απευθυνόμενος στο κομματικό ακροατήριο, γίνεται τόσο κυνικός: τι περιμένατε δηλαδή; Αφού αποφασίσαμε να διαχειριστούμε τις τύχες του συστήματος, τη μνημονιακή πολιτική θα υπηρετήσουμε.

Εφιάλτης δίχως τέλος

Αντιστρέφοντας την ίδια τη λογική και καθιστώντας μείζον ζήτημα την υπογραφή της νέας συμφωνίας, οι ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ προσπαθούν να κρύψουν το περιεχόμενό τους, που επί της ουσίας συνιστά ένα τέταρτο Μνημόνιο (χωρίς προς το παρόν νέα δανειακή σύμβαση, αφού στόχος είναι να μπορέσει κάποια στιγμή το ελληνικό κράτος να ξαναδανειστεί από τις αγορές, ώστε με νέα δάνεια να εξυπηρετεί τα παλιά, πληρώνοντας τα ετήσια τοκοχρεολύσιά τους). Δεν έχουμε δει το ακριβές περιεχόμενο της νέας συμφωνίας, όμως με βάση τις διαρροές που στηρίζουν την προπαγάνδα των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ, και το «μασάζ» που γίνεται στους βουλευτές και τα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ, έχουμε το εξής βασικό περίγραμμα:

◆ Παρατείνεται το Μνημόνιο, με τον καθορισμό «πρωτογενών πλεονασμάτων» ύψους 10%, που εξασφαλίζουν τη συνέχιση της σκληρής λιτότητας και της κινεζοποίησης, προκειμένου να συγκεντρώνονται ποσά για την εξυπηρέτηση του χρέους (σ' αυτό πηγαίνουν τα «πρωτογενή πλεονάσματα»). Μένει να μάθουμε τη διάρκεια της νέας μνημονιακής περιόδου, που θα είναι το ελάχιστο τρία και το μέγιστο δέκα χρόνια.

◆ Θα προ-νομοθετηθούν πρόσθετα αντιλαϊκά μέτρα για την περίοδο 2019-2020, ύψους 2% του ΑΕΠ. Με δεδομένο ότι αναμένεται μια σχετική αύξηση του ΑΕΠ τα επόμενα χρόνια, τα πρόσθετα αντιλαϊκά μέτρα θα ξεπεράσουν τα 3,7 δισ. ευρώ. Τα μισά θα τα πάρουν από τη μείωση του αφορολόγητου και τα άλλα μισά από το πετσόκομμα των συντάξεων. Το τελευταίο σενάριο έλεγε για πετσόκομμα των συντάξεων το 2019 και του αφορολόγητου το 2020, υπήρχαν όμως και πληροφορίες για πίεση από την τρόικα να παρθούν όλα το 2019. Ισως βρουν μια ενδιάμεση λύση, ίσως νομοθετήσουν και υπό αίρεση (αν δεν πιαστούν οι στόχοι, να έρθουν χρονικά πιο μπροστά τα μέτρα), όμως αυτό είναι λεπτομέρεια. Γιατί σημασία έχουν τα ίδια τα μέτρα κι όχι το αν κάποια θα μετατεθούν χρονικά κατά ένα εξάμηνο ή ένα χρόνο.

◆ Για τα περιβόητα «αντίμετρα» δε γίνεται καμιά συζήτηση. Πρόκειται για τη δυνατότητα υλοποίησης μέτρων φιλανθρωπικού και «αναπτυξιακού» χαρακτήρα (μείωση φορολογίας επιχειρήσεων), υπό την αίρεση ότι θα ξεπερνιούνται οι στόχοι για «πρωτογενή πλεονάσματα» 3,5%.

◆ Θα βγει για ξεπούλημα η μισή ΔΕΗ, χωρίς καμιά διάκριση ανάμεσα σε λιγνιτικές ή υδροηλεκτρικές μονάδες παραγωγής. Η «μικρή ΔΕΗ» των Σαμαροβενιζέλων επανέρχεται σε χειρότερη εκδοχή.

◆ Για τα εργασιακά δε δίνουν καμιά πληροφορία. Ολα δείχνουν πως τα έχουν αφήσει τελευταία. Αμα ολοκληρώσουν όλα τα υπόλοιπα, τότε εύκολα μπορούν να βρουν μια συμβιβαστική λύση (να μείνει και κάτι για την επόμενη φορά), για να μπορεί να οργανώσει την παραπλανητική δημαγωγία της και η συγκυβέρνηση.

Κυπριακό: η μπάλα στην κερκίδα

Δεν ξέρουμε αν ο Μουσταφά Ακιντζί έπαιζε στα νιάτα του ποδόσφαιρο ή αν είναι ποδοσφαιρόφιλος, πάντως το προπονητικό δόγμα Αλέφαντου το έχει αφομοιώσει καλά. Πετάει τη μπάλα στην κερκίδα, πέφτει κάτω σφαδάζοντας από ανύπαρκτες κράμπες, φτιάχνει το σορτσάκι και τις κάλτσες του και γενικά κάνει ό,τι μπορεί ώστε να μην υπάρξει καμιά ουσιαστική εξέλιξη στο Κυπριακό μέχρι τις 16 Απρίλη που θα διενεργηθεί στην Τουρκία το δημοψήφισμα για τη ριζική αναθεώρηση του Συντάγματος. Απολύτως λογικό εκ μέρους της Τουρκίας να μη θέλει να κλείσει ένα μείζον ζήτημα εξωτερικής πολιτικής, πριν ξεκαθαρίσει το εσωτερικό τοπίο.

Στις 2 Απρίλη, ο εκπρόσωπος του γενικού γραμματέα του ΟΗΕ, Εσπεν Μπαρθ Αιντα, διοργάνωσε ένα ακόμα δείπνο με καλεσμένους τους Αναστασιάδη και Ακιντζί. Ο «πάγος» έσπασε (στην πραγματικότητα δεν υπήρξε «πάγος»), όμως οι δυο πλευρές συμφώνησαν ότι τα πράγματα δεν είναι ακόμα ώριμα για να επαναληφθεί η διαδικασία της Γενεύης. Η καθεμιά, βέβαια, προσπάθησε να φορτώσει την «ανωριμότητα» στην άλλη. Και σ' αυτό το παιχνίδι ο Αναστασιάδης κέρδιζε στα σημεία, γιατί δεν έβαζε κανένα βέτο, ούτε ήγειρε κάποια απαίτηση, ενώ ο Ακιντζί υποτίθεται ότι «τα έχει στυλώσει» με την απόφαση της κυπριακής Βουλής να περιλαμβάνεται στα βιβλία Ιστορίας αναφορά στο δημοψήφισμα περί ένωσης με την Ελλάδα.

Ενώ, λοιπόν, τα πράγματα έδειχναν να μην προχωρούν και το δείπνο να αποδεικνύεται άνοστο, στις 4 Απρίλη ο Αιντα ανακοίνωσε (μέσω twitter!) ότι η διαπραγματευτική διαδικασία θα ξαναρχίσει την Τρίτη 11 Απρίλη. Φαίνεται πως ο γενικός γραμματέας του ΟΗΕ, Αντόνιο Γκουτέρες, άσκησε πίεση στην τουρκική πλευρά να καθήσει στο τραπέζι πριν από το τουρκικό δημοψήφισμα, διαβεβαιώνοντάς την ότι δε θα υπάρξει οποιαδήποτε πίεση για λήψη αποφάσεων τη συγκεκριμένη μέρα. Αλλωστε, ο Αναστασιάδης πρέπει να φύγει νωρίς, για να ετοιμαστεί για την ακρόαση του... τροπάριου της Κασσιανής, που παραδοσιακά ψάλλεται τη Μεγάλη Τρίτη των Χριστιανών.

Αφού ο Ερντογάν κάνει το δημοψήφισμά του τη μέρα που εδώ και στον χριστιανικό τομέα της Κύπρου θα γιορτάζεται το Πάσχα, θα περιμένουμε τις επόμενες κινήσεις του, στις οποίες θα παίξει ρόλο και το αποτέλεσμα του δημοψηφίσματος. Ετσι κι αλλιώς, τίποτα καλό για τον κυπριακό λαό δεν πρόκειται να βγει από αυτή τη διαδικασία, ακόμα κι αν ολοκληρωθεί με μια νέα συμφωνία.

Σενάρια

Βγήκε ο (υπερογδοντάχρονος) Σημίτης και έδωσε συνέντευξη στον ΣΚΑΙ κι αμέσως επικράτησε εκνευρισμός σε όλα τα επιτελεία. Οι συριζαίοι δε θα άφηναν την ευκαιρία να πάει χαμένη. Μέχρι και ο Τσίπρας επιτέθηκε στον Σημίτη. Ο Πολάκης το είπε πιο καθαρά απ' όλους: ο Σημίτης προωθεί τον Στουρνάρα ως νέο Παπαδήμο. Θέλει να ρίξει τον Τσίπρα και να κάνει πρωθυπουργό το αγαπημένο του παιδί. Λογικό από την πλευρά των Τσιπραίων να σηκώνουν τέτοιο κουρνιαχτό: υπάρχει σχέδιο ανατροπής της κυβέρνησης, γι' αυτό να είμαστε έτοιμοι να ψηφίσουμε τη νέα μνημονιακή συμφωνία, μόλις την ολοκληρώσουν ο Τσακαλώτος με τον Χουλιαράκη.

Κουρνιαχτός, όμως, σηκώθηκε και από το δεξιό στρατόπεδο. Οχι επίσημα από το επιτελείο του Κούλη, αλλά από τα δεξιά έντυπα και από βουλευτές, που μιλούν φροντίζοντας να κρατήσουν την ανωνυμία τους. Δεν νομίζουμε πως φοβούνται ότι ο Σημίτης έχει τόση δύναμη ώστε να επιβάλει μια συγκυβέρνηση τεχνοκρατών υπό τον Στουρνάρα. Αλλο φοβούνται. Φοβούνται την πίεση για φιλοξενία στα ψηφοδέλτια της ΝΔ των «ορφανών του Σημίτη» (ΦλωΡαΔια συν Σταύρος Θεοδωράκης και ποταμική παρέα). Αν όλοι αυτοί φιλοξενηθούν στα ψηφοδέλτια της ΝΔ, τότε οι δεξιοί βουλευτές και οι πολιτευτές θα αντιμετωπίσουν μεγαλύτερες δυσκολίες για να εκλεγούν στην επόμενη Βουλή. Γι' αυτό και καλούν τον Κούλη να μη δεχτεί «σώγαμπρους» στη ΝΔ, υποστηρίζοντας ότι όλοι αυτοί είναι καμμένα χαρτιά και δε θα τους ψηφίσουν ούτε τα μέλη των οικογενειών τους.

Ανεξάρτητα από αυτή τη σεναριολογία, που είναι βολική μόνο για τον ΣΥΡΙΖΑ, αφού τον βοηθάει να κατασκευάζει «κινδύνους» και να συσπειρώνει το κοινοβουλευτικό και κομματικό δυναμικό του, ο Κούλης αποφάσισε να κάνει ένα γύρο συναντήσεων με τους αρχηγούς των υπόλοιπων κοινοβουλευτικών κομμάτων, σε μια προσπάθεια να δείξει ότι είναι «πρωθυπουργός εν αναμονή». Δεν νομίζουμε ότι το επιτελείο του αποτελείται από αφελείς που πίστεψαν ότι θα μπορούσαν μέσα απ' αυτές τις συναντήσεις να οικοδομήσουν αντικυβερνητικό μέτωπο. Εκείνος που έδειξε μεγάλο ενθουσιασμό για κάτι τέτοιο ήταν ο... Λεβέντης, αλλά αυτό μάλλον δεν καταγράφεται στα «συν» του Κούλη. Προς την ίδια κατεύθυνση κινήθηκε και ο Θεοδωράκης, που όμως δεν αποτελεί κάποιο πολιτικό μέγεθος πλέον. Αντίθετα, η Γεννηματά κράτησε τις απαραίτητες αποστάσεις και συνέχισε με δηλώσεις τον «διμέτωπο» που αποτελεί την πολιτική επιλογή του ΠΑΣΟΚ, ενώ ο Κουτσούμπας επιτέλεσε απλά το... θεσμικό του καθήκον.

Σε νατοϊκή «πρέσα» η Γερμανία

Μετά τον Τραμπ και τους υπουργούς του Εξωτερικών και Πολέμου, που όπου βρεθούν κι όπου σταθούν καλούν τις ευρωπαϊκές χώρες-μέλη του ΝΑΤΟ -κυρίως τη Γερμανία- να αυξήσουν την οικονομική συνεισφορά τους στη στρατιωτική συμμαχία της ιμπεριαλιστικής Δύσης στο 2% των δαπανών τους, γιατί δεν μπορούν οι ΗΠΑ να πληρώνουν για να απολαμβάνουν «ασφάλεια» οι ευρωπαϊκές χώρες, στο ίδιο μήκος κύματος συντονίστηκε και ο (ευρωπαίος) γενικός γραμματέας του ΝΑΤΟ, Γενς Στόλτενμπεργκ, συνεντευξιαζόμενος (όχι τυχαία) στη γερμανική «Χάντελσμπλατ».

«Μετά το τέλος του Ψυχρού Πολέμου ήταν σωστό να περικόψουμε τις αμυντικές δαπάνες», είπε ο Στόλτενμπεργκ. «Αλλά όπως μειώνουμε τις αμυντικές δαπάνες καθώς μειώνονται οι εντάσεις, πρέπει να είμαστε έτοιμοι να τις αυξήσουμε όταν οι εντάσεις αυξάνονται - και τώρα αυξάνονται». Ο Στόλτενμπεργκ ανέλαβε να υπερασπιστεί τις ΗΠΑ, υποστηρίζοντας πως ανεξάρτητα από τη σκληρή ρητορική της Ουάσινγκτον, είναι σίγουρος πως οι ΗΠΑ είναι πλήρως αφοσιωμένες στο ΝΑΤΟ, φέρνοντας ως έμπρακτη απόδειξη το γεγονός ότι είναι η πρώτη φορά μετά από το τέλος του Ψυχρού Πολέμου που αυξάνεται η αμερικανική παρουσία στην Ευρώπη.

Γι' αυτό το λόγο, ο Στόλτενμπεργ ενώνει τη φωνή του μ' αυτή της Ουάσινγκτον, ζητώντας από τις ευρωπαϊκές χώρες-μέλη του ΝΑΤΟ να ανταποκριθούν στις υποχρεώσεις τους έναντι της συμμαχίας, προκειμένου αυτή να μπορεί να αντιμετωπίσει τις προκλήσεις από μια επιθετική Ρωσία και από την τρομοκρατία που προέρχεται από τους πολέμους στη Συρία και το Ιράκ. «Δεν πρόκειται για ικανοποίηση των ΗΠΑ, πρόκειται για την ασφάλεια της Ευρώπης», λέει. «Η Ευρώπη είναι πολύ πλησιέστερα στην αστάθεια, τη βία, την αβεβαιότητα, στους κινδύνους σε σχέση με τις ΗΠΑ».

Ελα, όμως, που η Γερμανία βρίσκεται σε προεκλογική περίοδο και αυτά τα θέματα δεν είναι καθόλου... ελκυστικά για τους ψηφοφόρους. Η Γερμανία έχει υποσχεθεί ότι μέχρι το 2024 θα αυξήσει τις νατοϊκές της δαπάνες στο 2% του κρατικού προϋπολογισμού (τώρα ξοδεύει 1,2%), όμως η διοίκηση Τραμπ πιέζει αυτό να γίνει άμεσα, προκαλώντας θυμό στη γερμανική πολιτική κάστα. Η Μέρκελ διατηρεί την ψυχραιμία της και δεν απαντά, όμως ο σοσιαλδημοκράτης ΥΠΕΞ, Ζίγκμαρ Γκάμπριελ, βρήκε την ευκαιρία να «πουλήσει» κοινωνική ευαισθησία στους ψηφοφόρους, χαρακτηρίζοντας «πλήρως μη ρεαλιστικό» το πρόγραμμα βαθμιαίας αύξησης των πολεμικών δαπανών της Γερμανίας.

Ο Στόλτενμπεργκ είχε απάντηση και σ' αυτό, θυμίζοντας ότι «οι ευρωπαίοι σύμμαχοι, συμπεριλαμβανόμενης της Γερμανίας, ξόδευαν πάνω από 2% στην άμυνα κατά τη διάρκεια του Ψυχρού Πολέμου. Επομένως, βρισκόμασταν εκεί προηγουμένως και κανένας δεν περιμένει από τους συμμάχους που είναι σημαντικά κάτω από το 2% να το φτάσουν μέσα σε ένα ή δύο χρόνια».

Οπως όλα δείχνουν, οι εντάσεις ανάμεσα στις ΗΠΑ και τη Γερμανία θα ενταθούν. Για τα αμερικάνικα μονοπώλια του λεγόμενου στρατιωτικοβιομηχανικού συμπλέγματος είναι ζωτικής σημασίας η αύξηση των πολεμικών δαπανών των κρατών-μελών του ΝΑΤΟ. Ιμπεριαλιστικές χώρες σαν τη Γερμανία, βέβαια, έχουν τη δική τους πολεμική βιομηχανία. Σε καμιά περίπτωση, όμως, δεν μπορούν να φτάσουν τις ΗΠΑ. Και σε καμιά περίπτωση δεν μπορούν να κατακτήσουν την ηγεμονία στο ΝΑΤΟ. Αλλο πράγμα να κάνει η γερμανική πολεμική βιομηχανία μπίζνες με υποτελείς χώρες (π.χ. με την Ελλάδα, στην οποία πουλάει από άρματα μάχης μέχρι υποβρύχια... που γέρνουν) και άλλο να υποχρεώνεται η χώρα σε αύξηση του νατοϊκού προϋπολογισμού της, από την οποία θα επωφεληθούν πρωτίστως τα αμερικάνικα μονοπώλια, γιατί οι ΗΠΑ έχουν την ηγεμονία στο ΝΑΤΟ και ελέγχουν ασφυκτικά το μηχανισμό διοίκησής του (απόδειξη η συμπεριφορά τσιρακιού που επιδεικνύει ο σοσιαλδημοκράτης Στόλτενμπεργκ, τέως πρωθυπουργός της Νορβηγίας).

Δεν είναι, λοιπόν, μόνο οι προεκλογικές ανάγκες που κάνουν τη Μέρκελ αρνητική στην πίεση που της ασκούν οι Αμερικανοί, αλλά και τα ιδιαίτερα συμφέροντα του γερμανικού ιμπεριαλισμού. Αν θυμηθούμε και την απειλή που εξαπέλυσε η Μέι, στην επιστολή για την ενεργοποίηση της διαδικασίας εξόδου της Βρετανίας από την ΕΕ, θα καταλήξουμε στο συμπέρασμα ότι αναμένεται όξυνση του ανταγωνισμού ανάμεσα στο αμερικάνικο και τα ευρωπαϊκά ιμπεριαλιστικά κέντρα της λυκοσυμμαχίας του ΝΑΤΟ.

Παραγουάη

Το φάντασμα της εξέγερσης ζωντάνεψε

Μία εικοσαετία περίπου είχε να ζήσει η Παραγουάη γεγονότα παρόμοια με αυτά που έγιναν την Παρασκευή 31 Μάρτη. Η κατάληψη της Βουλής επί τρίωρο από εξαγριωμένους διαδηλωτές, με αποτέλεσμα τη λεηλάτηση και τον εμπρησμό της, οφειλόταν στην οργή του λαού λόγω της απόφασης της Γερουσίας να δώσει τη δυνατότητα στον σημερινό δεξιό πρόεδρο, Οράσιο Καρτές, να βάλει ξανά υποψηφιότητα το 2018. Το θέμα φυσικά δεν είναι νομικίστικο (ότι παραβιάζεται το σύνταγμα, που από το 1992 απαγορεύει την επανεκλογή προέδρου) αλλά καθαρά πολιτικό, με τη λαϊκή οργή να εξωτερικεύει την απέχθεια που έχει ο λαός για τον σημερινό πρόεδρο. Ας μην ξεχνάμε ότι η Παραγουάη (με πληθυσμό μόλις 7 εκατομμυρίων) είναι από τις πιο φτωχές χώρες της Λατινικής Αμερικής.

Η εν ψυχρώ δολοφονία του ηγέτη του αντιπολιτευτικού Φιλελεύθερου Κόμματος (είναι το δεύτερο μεγαλύτερο της χώρας), του 25χρονου Ροδρίγο Κουιντάνα, από σφαίρα μπάτσου κατά τη διάρκεια εισβολής στα γραφεία του κόμματος, πυροδότησε περισσότερο την κατάσταση. Ο Καρτές προσπάθησε να ηρεμήσει τα πνεύματα, απολύοντας τον αστυνομικό διοικητή και τον υπουργό Εσωτερικών της χώρας, ενώ δεν παρέλειψε να εκφράσει τον αποτροπιασμό του για την δολοφονία του Κουιντάνα, υποσχόμενος ότι θα διεξαχθεί έρευνα και θα τιμωρηθούν οι ένοχοι.

Το φάντασμα της εξέγερσης στοιχειώνει τον ύπνο του φιλόδοξου προέδρου, θυμίζοντάς του τις ταραγμένες εποχές του τέλους της περασμένης χιλιετίας, όταν ο τότε πρόεδρος, Ραούλ Κούμπας, που είχε κατηγορηθεί ότι κρυβόταν πίσω από τη δολοφονία του αντιπρόεδρου της χώρας, το έσκαγε για τη Βραζιλία εν μέσω αιματηρών συγκρούσεων.

Από τότε η «δημοκρατία» κατόρθωσε να σταθεροποιηθεί, σε αντίθεση με το δεύτερο μισό του περασμένου αιώνα, το οποίο σημαδεύτηκε από τη στυγνή στρατιωτική δικτατορία του Αλφρέδο Στρέσνερ, η οποία κράτησε για περίπου 35 χρόνια, διάστημα στο οποίο η χώρα γνώρισε μόνο δύο εκλογικές διαδικασίες. Παρολαυτά, η κοινωνική κατάσταση δεν άλλαξε τόσο ώστε να μην πυροδοτεί εξεγερτικά φαινόμενα σαν κι αυτό της περασμένης Παρασκευής. Το πόσο αυτά θα συνεχιστούν και θα βαθύνουν δεν μπορεί κανείς να το προβλέψει. Το σίγουρο είναι ότι όσο δεν υπάρχει κοινωνική δικαιοσύνη, οι λαοί που βυθίζονται στη φτώχεια και την εξαθλίωση θα εξεγείρονται. Αυτό αποτελεί νομοτέλεια που κανένας δεν μπορεί να εξαφανίσει.

Η τεχνολογική ανάπτυξη οδηγεί σε έκρηξη της ανεργίας

Τον κώδωνα του κινδύνου έκρουσε για μία ακόμα φορά έκθεση που αναφέρεται στη ραγδαία ανάπτυξη της τεχνολογίας, αποσπάσματα της οποίας δημοσιεύτηκαν από τη βρετανική εφημερίδα «Γκάρντιαν» την περασμένη Τρίτη (https://www.theguardian.com/technology/2017/apr/04/innovation-in-ai-could-see-governments-introduce-human-quotas-study-says). Η 120σέλιδη έκθεση που εκπονήθηκε από ομάδα επιστημόνων για λογαριασμό του International Bar Association (λειτουργεί ως διεθνές φόρουμ για νομικά θέματα) επεσήμανε ότι το ένα τρίτο των παγκόσμιων θέσεων εργασίας πτυχιακού επιπέδου κινδυνεύει να αντικατασταθεί από μηχανές ή λογισμικό.

Το δημοσίευμα του «Γκάρντιαν» αναφέρει: «Το ανταγωνιστικό πλεονέκτημα των φτωχότερων, αναδυόμενων οικονομιών –που βασίζονται σε φθηνότερη εργατική δύναμη– θα διαβρωθεί σύντομα, όσο οι γραμμές παραγωγής ρομπότ και έξυπνων λογισμικών συστημάτων υποσκάπτουν το κόστος του ανθρώπινου μόχθου». Το δημοσίευμα αναφέρει ότι ένας γερμανός εργάτης «κοστίζει» πάνω από 40 ευρώ την ώρα, ενώ ένα ρομπότ μόλις μεταξύ 5 και 8 ευρώ την ώρα, με αποτέλεσμα το ρομπότ να είναι πιο φτηνό κι από έναν εργάτη στην Κίνα, και χωρίς να αρρωσταίνει, να έχει παιδιά, να κάνει απεργία ή να παίρνει άδειες!

Βέβαια, αυτό που η αστική πολιτική οικονομία ονομάζει «κόστος» του εργάτη δεν είναι παρά η τιμή της εργατικής του δύναμης, που την πουλάει στον καπιταλιστή για να παράξει κάτι που έχει μεγαλύτερη αξία (έτσι προκύπτει η υπεραξία). Και φυσικά, στα 40 ευρώ την ώρα, που υποτίθεται ότι «κοστίζει» η εργατική δύναμη του γερμανού εργάτη (δηλαδή 7.000 ευρώ το μήνα), μάλλον συμπεριλαμβάνουν και μέρος της υπεραξίας που καρπώνονται οι καπιταλιστές και τα στελέχη (μανατζαραίοι κ.ά.), οπότε οι αριθμοί που δίνει η έκθεση δεν είναι απόλυτα ακριβείς.

Εστω όμως ότι είναι έτσι. Αν το ρομπότ χρειάζεται μόλις 5 με 8 ευρώ την ώρα για να παράξει ό,τι ένας άνθρωπος που χρειάζεται 40 ευρώ την ώρα (το πενταπλάσιο τουλάχιστον), πράγμα που δεν έχουμε λόγο να αμφισβητήσουμε ως πιθανότητα, αυτό σημαίνει ότι τα ρομπότ θα εκτοπίζουν περισσότερη ανθρώπινη εργασία από αυτή που τα ίδια χρειάζονται για να δημιουργηθούν και να συντηρηθούν. Σε αυτό το συμπέρασμα είχε καταλήξει και ο Μαρξ για τις μηχανές, όταν ανέλυε τον καπιταλιστικό τρόπο παραγωγής στο περίφημο «Κεφάλαιό» του, βασιζόμενος μάλιστα στα στοιχεία της καπιταλιστικής ανάπτυξης στη Βρετανία τον 19ο αιώνα.

Ποιο ήταν το αποτέλεσμα της εισαγωγής μηχανών; Η αύξηση της ανεργίας. Γι' αυτό δεν έφταιγαν φυσικά οι μηχανές, αλλά ο καπιταλιστικός τρόπος παραγωγής. Γιατί όταν ο άνθρωπος (η βασική παραγωγική δύναμη της κοινωνίας) αντιμετωπίζεται σαν «κόστος», που πρέπει να μειωθεί για να αυγατίσουν τα πλούτη μιας μικρής μερίδας ανθρώπων, που είναι ιδιοκτήτες των μέσων παραγωγής, τότε επόμενο είναι η εισαγωγή μηχανών να μη χρησιμοποιείται για να μειώσει τις ώρες εργασίας του ανθρώπου και να μοιράσει περισσότερα αγαθά σε περισσότερους ανθρώπους, να μη χρησιμοποιείται προς όφελος του εργαζόμενου ανθρώπου, αλλά για την καταστροφή του. Η έκθεση που επικαλείται ο «Γκάρντιαν» έρχεται να επιβεβαιώσει τη μαρξιστική θεωρία και να ανατρέψει τις ανοησίες που διακινούν διάφοροι απολογητές του καπιταλισμού, που προσπαθούν να μας πείσουν ότι η ανάπτυξη της τεχνολογίας δεν αποτελεί κανέναν κίνδυνο για το επίπεδο της απασχόλησης, δεν οδηγεί σε αύξηση της ανεργίας.

Σχετικά με τις επιπτώσεις της αυτοματοποίησης στις θέσεις εργασίας έχει αξία να διαβάσει κανείς τι είχε αναφέρει παλαιότερα η ίδια η Τράπεζα της Αγγλίας. Σε παλαιότερο άρθρο του «Γκάρντιαν» αναφέρονται τα εξής αποκαλυπτικά:

«Η τράπεζα της Αγγλίας έχει προειδοποιήσει ότι κινδυνεύουν

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 7

Συρία

Εγκλήματα κατά συρροή και κατ' εξακολούθηση

Τα γεγονότα που εκτυλίχθηκαν μετά από την επίθεση με τοξικά χημικά αέρια στην πόλη Χαν Σαϊκούν, στην επαρχία Ιντλίμπ της Συρίας, μοιάζουν με ένα χιλιοπαιγμένο κακόγουστο έργο. Οι αντικαθεστωτικοί (και μαζί τους σύσσωμη η Δύση, από τον Ολάντ μέχρι τον Τραμπ) κατηγόρησαν το καθεστώς Ασαντ για τη βάρβαρη επίθεση που οδήγησε στο θάνατο περισσότερων από 70 ανθρώπων και το βαρύ τραυματισμό άλλων 300. Το καθεστώς απάντησε ότι ουδεμία σχέση έχει με την αιματοχυσία και κατηγόρησε τις «ένοπλες τρομοκρατικές ομάδες», που προσπαθούν να προσελκύσουν διεθνή συμπάθεια με ψευδείς κατηγορίες κατά του συριακού στρατού. Το ρωσικό υπουργείο Πολέμου δήλωσε ότι τα αεροσκάφη του δεν ευθύνονται για το μακελειό. Και ο ΟΗΕ συλλέγει στοιχεία για να βρει ποιος ευθύνεται.

Παρόμοιο περιστατικό είχε συμβεί τον Αύγουστο του 2013 στη Γκούτα, κοντά στη Δαμασκό. Ηταν μία από τις φονικότερες επιθέσεις, με αέριο σαρίν που σκότωσε εκατοντάδες πολίτες. Φυσικά, κανείς δεν βρήκε ποιος ευθύνεται, όπως κανείς δεν πρόκειται να το βρει και τώρα. Οι ένοχοι κρύβονται εύκολα σε έναν πόλεμο με πολλούς παίκτες, ο καθένας από τους οποίους θα μπορούσε να το κάνει. Κάποιοι από τους αντικαθεστωτικούς ως προβοκάτσια, για να κερδίσουν αυξημένη διεθνή υποστήριξη, όπως ισχυρίζεται το καθεστώς Ασαντ. Το καθεστώς Ασαντ για να κάμψει το ηθικό των ανθρώπων που κατοικούν στην επαρχία Ιντλίμπ, που αποτελεί προπύργιο των αντικαθεστωτικών ανταρτών και κυρίως αυτών που προέρχονταν από την Αλ Κάιντα (ονομάζονταν Νούσρα και τώρα Φάταχ Αλ Σαμ). Κάποιοι εκ των συμμάχων του καθεστώτος, πρόθυμοι να κάνουν τη βρώμικη δουλειά.

Ας σκεφτούμε, όμως, τι κέρδος θα είχαν οι αντικαθεστωτικοί από μια τέτοια επίθεση, όταν γνωρίζουν πολύ καλά ότι το αυτί της «διεθνούς κοινότητας» δεν ιδρώνει με κάτι τέτοια; Οι δηλώσεις αποτροπιασμού των ανά την Γη πολιτικών ηγετών είναι καλές για να εκτονώσουν κάπως την οργή των αραβικών λαών, αλλά δεν δημιουργούν γεγονότα, δεν αλλάζουν πολιτικές. Σε παλαιότερη (από το περασμένο καλοκαίρι) ανάρτηση στην ιστοσελίδα της ΜΚΟ White Helmets (Λευκά Κράνη) διαβάζουμε τα εξής: *«Οσο η σύγκρουση στη Συρία χειροτερεύει, ο καθημερινός άνθρωπος πληρώνει το μεγαλύτερο τίμημα. Περισσότερες από 50 βόμβες και όλμοι πέφτουν κάθε μέρα σε συριακές γειτονιές. Πολλές είναι βαρέλια γεμάτα με καρφιά και εκρηκτικά, που πετιούνται από κυβερνητικά ελικόπτερα. Φούρνοι και αγορές είναι οι πιο συχνοί στόχοι»* (https://www.whitehelmets.org/).

Πώς σχολίαζε την στάση της «διεθνούς κοινότητας» απέναντι σ' αυτή την κατάσταση, η εν λόγω ΜΚΟ; Διαβάστε: *«Το Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ πέρασε το ψήφισμα 2139 πέρσι, το οποίο απαγόρευε τις βόμβες-βαρέλια (σ.σ. μεταλλικά βαρέλια γεμάτα με εκρηκτικά και μεταλλικά αντικείμενα) και άλλα όπλα που σκοτώνουν αδιάκριτα. Υποσχέθηκαν να πάρουν περισσότερα μέτρα αν παραβιαζόταν το ψήφισμά τους. Περισσότερο από έναν χρόνο αργότερα, χιλιάδες βόμβες-βαρέλια έχουν πέσει, σκοτώνοντας πάνω από 2.000 παιδιά. Το Συμβούλιο δεν αντέδρασε. Νωρίτερα πέρσι, πέρασαν ένα ψήφισμα ακόμα καταργώντας τη χρήση του χλωρίου σαν χημικό όπλο. Είπαν ότι αν οι χημικές επιθέσεις συνεχιστούν, θα αναλάβουν δράση υπό το «Κεφάλαιο 7» του καταστατικού χάρτη του ΟΗΕ, που θα τους επέτρεπε να χρησιμοποιήσουν βία για να προστατεύσουν πολίτες. Εγιναν δεκάδες χημικές επιθέσεις από τότε που μίλησε το Συμβούλιο Ασφαλείας. Αποτυγχάνοντας να δράσουν, τα μέλη του Συμβουλίου Ασφαλείας ενθαρρύνουν τους δολοφόνους. Τώρα, τα Λευκά Κράνη τους καλούν να κάνουν πράξη αυτά που έλεγαν και να σταματήσουν το χλώριο και τις βόμβες».*

Γιατί λοιπόν να γίνει κάτι διαφορετικό τώρα; Η Ρωσία στηρίζει «με τα μπούνια» το συριακό καθεστώς και οι ΗΠΑ με τους υπόλοιπους δυτικούς ιμπεριαλιστές αδυνατούν να αντιταχθούν στην ρωσική εισβολή. Το συριακό καθεστώς συμφώνησε να δώσει 1.300 τόνους τοξικών όπλων στη «διεθνή κοινότητα» για να τα καταστρέψει, μετά την επίθεση του 2013, ενώ προσχώρησε και στη διεθνή σύμβαση για την απαγόρευση των χημικών όπλων, κατόπιν συμφωνίας ΗΠΑ – Ρωσίας. Γιατί άραγε δεν τα είχε κάνει νωρίτερα όλα αυτά; Και ποιος μπορεί να πει με σιγουριά, ότι το καθεστώς (ή σύμμαχοί του) δεν είχαν στην καβάντζα χημικά όπλα για να τα ρίξουν όταν χρειαστεί;

Το γεγονός ότι το συριακό καθεστώς είναι αδίστακτο κανείς δεν μπορεί να το αμφισβητήσει. Οταν μάλιστα κερδίζει στα πεδία των μαχών και γνωρίζει ότι χαίρει ασυλίας, αφού έχει τις ρωσικές πλάτες, γιατί να μη χρησιμοποιήσει και τέτοιες επιθέσεις για να κάμψει το φρόνημα των ανταρτών και του πληθυσμού, με στόχο να τους γονατίσει;

Λογικές σκέψεις κάνουμε και όχι αστυνομικό ρεπορτάζ. Το σίγουρο είναι ότι το καθεστώς Ασαντ, με ρωσικές πλάτες, μακελεύει τον συριακό λαό έξι χρόνια τώρα, ενώ η «διεθνής κοινότητα» δεν δίνει «δυάρα» ούτε για τις ανθρώπινες ζωές που χάνονται ούτε για τα κύματα των προσφύγων, που γεννά αυτός ο πόλεμος. Το Συριακό ήταν και θα παραμείνει για πολύ ακόμα μια ανοιχτή πληγή, θυμίζοντάς μας το μεγάλο κενό από την έλλειψη εθνικοαπελευθερωτικού και επαναστατικού κινήματος στην περιοχή, του μόνου που θα μπορούσε να δώσει προοπτική ελπίδας στο χειμαζόμενο συριακό λαό.

Το τίμημα της ιμπεριαλιστικής πολιτικής

Η βομβιστική επίθεση στο Μετρό της Αγίας Πετρούπολης (που έχει πάψει να είναι Λένινγκραντ εδώ και χρόνια, σε μία χώρα που το σήμερα δε θυμίζει σε τίποτα το σοσιαλιστικό της παρελθόν) ήταν σίγουρα μια επίθεση βάρβαρη, αφού στόχο είχε πολίτες (11 σκοτώθηκαν και περισσότεροι τραυματίστηκαν). Οσο αποτρόπαια κι αν ήταν, όμως, δεν μπορεί να συγκριθεί με τις αποτρόπαιες πράξεις του ρωσικού ιμπεριαλισμού, που στηρίζει ένα αιματοβαμμένο καθεστώς όπως αυτό του Ασαντ στη Συρία, σε ένα πόλεμο που μέχρι στιγμής έχει κοστίσει τη ζωή σε 400.000 ανθρώπους.

Τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές, δεν έχει γίνει ανάληψη ευθύνης από καμία οργάνωση. Οποιος όμως κι αν αναλάβει την ευθύνη (πιθανότατα το ISIS), η αλήθεια που παραθέσαμε παραπάνω δεν πρόκειται ν΄αλλάξει. Οπως δεν άλλαξε όταν τσετσένοι αντάρτες ανατίναζαν το σχολείο στο Μπεσλάν, πριν από δεκατρία χρόνια, κατά την εισβολή των ρωσικών δυνάμεων καταστολής μετά από την τριήμερη κατάληψή του, με αποτέλεσμα τη μαζική δολοφονία 335 ατόμων (οι μισοί από τους οποίους ήταν παιδιά). Οι τσετσένοι αντάρτες δεν είχαν, φυσικά, κανένα ταξικό ή επαναστατικό πρόσημο. Αντιμάχονταν, όμως, την ιμπεριαλιστική πολιτική της Ρωσίας, που είχε μακελέψει την Τσετσενία πολύ πριν οι αντάρτες μακελέψουν το σχολείο. Τα 150 νεκρά παιδάκια του σχολείου στο Μπεσλάν ήταν πολύ λιγότερα από τα χιλιάδες σκοτωμένα παιδιά (42.000 σύμφωνα με την κυβέρνηση της Τσετσενίας) του τσετσένικου λαού, στα πάνω από δέκα χρόνια του πολέμου, που είχε μετατρέψει το Γκρόζνι (πρωτεύουσα της Τσετσενίας) σε χαλάσματα.

Αυτά δεν τα γράφουμε για να δικαιολογήσουμε οποιαδήποτε δολοφονία αμάχων. Σε ένα πόλεμο όμως, τον οποίο πυροδοτούν οι ιμπεριαλιστές, δεν μπορεί να μη γευτούν και οι δικοί τους λαοί τα «αγαθά» της ιμπεριαλιστικής τους βαρβαρότητας. «Μάχαιραν έδωκες, μάχαιραν θα λάβεις», που λέει και η ευαγγελική μυθολογία. Η φράση αυτή θα επιβεβαιώνεται με σκληρό τρόπο, όσο οι ιμπεριαλιστές βυθίζουν την ανθρωπότητα στη βαρβαρότητα για να αποκομίσουν, με κάθε τίμημα, το ανώτατο δυνατό οικονομικό και πολιτικό όφελος.

Το Ισραήλ αποκρύπτει τα εγκλήματά του στη Γάζα

Εκθεση της διάσημης αμερικάνικης ΜΚΟ, Human Rights Watch, που δόθηκε στη δημοσιότητα στις 3 Απρίλη, αποκαλύπτει ότι το Ισραήλ απαγορεύει συστηματικά την είσοδο στη Γάζα σε εργαζομένους και ερευνητές από ανθρωπιστικές οργανώσεις, που επιχειρούν να εισέλθουν στον αποκλεισμένο από τους σιωνιστές παλαιστινιακό θύλακα προκειμένου είτε να βοηθήσουν τον χειμαζόμενο παλαιστινιακό λαό είτε να καταγράψουν τα εγκλήματα που διέπραξαν οι σιωνιστές κατά τη διάρκεια της τελευταίας τους εισβολής στη Γάζα, το καλοκαίρι του 2014.

Σύμφωνα με την ίδια έκθεση, το Ισραήλ ακολουθεί αυτή την πρακτική από την πρώτη στιγμή που επέβαλε τον θαλάσσιο, εναέριο και χερσαίο αποκλεισμό στη Γάζα, το 2008. Τα ευρήματα της έκθεσης έρχεται να στηρίζει με δήλωσή του στο Al Jazeera ο Σαρί Μπασί, επικεφαλής της HRW στο Ισραήλ και την Παλαιστίνη, λέγοντας ότι το Ισραήλ τελευταία φορά που επέτρεψε σε ερευνητή της HRW να εισέλθει στη Γάζα, προκειμένου να καταγράψει παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, ήταν το 2011.

Βέβαια, το Ισραήλ δεν απαγορεύει την πρόσβαση σε ανθρωπιστικές οργανώσεις μόνο στη Γάζα, αλλά και στη Δυτική Οχθη. Τον περασμένο Μάρτη, η ισραηλινή Κνεσέτ ψήφισε νόμο που λύνει τα χέρια στη συνοριοφυλακή ώστε να μπορεί να απαγορεύει την πρόσβαση στη Δυτική Οχθη σε ξένους πολίτες, για τους οποίους υπάρχουν ενδείξεις ότι στηρίζουν το κίνημα BDS (πολιτιστικό και οικονομικό μποϊκοτάζ του Ισραήλ). Με αυτόν τον τρόπο, οποιοσδήποτε μπορεί να χαρακτηριστεί υποστηρικτής του BDS και να του απαγορευτεί η πρόσβαση στη Δυτική Οχθη.

Την ίδια τακτική με τους σιωνιστές ακολουθεί και η αιγυπτιακή χούντα, απαγορεύοντας τη διέλευση από και προς τη Γάζα μέσω του ελεγχόμενου από τον αιγυπτιακό στρατό περάσματος της Ράφα, αφήνοντας μόνο τα επείγοντα ιατρικά περιστατικά. Η μόνη περίοδος που η διέλευση από το πέρασμα της Ράφα ήταν σχετικά ελεύθερη ήταν κατά τη διάρκεια της κυβέρνησης Μόρσι, των Αδελφών Μουσουλμάνων, μέχρι την ανατροπή του από τη χούντα του Σίσι.

Η έκθεση δεν παραλείπει να καταδικάσει τη στάση της κυβέρνησης της Χαμάς στη Γάζα, στην οποία καταλογίζει μέρος της ευθύνης για την απαγόρευση από τη μεριά του Ισραήλ. Δεν είναι βέβαια η πρώτη φορά που η HRW κρατάει ίσες αποστάσεις μεταξύ του παλαιστινιακού λαού και του Ισραήλ. Μόλις τρεις μέρες μετά την έναρξη της σιωνιστικής εισβολής στη Γάζα, το καλοκαίρι του 2014 (βλ. www.eksegersi.gr/issue/780/Βαθύ-Κόκκινο/21762.Συγκοινωνούντα-δοχεία), όταν οι νεκροί παλαιστίνιοι άμαχοι από τους βομβαρδισμούς των ισραηλινών μαχητικών ήταν εκατοντάδες, η HRW με δημοσίευμα στην ιστοσελίδα της επέρριπτε ισομερώς τις ευθύνες για το μακέλεμα του παλαιστινιακού λαού στους σιωνιστές που βομβάρδιζαν αδιάκριτα και στις ρουκέτες της Αντίστασης που στόχευαν το Ισραήλ. Ο δίκαιος πόλεμος της Αντίστασης με τις δολοφονίες αμάχων από τους σιωνιστές ήταν το ίδιο πράγμα, ενώ ο παλαιστινιακός λαός ήταν απλά στην μέση μιας διένεξης που δεν είχε καμιά συμμετοχή.

Είναι γνωστή εδώ και χρόνια η διαπλοκή της HRW με το αμερικάνικο κράτος. Στο διοικητικό της επιτελείο βρίσκονταν και βρίσκονται άνθρωποι όπως ο Τομ Μαλινόφσκι, τέως ειδικός συνεργάτης του Μπιλ Κλίντον, τέως λογογράφος της Μαντλίν Ολμπράιτ και βοηθός υπουργός Εξωτερικών των ΗΠΑ στην κυβέρνηση Ομπάμα, ο Μιγκέλ Ντίας, αναλυτής της CIA τη δεκαετία του '90, πρώην στέλεχος του αμερικάνικου ΥΠΕΞ στην επιτροπή πληροφοριών και μη κυβερνητικών ειδικών, και άλλοι, ενώ έχει δεχτεί κριτική μέχρι και από τον Σόρος το 2010 και διάφορους νομπελίστες επιστήμονες και ειδικούς ότι παραείναι φίλα προσκείμενη και στενά συνδεδεμένη με την εκάστοτε αμερικάνικη κυβέρνηση (βλ. www.eksegersi.gr/issue/780/Βαθύ-Κόκκινο/21762.Συγκοινωνούντα-δοχεία).

Οταν λοιπόν μια οργάνωση τόσο στενά συνδεδεμένη με τον αμερικάνικο ιμπεριαλισμό φτάνει στο σημείο να καταγγέλλει ότι οι σιωνιστές αποκρύπτουν ουσιαστικά το μέγεθος των εγκλημάτων που διέπραξαν στην τελευταία εισβολή τους στη Γάζα, μην επιτρέποντας την πρόσβαση ούτε καν στην HRW, μπορεί εύκολα να φανταστεί κανείς σε τι κατάσταση ζουν οι Παλαιστίνιοι στη Γάζα, αλλά και αν απέχει από την πραγματικότητα η προειδοποίηση δεκάδων ειδικών, ότι αν συνεχιστεί η παρούσα κατάσταση, η Γάζα θα καταστεί μη κατοικήσιμη μέχρι το 2022, ακόμα και αν οι σιωνιστές δεν εξαπολύσουν ένα νέο πόλεμο.

στο ψαχνό

Τι διαπραγματεύονται;

«Διαπραγματευόμαστε τον επανυπολογισμό των συντάξεων και την προσωπική διαφορά». Αυτό είπε ο -περιβόητος πλέον- υφυπουργός Εργασίας Τ. Πετρόπουλος στην αντιπροσωπία των συνταξιούχων που διαδήλωσαν την περασμένη Τρίτη.

Τόσο απλά! Αυτοί που διαβεβαίωναν πως όχι μόνο δε θα κοπεί καμιά σύνταξη, αλλά οι περισσότεροι -οι χαμηλοσυνταξιούχοι- θα πάρουν και αύξηση, τώρα δηλώνουν ότι διαπραγματεύονται ΠΟΣΟ θα κοπούν οι συντάξεις. Περιττεύει να θυμίσουμε πως οι νέες περικοπές θα προστεθούν στις προηγούμενες, που φυσικά διατηρήθηκαν στο ακέραιο και από τη συγκυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ.

Στην πραγματικότητα, το μόνο που διαπραγματεύονται είναι η πολιτική τους επιβίωση. ΚΑΙ Σ' ΑΥΤΟ, δε διαφέρουν σε τίποτα από όλες τις προηγούμενες μνημονιακές κυβερνήσεις. Κι εκείνες διαπραγματεύονταν με τους ιμπεριαλιστές δανειστές, γκρίνιαζαν, έκαναν καθυστέρηση. Ηθελαν να δείξουν στον ελληνικό λαό πως δεν είναι πειθήνιοι, πως πονάνε, πως το παλεύουν μέχρι το τέλος και αναγκάζονται με πόνο ψυχής να θεσπίσουν τα μέτρα που κάθε καινούργια συμφωνία προέβλεπε, προκειμένου να σώσουν τη χώρα από τη χρεοκοπία, να την ξαναβάλουν σε τροχιά ανάπτυξης.

Ενα θέατρο ήταν πάντοτε οι διαπραγματεύσεις με την τρόικα, στο EuroWorkingGroup, στο Eurogroup. Οι λογιστές της κάθε πλευράς έβαζαν κάτω τα στοιχεία και άρχιζαν την κολοκυθιά: να κόψετε από δω - γιατί να κόψουμε από δω; - από πού θέλετε να κόψετε; - να κόψουμε από κει - ναι, αλλά αν κόψετε από κει, θα έχετε πρόβλημα αλλού - τότε να το συμβιβάσουμε κάπου στη μέση. Οι στόχοι, όμως, παρέμεναν αναλλοίωτοι: τόσο «πρωτογενές πλεόνασμα» πρέπει να δημιουργήσετε, τόσα θα πάρετε από τις ιδιωτικοποιήσεις, άρα θα πρέπει να αυξήσετε τα έσοδα (να βάλλετε φόρους) και να μειώσετε τις δαπάνες (συντάξεις, μισθούς, κοινωνικές δαπάνες του κρατικού προϋπολογισμού).

Το ίδιο ακριβώς κάνουν τώρα οι Τσιπροκαμμένοι. Εχουν ήδη συμφωνήσει στην παράταση του Μνημόνιου, με τον καθορισμό πρωτογενών πλεονασμάτων ύψους 3,5% του ΑΕΠ, τουλάχιστον για μερικά χρόνια μετά το 2018. Εχουν ήδη συμφωνήσει στην προνομοθέτηση μέτρων ύψους 2% του ΑΕΠ (κοντά στα 4 δισ. ευρώ) για την περίοδο 2019-2020. Εχουν συμφωνήσει ότι όλα αυτά τα λεφτά θα τα πάρουν από εργαζόμενους και συνταξιούχους. Τα μισά από τη μείωση του αφορολόγητου και τα άλλα μισά από το νέο πετσόκομμα των συντάξεων. Και διαφωνούν στο αν θα τα πάρουν όλα το 2019 ή αν θα πάρουν τα μισά το 2019 και τα μισά το 2020. Εχουν κι εκλογές, βλέπετε, και θα ήθελαν να μην τους βρει η προεκλογική περίοδος με τη χατζάρα στο χέρι.

Εχουν συμφωνήσει, ακόμα, να ξεπουλήσουν τη ΔΕΗ. Οχι τις πεπαλαιωμένες λιγνιτικές μονάδες, αλλά τις καινούργιες. Και τα υδροηλεκτρικά που τα λιγουρεύονται όσο τίποτα τα γερμανικά και γαλλικά μονοπώλια, γιατί αφήνουν μεγαλύτερο κέρδος. Και δεν ξέρουμε τι ακριβώς έχουν συμφωνήσει στο πεδίο της παραπέρα κινεζοποίησης των εργασιακών σχέσεων, για τις οποίες εφαρμόζουν σιγή ασυρμάτου.

Τότε γιατί δεν υπογράφουν; Γιατί δεν αισθάνονται ακόμα σίγουροι ότι μπορούν να διαχειριστούν το οιονεί τέταρτο Μνημόνιο. Θέλουν να δώσουν μερικές ακόμα παραστάσεις «σκληρής διαπραγμάτευσης», με πρωταγωνιστή τον ίδιο τον Τσίπρα, που μιλάει με τη Μέρκελ και εξασφαλίζει τη βοήθειά της. Ισως να έχουν συμφωνήσει όταν τα διαβάζετε αυτές τις γραμμές. Κι αν δεν έχουν συμφωνήσει, όμως, ακόμα κι αν δεν αντέξουν και πάνε σε εκλογές, τι θα αλλάξει, αν δεν αλλάξουμε εμείς; Το δρόμο τον ξέρουμε, η θέληση και η οργάνωση μας λείπουν. Μόνο αν εμείς βγούμε στο δρόμο μπορούμε ν' αλλάξουμε την προδιαγεγραμμένη πορεία.

Μια τυπική φωτογραφία με τη Μέρκελ, στη σύνοδο του ΕΛΚ στη Μάλτα, έβγαλε ο Σαμαράς και έσπευσε να την ανεβάσει στο facebook, σε στιλ «δείτε πόσο σημαντικός πολιτικός εξακολουθώ να παραμένω». Και τι να πει ο Τσίπρας, που αγκαλιά με τον Ρέντσι έλεγε ανέκδοτα στη Μέρκελ και λύνονταν όλοι μαζί στα γέλια (αποκλείουμε τα ανέκδοτα να ήταν σόκιν, γιατί μια κόρη λουθηρανού πάστορα δε σηκώνει τέτοια αστεία - μάλλον για το πώς κοροϊδεύουν τους Ελληνες και τους Ιταλούς πρέπει να της έλεγαν). Γενικώς, οι αστοί πολιτικοί στις μπανανίες στήνουν (ξέρετε τι) για μια φωτογραφία με κάποιον από τους ισχυρούς ιμπεριαλιστές ηγέτες. Κατ' αναλογία, οι πολιτευτές των αστικών κομμάτων κάνουν το ίδιο για μια φωτογραφία με τον αρχηγό του κόμματος. Ο αείμνηστος Μητσάρας υπήρξε σίγουρα πιο σεμνός απ' αυτό το πολιτικό σκουπιδαριό.

ΚΟΝΤΡΕΣ

Βαποράκια

Ο Σκουρλέτης επιμένει, νομίζοντας ότι απευθύνεται σε ηλίθιους ή άσχετους. Οταν μιλούσε για «βαποράκια ιδιωτικών συμφερόντων», αναφερόταν στη ΝΔ. «Θεωρώ πράγματι ότι οι πολιτικές θέσεις της, όπως η ίδια τις παρουσίασε, σε σχέση με τη ΔΕΗ, λειτουργούν ως όχημα υπέρ ιδιωτικών συμφερόντων. Προς τι, λοιπόν, η έκπληξη;», είπε σε συνέντευξή του στη σαββατιάτικη έκδοση των «Ειδήσεων».

Τι ακριβώς είχε πει στη συνέντευξή του που προκάλεσε τον σχετικό πολιτικό σάλο; Είχε μιλήσει για «συμφέροντα που εξυπηρετούνται από την πώληση της ΔΕΗ, στα οποία εμπλέκονται μέλη των τεχνικών κλιμακίων. Είναι βαποράκια συμφερόντων, θέλουν να κάνουν ρεσάλτο στη δημόσια περιουσία. Πιστεύω ότι υπάρχουν στελέχη στα τεχνικά κλιμάκια, αν και δεν μπορώ να το αποδείξω, που συνεργάζονται γι' αυτό».

Οπως βλέπετε, ΝΔ δεν υπάρχει πουθενά στην αρχική του δήλωση. Υπάρχουν μόνο στελέχη της τρόικας. Και ποιοι συνεργάζονται και συζητούν μ' αυτά τα στελέχη της τρόικας; Οι υπουργοί της συγκυβέρνησης των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ και ο πρωθυπουργός Τσίπρας, που έχει ήδη δώσει την έγκρισή του στο ρεσάλτο της δημόσιας περιουσίας, στο ξεπούλημα της ΔΕΗ. Αυτό είπε αρχικά ο Σκουρλέτης, τάραξε τα νερά, κλήθηκε στο Μαξίμου, έκλεισε το «ντιλ» με τον Τσίπρα, τον Παππά και τον Φλαμπουράρη και μετά είπε πως τάχαμου εννοούσε τη ΝΔ.

Συνωμότες!

«Η πλειοψηφία των ευρωβουλευτών απηύθυνε, κατά τη διάρκεια συζήτησης στο ΕΚ σήμερα το απόγευμα (4.4.2017), έκκληση για την ολοκλήρωση της δεύτερης αξιολόγησης σημειώνοντας τις αρνητικές συνέπειες που προκαλεί η παρατεταμένη αβεβαιότητα στην ελληνική οικονομία και στην ευρωζώνη».

Συνωμοσία! Η πλειοψηφία των ευρωβουλευτών συντάσσεται με τον Στουρνάρα, τον Κούλη και τον Σημίτη!

Εχει και συνέχεια η ανακοίνωση που εξέδωσε το ευρωκοινοβούλιο την περασμένη Τρίτη: «Ο Επίτροπος Πιέρ Μοσκοβισί ζήτησε να δοθεί ένα τέλος στην αβεβαιότητα που είναι επιζήμια για την ελληνική και την ευρωπαϊκή οικονομία και να ολοκληρωθεί άμεσα η δεύτερη αξιολόγηση του προγράμματος οικονομικής προσαρμογής της χώρας. Αναφέρθηκε στα εκκρεμή ζητήματα όπως η μεταρρύθμιση της αγοράς ενέργειας και το πακέτο μέτρων για τον εξορθολογισμό των δαπανών».

Ατζέντης

Εχει ο Καμμένος αρμοδιότητα να συζητά για επενδύσεις; Οχι βέβαια. Οταν όμως είσαι ποτισμένος με την αμερικανοδουλεία και σε λένε Καμμένο, τότε δεν έχεις κανένα πρόβλημα να εμφανιστείς σε τηλεοπτικό πρωινάδικο και να λειτουργήσεις σαν διαφημιστικός ατζέντης του αμερικάνικου κεφαλαίου. «Μεγάλο ελληνοαμερικανικό fund ενδιαφέρεται να επενδύσει στην Εθνική Ασφαλιστική, υπάρχουν έτοιμες επενδύσεις για μεγάλες ξενοδοχειακές μονάδες, καθώς η Ελλάδα είναι η μοναδική σταθερή χώρα στην περιοχή. Μέσα στα επόμενα δυο χρόνια θα γίνουν». Και η κραυγή - σήμα κατατεθέν της αμερικανοδουλείας: «Μόνο η Αμερική μπορεί να μας βοηθήσει»!...

Αποδείξεις!

Με μια βδομάδα καθυστέρηση, το Γραφείο Τύπου του υπουργείου Εργασίας εξέδωσε Δελτίο Τύπου για να... καταγγείλει πως «ενώ η οικονομική αποδοτικότητα και η επίτευξη πλεονασμάτων του ΕΦΚΑ ενισχύουν τη βιώσιμη προοπτική της κοινωνικής ασφάλισης, και τούτο αποτελεί την κυρίαρχη είδηση των ημερών, κάποιοι επιχείρησαν να θέσουν στο επίκεντρο της δημόσιας συζήτησης την καταβολή του βοηθήματος του Δεκεμβρίου σε βουλευτές,

Χαριτωμενιές

Περίμεναν πως και πως τον Ντεϊσελμπλούμ στο Ευρωκοινοβούλιο, για να του την πέσουν απ' αφορμή τις δηλώσεις του για «τα ποτά και τις γυναίκες» με τα οποία τρώνε τα δανεικά οι Νότιοι. Πλην όμως, αυτός δεν τους έκανε τη χάρη να πάει και να τους ακούσει να του τα χώνουν χωρίς να μπορεί να τους απαντήσει με το ίδιο ύφος. Ετσι, έστειλε μια επιστολή στον Ταγιάνι, που έλεγε ότι ήδη ενημέρωσε την οικονομική επιτροπή του ευρωκοινοβουλίου για την πορεία του προγράμματος προσαρμογής για την Ελλάδα, όμως με λύπη του τους ενημερώνει ότι για τις 4 Απρίλη δεν είναι διαθέσιμος. Δηλώνει πάντως πρόθυμος να πάει κάποια άλλη στιγμή και να έχει μια άνετη συζήτηση με τους ευρωβουλευτές, αφού προηγουμένως οι υπηρεσίες των δύο πλευρών βρουν την κατάλληλη ημερομηνία. «Θα ήθελα να εισηγηθώ να κάνουμε τη συνάντηση μετά την ολοκλήρωση της δεύτερης αξιολόγησης», κατέληγε ο Ντεϊσελμπλούμ στην επιστολή του.

Ο Ταγιάνι «θύμωσε» και «κατήγγειλε την άρνηση» (αυτή τη φράση χρησιμοποίησε το Γραφείο Τύπου του Ευρωκοινοβουλίου στην Αθήνα, τονίζοντας ότι «παρόλο που δεν έχει νομική υποχρέωση να αποδεχθεί την πρόσκληση θα ήταν λογικό και αναμενόμενο κάποιος που ζητά από τους ευρωπαίους πολίτες να κάνουν τόσες πολλές θυσίες να είναι πρόθυμος να απαντήσει στις ερωτήσεις των εκπροσώπων των πολιτών». Το Δελτίο Τύπου καταλήγει: «Ο κ Ταγιάνι δήλωσε ότι θα στείλει επίσημη επιστολή διαμαρτυρίας στον Πρόεδρο του Eurogroup με την οποία θα αναφέρει ότι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο απορρίπτει ομόφωνα τέτοιου είδους συμπεριφορές».

και μάλιστα εν αγνοία τους, σαν να επρόκειτο για σκανδαλώδη ευνοϊκή μεταχείρισή τους». Η ανακοίνωση καταλήγει ως εξής: «Διευκρινίζεται, λοιπόν, ότι η καταβολή της έκτακτης οικονομικής παροχής σε περιορισμένο αριθμό βουλευτών οφείλεται στην αυτοματοποιημένη διαδικασία χορήγησής της και βουλευτές οι οποίοι διαπίστωσαν την κατάθεση τέτοιων ποσών στους λογαριασμούς τους, **τα επανακατέθεσαν σε λογαριασμούς του ΕΦΚΑ**» (η έμφαση δική μας).

Επειδή εμείς δε δίνουμε καμιά βάση στα όσα λένε οι καθ' έξιν ψευταράδες (οι συριζαίοι είν' αυτοί), ζητάμε από το υπουργείο να δώσει μια λίστα στην οποία θα φαίνεται: ποιοι βουλευτές πήραν το επίδομα και πότε το επανακατέθεσαν (με αριθμό παραστατικού κατάθεσης και ημερομηνία). Γιατί από την περίπτωση Μπαλαούρα άλλα προέκυψαν. Τα λεφτά τα πήρε κανονικότατα το Δεκέμβρη του 2016. Στις 9 Γενάρη του 2017, τον «έκραξε» ο Σύλλογος Συνταξιούχων Τραπέζης της Ελλάδος και στις 11 Γενάρη ο Σύλλογος Υπαλλήλων Τράπεζας Ελλάδος. Στις 18 Γενάρη, δηλαδή εννιά μέρες μετά το «κράξιμο» και σχεδόν ένα μήνα από τότε που πήρε τα λεφτά, ο Μπαλαούρας έστειλε επιστολή προς τον ΣΥΤΕ και τον ΣΣΤΕ, στην οποία δήλωνε ότι θα καταθέσει το ποσό του βοηθήματος κατά το ήμισυ στο απεργιακό ταμείο του ΣΥΤΕ και στον Λογαριασμό Αλληλεγγύης του ΣΣΤΕ (δεν το επανακατέθεσε, δηλαδή, στον ΕΦΚΑ).

Τι αποδεικνύει αυτή η συμπεριφορά; Οτι ναι μεν το σύστημα του έδωσε κατά λάθος τα τρία κατοστάρικα, όμως δεν του έπεσαν άσχημα κι είπε να τα κρατήσει. Γι' αυτό και λέμε στους ψευταράδες: δώστε ακριβή στοιχεία, ποιοι πήραν τα λεφτά και πότε τα επανακατέθεσαν.

Καλύτερα βουλευτής, παρά καλόγερος...

Ο Ζουράρις έχει κάποιου είδους πολιτικό ακαταλόγιστο. Χρόνια τώρα το διεκδικεί, οπότε όλοι γελάνε όταν κάνει δηλώσεις του τύπου: «Ασκώ το αυτεξούσιο και το αυτεπίτακτον, θα δω τι θα ψηφίσω, μπορεί και να φύγω από την κυβέρνηση... Διαφωνώ με όλα, διότι η χώρα είναι υπό κατοχήν και αποικία χρέους. Οσα ψηφίσουμε, είναι απότοκον της ήττας της Ελλάδος». Δεν νομίζουμε ότι θα φύγει. Αυτεξουσίως και αυτεπιτάκτως θα ψηφίσει «ναι σε όλα» και θα εξακολουθήσει να «πουλάει τρελίτσα». Ηδη έχει βρει τη δικαιολογία: «Το αφορολόγητο θα έχει κλιμακώσεις και θα έχει αντίμετρα... Τα μπαλώματα του Δεκεμβρίου με τα 650 εκατ. ευρώ δεν είναι παράλληλο πρόγραμμα;».

Τι να πεις, όμως, για τον βουλευτή Φλώρινας του ΣΥΡΙΖΑ, Κώστα Σέλτσα, που από πανελληνίως άγνωστος έγινε σε μια μέρα διάσημος, με την... πολλών κυβικών δήλωσή του; «Θα ψηφίσω την απόφαση της κυβέρνησης. Εχω τα ερωτηματικά μου, δεν το κρύβω. Εχω το σφίξιμο της καρδιάς και του στομαχιού όπως όλοι οι αριστεροί. Κάτι παίρνουν από τα σωθικά μας αυτές οι αποφάσεις. Παρολαυτά είμαι μάχιμος. Διαφορετικά θα έπρεπε να πάω στο Αγιο Ορος για μοναχός». Οχι, μην ανησυχείτε, δε νοσηλεύεται στην Εντατική ο Σέλτσας. Στη θέση τους είναι τα σωθικά του...

Σέλφι

Μπορεί οι δημοσκοπήσεις να δίνουν το Ποτάμι κάτω και από το κόμμα της Ραχήλ, όμως ο επικεφαλής Σταύρος και τ' άλλα στελέχη δε χάνουν την ευκαιρία να φοράνε σορτσάκι και μπλουζάκι και να στήνονται στην αφετηρία των μαραθώνιων, βγάζοντας «σέλφι» με τους συμμετέχοντες. Μέχρι τη Θεσσαλονίκη έφτασε η χάρη τους...

Για τον επικεφαλής Σταύρο, πάντως, είναι μια καλή ιδέα, στην περίπτωση που δεν τα καταφέρει να προσκολληθεί στη ΝΔ και να τον ξαναβγάλει βουλευτή ο Κούλης: διοργανωτής μαραθωνίων, αθλητικών εκδηλώσεων και γενικώς... ιβέντς.

Θεωρητικός καραγκιοζάκος

«Το πρώτο συμπέρασμα που εκτιμώ ότι όλοι μας εξάγουμε είναι ότι, την επόμενη μέρα από μια πιθανή συγκρότηση κυβέρνησης της Αριστεράς, το κράτος που θα παραλάβουμε θα είναι το αστικό κράτος. Δηλαδή μια διοικητική δομή που θα έχει τη σφραγίδα, νομική, πολιτική, ιδεολογική, της αστικής τάξης και των πολιτικών της εκπροσώπων. Αυτή δεν θα είναι η μικρότερη δυσκολία που θα συναντήσουμε. (...) Το στοίχημα για την Αριστερά είναι να καταφέρει ένα ισχυρό πλήγμα σε αυτόν τον τύπο κράτους, στις ίδιες τις καθημερινές πρακτικές του, πολιτικές και διοικητικές, και στους διαχωρισμούς που τις συντηρούν, όπως, για παράδειγμα, είναι ο διαχωρισμός μεταξύ δημοσίου και ιδιωτικού, τα κρατικά καθορισμένα όρια του οποίου ορίζουν και τις δυνατότητες παρέμβασης της κυβέρνησης. Ο παραδοσιακός αφορισμός του Μαρξ, ότι η δημοκρατία σταματά έξω από την πύλη του εργοστασίου, ισχύει πάντοτε, αλλά ελαφρώς μετατοπισμένος. Η δημοκρατία στις μέρες μας σταματά έξω από τις πόρτες της διοίκησης και των υπουργείων. Από 'κει αναλαμβάνουν οι τεχνοκράτες - διαχειριστές».

Ο τυπάκος που έγραψε αυτή την αφόρητη μπουρδολογία («Το κράτος δεν έχει καρδιά. Εχει όμως σκοπούς;», Αυγή, 17.4.2013) ονομάζεται Δημήτρης Τζανακόπουλος. Τότε εμφανιζόταν -σεμνά!- ως νομικός, σήμερα είναι... Ηρακλής του κράτους.

Οταν η εργατική τάξη είναι πολιτικά και κοινωνικά απούσα

Πανικός στο σοσιαλδημοκρατικό στρατόπεδο της Γερμανίας. Μετά την εκλογική ήττα στο Ζάαρλαντ, που συνοδεύτηκε από τον εκλογικό θρίαμβο των χριστιανοδημοκρατών, άρχισε η δημοσκοπική κατρακύλα. Τα τελευταία γκάλοπ δίνουν 36% στη Μέρκελ και μόλις 29% στον «ροκ σταρ» Σουλτς. Η δημοσκοπική άνοιξη κράτησε πολύ λίγο.

Και δεν είναι μόνον αυτό, είναι και η γκρίνια που ξέσπασε σχετικά με τη στρατηγική του κόμματος. Ακόμα και ο πρώην καγκελάριος Γκέρχαρντ Σρέντερ βγήκε από την πολιτική ναφθαλίνη, εγκατέλειψε για λίγο τα καθήκοντά του ως «συμβούλου» στην επιχείρηση που κατασκευάζει τον ρωσογερμανικό αγωγό North Stream και σε συνέντευξή του στο Spiegel «συμβούλεψε» το SPD να μην επιμείνει στην προοπτική κυβερνητικής συμμαχίας με το «αριστερό» Linke, αλλά να προτιμήσει το «κεντρώο» FDP (Φιλελεύθερο Δημοκρατικό Κόμμα), που φιλοδοξεί να ξαναμπεί στη Βουλή. «Με εξαίρεση τα δεξιά κόμματα, οι συμμαχίες με όλα τα δημοκρατικά κόμματα είναι επιθυμητές», έσπευσε να πει ο αντιπρόεδρος του SPD, Ραλφ Στέγκνερ (λες και δε συγκυβερνούν τέσσερα χρόνια τώρα με την καραδεξιά συμμαχία CDU/CSU). Αλλωστε -συμπλήρωσε με νόημα- οι συμμαχίες δεν είναι γραμμένες στα ψηφοδέλτια και δεν έχει καμιά σημασία να συνηγορήσουν οι σοσιαλδημοκράτεςυπέρ μιας ορισμένης συμμαχίας ενόψει των εκλογών, πράγμα που το μόνο που θα είχε ως αποτέλεσμα θα ήταν η διαφήμιση άλλων κομμάτων.

Τα άκουσαν αυτά οι φιλελευθεροδημοκράτες και τους σηκώθηκε η τρίχα κάγκελο. Ο πρόεδρός τους Κρίστιαν Λίντνερ ξεκαθάρισε ότι μπορεί στη Βόρεια Ρηνανία-Βεστφαλία, όπου έχουν το 9%, να συγκυβερνούν με τους σοσιαλδημοκράτες, αυτό όμως δεν πρέπει να εκληφθεί ως πρόκριμα και για το εθνικό επίπεδο. Ο μακαρίτης Γκένσερ, ιστορικός ηγέτης αυτού του κόμματος, τους έχει διδάξει ότι μόνο ως κόμμα-μπαλαντέρ, που συγκυβερνά με όποιον βγει πρώτος, μπορούν να επιβιώσουν. Αφού οι περισσότερες πιθανότητες είναι υπέρ της Μέρκελ, δε θα ήθελε με τίποτα να διακηρύξει προεκλογικά την ετοιμότητα του FDP να συμμαχήσει κυβερνητικά με τους σοσιαλδημοκράτες και τους Πράσινους.

Εκείνοι, όμως, που έπαθαν «κολούμπρα» ήταν οι... συριζαίοι της Γερμανίας. Ακούς εκεί να θέλουν οι σοσιαλδημοκράτες να μας πετάξουν έξω από μια κυβερνητική συμμαχία! Η συμπρόεδρος του κόμματος, Σάρα Βάγκενκνεχτ, έσπευσε να δώσει τα διαπιστευτήριά της στη μονοπωλιακή αστική τάξη της Γερμανίας: *«Θέλουμε να κυβερνήσουμε, αρκετά βρισκόμαστε στην αντιπολίτευση. Θα προτιμούσα να φτιάχνω νόμους αντί απλώς να τους κριτικάρω»*. Μην παραξενεύεστε. Για το... επαναστατικό Linke μιλάμε, που πέταξε τη μάσκα της «αριστερής αντιπολίτευσης» και θέλει να διαχειριστεί τις τύχες της ιμπεριαλιστικής Γερμανίας παρέα με τους σοσιαλδημοκράτες και τους Πράσινους.

Τώρα, όλοι έχουν πέσει με τα μούτρα στις κρατιδιακές εκλογές που θα γίνουν στα μέσα Μάη στη Βόρεια Ρηνανία-Βεστφαλία. Είναι το πολυπληθέστερο ομόσπονδο κρατίδιο της Γερμανίας και αυτό με τη μεγαλύτερη συγκέντρωση προλεταριάτου. Με εξαίρεση την περίοδο 2005-10, από το 1966 νικούν (και κυβερνούν) οι σοσιαλδημοκράτες. Στη Μέρκελ αρκεί απλώς μια άνοδος του ποσοστού της CDU κι ας μην πάρει την πρωτιά (αυτή τη στιγμή οι δημοσκοπήσεις δείχνουν τους σοσιαλδημοκράτες εφτά μονάδες μπροστά). Γι' αυτό και σηκώνει μόνη της την προεκλογική εκστρατεία, έχοντας σχεδιάσει να πραγματοποιήσει οκτώ προεκλογικές ομιλίες σε όλα τα μεγάλα βιομηχανικά κέντρα της περιοχής (Ντίσελντορφ, Κολωνία, Ντόρτμουντ κτλ.).

Τι δείχνουν όλ' αυτά τα φαινόμενα που -τηρουμένων των αναλογιών- τα βλέπουμε και στη Γαλλία, όπου οι προεδρικές εκλογές βρίσκονται στην τελική ευθεία; Την πλήρη κοινωνική και πολιτική απουσία της εργατικής τάξης. Ούτε διεκδικητικοί αγώνες, ούτε αντιιμπεριαλιστικό κίνημα, ούτε ταξικά ανεξάρτητη πολιτική οργάνωση και παρέμβαση στις εξελίξεις. Οι πολύχρωμοι εκπρόσωποι του αστικού στρατοπέδου παίζουν μπάλα μόνοι τους και η πολυπληθέστατη εργατική τάξη άγεται και φέρεται, πάντα σε ρόλο θεατή, χειροκροτητή και ψηφοφόρου.

ΥΓ. Οταν ο «αριστερός» Ζαν-Λικ Μελανσόν κατηγορήθηκε στο πρόσφατο ντιμπέιτ των υποψηφίων προέδρων, από τον σοσιαλδημοκράτη Μπενουά Αμόν, ότι οι θέσεις του οδηγούν σε έξοδο της Γαλλίας από την ΕΕ, απάντησε με γνήσιο ιμπεριαλιστικό κυνισμό ότι η Γαλλία έχει δύναμη, καθώς εκπροσωπεί το 18% της ευρωπαϊκής οικονομίας, δεν είναι... η Ελλάδα του Τσίπρα!

Η τεχνολογική ανάπτυξη οδηγεί σε έκρηξη της ανεργίας

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 4

να χαθούν έως και 15 εκατομμύρια θέσεις εργασίας εξαιτίας της νέας γενιάς ρομπότ, ιδιαίτερα εξελιγμένων, που κάνουν τη δουλειά που πριν έκαναν οι άνθρωποι... Ο Andy Haldane, επικεφαλής οικονομολόγος της τράπεζας, δήλωσε ότι ο αυτοματισμός θέτει σε κίνδυνο τις θέσεις σχεδόν των μισών εργαζομένων στην Βρετανία και ότι μία "μηχανή τρίτης γενιάς" θα υπονομεύσει την αγορά εργασίας διευρύνοντας το χάσμα μεταξύ πλούσιων και φτωχών. Τα αποτελέσματα μιας έρευνας της Τράπεζας της Αγγλίας, συμπλήρωσε ο Haldnane, έδειξαν ότι απειλούνται περισσότερο διοικητικές, υπαλληλικές και παραγωγικές θέσεις. Σε ομιλία του σε μία οργάνωση ομπρέλα των βρετανικών συνδικάτων, την TUC, απάντησε ότι δύο αιώνες μετά, αποδείχτηκε ότι είχαν δίκιο οι Λουδίτες –που θεωρείται ότι έσπαγαν μηχανές κατά τη διάρκεια της Βιομηχανικής Επανάστασης. "Η τεχνολογία φαίνεται να οδηγεί στη γρηγορότερη, ευρύτερη και σε μεγαλύτερο βαθμό υπονόμευση της εργασίας (σ.σ. hollowing out είναι ο όρος που χρησιμοποιείται για να υποδηλώσει την αναζήτηση πιο φτηνής εργασίας) σε σχέση με το παρελθόν", δήλωσε. "Γιατί; Επειδή οι μηχανές του 20ού αιώνα έχουν υποκαταστήσει όχι μόνο τις χειρωνακτικές ανθρώπινες εργασίες αλλά και αυτές που απαιτούν γνώση". Ο Haldane είπε ότι, με ακόμα πιο έξυπνες μηχανές, κινδυνεύει από την αυτοματοποίηση ένα μεγαλύτερο εύρος εργασιών σε σχέση με το παρελθόν. Τα επαγγέλματα χαμηλής αμοιβής κινδυνεύουν περισσότερο, όμως η διαδικασία υπονόμευσης της εργασίας θα μπορούσε να επηρεάσει επίσης τα επαγγέλματα μέσης ειδίκευσης» (http://www.theguardian.com/business/2015/nov/12/robots-threaten-low-paid-jobs-says-bank-of-england-chief-economist).

Σε παρόμοια συμπεράσματα κατέληγε μία άλλη, 300 σελίδων έκθεση, που αποκαλύφθηκε επίσης από τον Γκάρντιαν (http://www.theguardian.com/technology/2015/nov/05/robot-revolution-rise-machines-could-displace-third-of-uk-jobs). Η έκθεση συντάχτηκε από αναλυτές της επενδυτικής τράπεζας Bank of America - Merill Lynch, οι οποίοι βασίστηκαν στις τελευταίες έρευνες για να αποτυπώσουν τις συνέπειες αυτού που θεωρούν ως τέταρτη βιομηχανική επανάσταση, μετά από τον ατμό, τη μαζική παραγωγή και τα ηλεκτρονικά.

Σε έρευνα του πανεπιστημίου της Οξφόρδης, που περιλαμβάνεται στην παραπάνω έκθεση, υπογραμμίζεται ο κίνδυνος απόλυσης μέχρι και του 35% των εργαζομένων της Βρετανίας και του 47% των εργαζομένων των ΗΠΑ, λόγω της τεχνολογικής προόδου μέσα στα επόμενα 20 χρόνια. Οι απολύσεις αναμένεται να γίνουν κυρίως στον πάτο της εισοδηματικής κλίμακας. Οπως αναφέρει η έκθεση, *«η τάση είναι ανησυχητική σε αγορές όπως οι ΗΠΑ, επειδή πολλές θέσεις εργασίας που δημιουργήθηκαν τα τελευταία χρόνια είναι χαμηλά αμειβόμενες, χειρωνακτικές ή εργασίες υπηρεσιών που γενικά θεωρούνται ότι αντιμετωπίζουν "υψηλό κίνδυνο" να αντικατασταθούν (σ.σ. από μηχανές)»*.

Γιατί όμως ο «Γκάρντιαν» ή άλλοι αστοί αναλυτές να ανησυχούν από μια τέτοια εξέλιξη; Απλούστατα, γιατί φοβούνται ότι η μαζική ανεργία θα οδηγήσει σε μείωση της αγοραστικής δυνατότητας των πλατιών λαϊκών μαζών, δηλαδή θα γυρίσει σαν μπούμερανγκ στους ίδιους τους καπιταλιστές, γεννώντας πιο βαθιές οικονομικές κρίσεις. Και προσπαθούν να προλάβουν μήπως μπορέσουν να κάνουν κάτι.

Σε μια κοινωνία που τα μέσα παραγωγής δεν θα ανήκαν στα καπιταλιστικά παράσιτα, που σήμερα καρπώνονται τον παραγόμενο πλούτο, αλλά σε όλη την κοινωνία (αρχικά μέσω του κράτους, αλλά στη συνέχεια άμεσα, χωρίς την ύπαρξη του κράτους, που θα είναι πλέον περιττό και θα έχει απονεκρωθεί), η μείωση των ωρών εργασίας ή και η κατάργηση κάποιων επαγγελμάτων θα γίνονταν προς όφελος όλης της κοινωνίας και όχι μόνο μιας μικρής της μερίδας. Αυτά σήμερα φαίνονται ιστορίες επιστημονικής φαντασίας, όμως ας σκεφτούμε ότι η ανθρώπινη Ιστορία δεν ήταν ποτέ στατική. Αυτό που χθες φάνταζε σαν αδύνατο, σήμερα μπορεί να είναι κιόλας ξεπερασμένο.

Για να βγει απ' αυτόν τον φαύλο κύκλο η κοινωνία, πρέπει να απαλλαγεί από τον καπιταλισμό, σ' αυτό δε χωρά η παραμικρή αμφιβολία. Διαφορετικά, θα μετράει τα κορμιά που θα πέφτουν στο βωμό της «ανάπτυξης», πλάι στην προκλητική επίδειξη πλούτου αυτών που την καρπώνονται.

Με επείγουσα διαδικασία στη Βουλή το νέο δασοκτόνο νομοσχέδιο των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ

Νομιμοποιούν καταπατημένες εκτάσεις ακόμα και σε εθνικούς δρυμούς, σε πάρκα και άλση και σε υδροβιότοπους

Επιδιώκουν να προκαταλάβουν την απόφαση του Ε' Τμήματος του ΣτΕ για τις περιβόητες οικιστικές πυκνώσεις

Τους ξεμπροστιάζουν παλιότερες θέσεις του νυν υπουργού Β. Αποστόλου, που τώρα παριστάνει τον Πόντιο Πιλάτο

Την περασμένη Τετάρτη, κατατέθηκε στη Βουλή νομοσχέδιο, με τίτλο «Τροποποιήσεις διατάξεων της δασικής νομοθεσίας και άλλες διατάξεις». Πρόκειται για το δασοκτόνο νομοσχέδιο που αποκαλύψαμε και σχολιάσαμε την προηγούμενη εβδομάδα. Το νομοσχέδιο χαρακτηρίστηκε επείγον και έτσι θα συζητηθεί στη Διαρκή Επιτροπή Παραγωγής και Εμπορίου και εν συνεχεία στην Ολομέλεια της Βουλής με συνοπτικές διαδικασίες. Στην Επιτροπή συζητήθηκε την περασμένη Πέμπτη το απόγευμα (1η συνεδρίαση) και την Παρασκευή (δεύτερη και τρίτη συνεδρίαση), ενώ στην Ολομέλεια θα συζητηθεί τη Δευτέρα 10 και την Τρίτη 11 Απρίλη, μέχρι το απόγευμα.

Στο νομοσχέδιο που κατατέθηκε στη Βουλή περιλαμβάνονται όλα τα άρθρα του δασοκτόνου σχεδίου που αποκαλύψαμε και σχολιάσαμε την προηγούμενη εβδομάδα, με μια επουσιώδη τροποποίηση αναφορικά με τις ένορκες βεβαιώσεις. Συμπεριλήφθηκαν και μερικά ακόμα άρθρα, που δε θα τα σχολιάσουμε σ' αυτό το άρθρο.

Την προηγούμενη εβδομάδα, στο άρθρο με τίτλο «Ολετήρες του δασικού πλούτου της χώρας», αναφερθήκαμε στην τροποποίηση του άρθρου 47Β του βασικού δασικού νόμου 998/1979. Στο αρχικό σχέδιο που αποκαλύψαμε καταλάμβανε την παράγραφο 3α του σχετικού άρθρου (που τροποποιεί διατάξεις του νόμου 998/1979), ενώ στο νομοσχέδιο που κατατέθηκε καταλαμβάνει το άρθρο 4, με τίτλο «Γεωργική εκμετάλλευση εκτάσεων δασικού χαρακτήρα που εκχερσώθηκαν μεταξύ 1975-2007».

Πιο δασοκτόνοι από τους Σαμαροβενιζέλους

Οπως σημειώσαμε την προηγούμενη εβδομάδα, με το άρθρο 47Β του νόμου 998/1979, όπως εισήχθη με το άρθρο 12 του νόμου 4315/2014 των Σαμαροβενιζέλων, νομιμοποιούνταν «εκτάσεις δασικού χαρακτήρα», που είχαν ξεχερσωθεί παράνομα, άλλαζαν χρήση και μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν αποκλειστικά για γεωργική και δενδροκομική εκμετάλλευση, με την προϋπόθεση, ότι δε θα υπήρχαν σ' αυτές κτίρια και κτιριακές εγκαταστάσεις, ούτε θα χτίζονταν στη συνέχεια.

Σκόπιμα δεν αποσαφηνιζόταν από την προηγούμενη συγκυβέρνηση ποιες εκτάσεις περιλαμβάνονται στις λεγόμενες «εκτάσεις δασικού χαρακτήρα» και τι γίνεται με τις εκτάσεις που έχουν κηρυχτεί αναδασωτέες. Οι Σαμαροβενιζέλοι, όμως, δεν τόλμησαν να επιτρέψουν τη νομιμοποίηση ξεχερσωμένων και καταπατημένων εκτάσεων σε εθνικούς δρυμούς, υδροβιότοπους και σε πάρκα και άλση. Γι' αυτό και είχαν βάλει στην παράγραφο 1 του άρθρου 47Β την περιοριστική διάταξη ότι «μπορούν να χρησιμοποιηθούν αποκλειστικά και μόνο για γεωργική ή δενδροκομική καλλιέργεια και εκμετάλλευση και εφόσον δεν εμπίπτουν στις περιπτώσεις α' και β' της παραγράφου 1 του άρθρου 4, όπως εθνικοί δρυμοί, υδροβιότοποι και στην περίπτωση α' της παραγράφου 2 του άρθρου 4 του παρόντος νόμου».

Ερχονται τώρα οι ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ και με την αντικατάσταση του άρθρου 47Β **νομιμοποιούν τις καταπατημένες και ξεχερσωμένες εκτάσεις σε όλα τα δάση και τις δασικές εκτάσεις που είναι σε εθνικούς δρυμούς και υδροβιότοπους**. Αυτό το κάνουν καταργώντας την προϋπόθεση που είχαν βάλει οι Σαμαροβενιζέλοι, ότι δεν νομιμοποιούνται τα δάση και οι δασικές εκτάσεις ξεχερσώνονται παράνομα και καταπατούνται, εφόσον βρίσκονται σε εθνικούς δρυμούς, υδροβιότοπους και σε πάρκα και άλση.

Στις περιπτώσεις α' και β' της παρ. 1 του άρθρου 4 του νόμου 998/1979 δεν ανήκουν μόνο, ούτε κυρίως, οι εθνικοί δρυμοί και οι υδροβιότοποι, αλλά είναι περισσότερα τα δάση που υπάγονται σ' αυτές τις περιπτώσεις. Επομένως, δεν είναι μόνο οι εθνικοί δρυμοί και οι υδροβιότοποι που κινδυνεύουν από το παράνομο ξεχέρσωμα και τη νομιμοποίησή του. Παραθέτουμε τις διατάξεις των περιπτώσεων α' και β' της παραγράφου 1 του άρθρου 4, για να φανεί καθαρά ότι με το νέο 47Β γίνεται μεγάλη επίθεση στο δάσος, δεδομένου ότι **νομιμοποιείται το παράνομο ξεχέρσωμα δασών και δασικών εκτάσεων όχι μόνο σε εθνικούς δρυμούς και υδροβιότοπους, αλλά σε πολύ ευρύτερη κλίμακα**.

«Αρθρον 4

Κατηγορίαι δασών και δασικών εκτάσεων

1. Τα δάση και αι δασικαί εκτάσεις, διά την αποτελεσματικήν και διαρκή προστασίαν των, διακρίνονται αναλόγως προς την ωφελιμότητα και τας λειτουργίας τας οποίας εξυπηρετούν ως ακολούθως.

α) Δάση και δασικές εκτάσεις που παρουσιάζουν ιδιαίτερο επιστημονικό, αισθητικό, οικολογικό και γεωμορφολογικό ενδιαφέρον ή περιλαμβάνονται σε ειδικές ζώνες διατήρησης και ζώνες ειδικής προστασίας (εθνικοί δρυμοί, αισθητικά δάση, υγροβιότοποι, διατηρητέα μνημεία της φύσης, δίκτυα και περιοχές προστατευόμενα από τις διατάξεις του κοινοτικού δικαίου, αρχαιολογικοί χώροι, το άμεσο περιβάλλον μνημείων και ιστορικοί τόποι).

β) Δάση και δασικαί εκτάσεις, αι οποίαι ασκούν ιδιαιτέραν προστατευτικήν επίδρασιν επί των εδαφών και των υπογείων υδάτων, ως αι κείμεναι εντός λεκανών απορροής χειμάρρων, αι υπερκείμεναι πόλεων, χωρίων ή οικισμών, αι ασκούσαι προστασίαν επί παρακειμένων φυσικών ή πολιτιστικών μνημείων ή σημαντικών τεχνικών έργων (προστατευτικά δάση και δασικαί εκτάσεις)».

Φαίνεται καθαρά, λοιπόν, ότι με το παράνομο ξεχέρσωμα δεν ξεπατώνονται μόνο δάση και δασικές εκτάσεις που βρίσκονται στους εθνικούς δρυμούς και στους υδροβιότοπους, αλλά μια μεγαλύτερη γκάμα δασών και δασικών εκτάσεων.

Την προηγούμενη εβδομάδα τονίσαμε ότι οι Τσιπροκαμμένοι επιτρέπουν τη νομιμοποίηση των ξεχερσωμένων δασών και δασικών εκτάσεων ακόμα και στην περίπτωση που μέσα σ' αυτές υπάρχουν κτίρια, κτίσματα και πίνακας της ΔΕΗ ή που θα χτιστούν κτίρια και κτίσματα μετά τη νομιμοποίησή τους.

Δασοκτόνο «μέικαπ»

Τονίζαμε ακόμα, την προηγούμενη εβδομάδα, ότι οι Τσιπροκαμμένοι ξεπέρασαν κάθε όριο στην άγρια επίθεσή τους στο δασικό πλούτο της χώρας, φθάνοντας στο σημείο να νομιμοποιούν καταπατητές (ακόμα και σε εθνικούς δρυμούς κτλ.), που διαθέτουν τις περιβόητες ένορκες βεβαιώσεις. Στο σχέδιο που είχαμε στα χέρια μας και δώσαμε στη δημοσιότητα υπήρχε διάταξη που προέβλεπε την αναγνώριση της κυριότητας και μόνο με ένορκες βεβαιώσεις. Κάτι που είχε απαγορευθεί ρητά στο άρθρο 47 του 998/1979, όπως είχε εισαχθεί με το δασοκτόνο νόμο 4280/2014 από τους Σαμαροβενιζέλους.

Η αποκάλυψή μας γι' αυτή την εξαιρετικά προκλητική διάταξη ενόχλησε και θορύβησε την πολιτική ηγεσία του υπουργείου Περιβάλλοντος, που αποφάσισε να πασαλείψει με «μέικαπ» τη διάταξη, νομίζοντας ότι απευθύνεται σε άσχετους. Φυσικά, το «μέικαπ» φεύγει με την πρώτη ψιχάλα.

Στην προκλητική διάταξη προστέθηκε το εξής εδάφιο: «***Μόνη η ένορκη βεβαίωση δεν επαρκεί*** *για την απόδειξη της κατοχής, μπορεί να συνεκτιμηθεί όμως με την* ***παράλληλη προσκόμιση και άλλων εγγράφων****, ιδίως δηλώσεων στη ΔΟΥ, στο Κτηματολόγιο, στον ΟΓΑ ή στον ΕΛΓΑ*».

Η προσθήκη μπήκε μόνο για ξεκάρφωμα. Δεν έχει καμιά πρακτική αξία, γιατί οι ένορκες βεβαιώσεις εξακολουθούν να αποτελούν ουσιαστικό χαρτί για τη νομιμοποίηση των καταπατημένων και ξεχερσωμένων δασών και δασικών εκτάσεων. Αν επαρκούν τα άλλα έγγραφα, τότε τι χρειάζονται οι ένορκες βεβαιώσεις; Είναι προφανές ότι τα άλλα χαρτιά έρχονται να ενισχύσουν και να δώσουν νομιμοφάνεια στις ένορκες βεβαιώσεις, που εξακολουθούν να αναγορεύονται σε βασικό στοιχείο νομιμοποίησης της παρανομίας.

Δηλώσεις σε έναν ή περισσότερους από τους αναφερόμενους φορείς θα έκαναν σίγουρα πολλοί από τους καταπατητές ξεχερσωμένων δασών και δασικών εκτάσεων. Για παράδειγμα, δήλωναν τις καταπατημένες εκτάσεις στο Ε9, στην

προσπάθειά τους να νομιμοποιήσουν την καταπάτηση. Αυτός, όμως, ήταν ένας δικός τους ισχυρισμός που δεν είχε καμιά πρακτική αξία, αφού δεν παρήγαγε νομικά αποτελέσματα. Τώρα, με το κόλπο των ένορκων βεβαιώσεων, έρχονται να δώσουν στους καταπατητές τη δυνατότητα να πετύχουν αυτό που δεν μπορούσαν να πετύχουν μέχρι τώρα. Μια ψευδής δήλωση (π.χ. στο Ε9) και μια ένορκη βεβαίωση (του τύπου «ρώτα και τον αδερφό μου τον ψεύτη»), έρχονται να φτιάξουν ένα εκρηκτικό μείγμα δασοκτονίας, που οδηγεί στη νομιμοποίηση παράνομα ξεχερσωμένων και καταπατημένων δασών και δασικών εκτάσεων.

Τζάμπα πράμα

Με το άρθρο 47 (των Σαμαροβενιζέλων) του βασικού νόμου 998/1979 για την προστασία των δασών και δασικών εκτάσεων προβλεπόταν ότι οι καταπατητές δασών και δασικών εκτάσεων, που είχαν καταπατηθεί πριν από το 1975, μπορούσαν να εξαγοράσουν τις εκτάσεις αυτές, που υποτίθεται ότι προορίζονταν μόνο για γεωργική ή δενδροκομική καλλιέργεια, καταβάλλοντας το 1/3 της αντικειμενικής αξίας ή της αγοραίας αξίας σε τέσσερις εξαμηνιαίες δόσεις (σε δυο χρόνια, δηλαδή).

Με την παράγραφο 2 του άρθρου 47Β (των Σαμαροβενιζέλων επίσης) επιτράπηκε η εξαγορά σε 100 μηνιαίες δόσεις του 1/4 της αντικειμενικής αξίας ή της αγοραίας αξίας, ξεχερσωμένων εκτάσεων κατά την περίοδο 1975 μέχρι Μάρτη 2007.

Ερχονται τώρα οι Τσιπροκαμμένοι και τροποποιούν τη διάταξη του άρθρου 47 του 998/1979 για τα ξεχερσώματα πριν το 1975. Το 1/3 της αντικειμενικής αξίας ή αγοραίας αξίας γίνεται 1/4 και αντί για τέσσερις εξαμηνιαίες δόσεις η εξαγορά επεκτείνεται σε 100 μηνιαίες δόσεις (δηλαδή, από 2 χρόνια, η εξαγορά γίνεται 8 χρόνια και 4 μήνες). Μειώνουν έτσι το ποσό που πρέπει να καταβάλουν οι καταπατητές κατά 25% της αντικειμενικής ή αγοραίας αξίας, ενοποιώντας τις διατάξεις για το ποσό της εξαγοράς και για την περίοδο αποπληρωμής. Η ενοποίηση γίνεται με τους ευνοϊκότερους για τους καταπατητές όρους, γεγονός δηλωτικό της πρόθεσής τους να εξυπηρετήσουν τους καταπατητές και όχι να προστατέψουν τα δάση και τις δασικές εκτάσεις.

Καταιγίδα δασοκτόνων διατάξεων

Εισάγονται και άλλες αντιδασικές διατάξεις στο βασικό νόμο 998/1979 μ' αυτό το νέο τερατούργημα.

◆ Με τις παραγράφους του 6ου άρθρου τροποποιούνται οι παράγραφοι 1 και 3 του άρθρου 67 του νόμου 998/1979, όπως αυτός ισχύει μετά τη μεγάλη ανατροπή του με την ψήφιση του δασοκτόνου νόμου 4280/2014. Στο άρθρο 67 του Ν. 998 έγιναν διαχρονικά μεγάλες αλλαγές, προκειμένου να ιδιωτικοποιηθούν δάση και δασικές εκτάσεις, με το πρόσχημα ότι εκτάσεις που εμφανίζονται στις αεροφωτογραφίες είτε του 1945 είτε του 1960 ως αγροτικές δασώθηκαν μεταγενέστερα και το δημόσιο δε θεμελιώνει δικαίωμα κυριότητας βάσει τίτλου.

Οι κυβερνήσεις, πράσινες και γαλάζιες, δεν ήταν ικανοποιημένες μόνο από τις διατάξεις βάσει των οποίων ιδιωτικοποιούνταν δάση και δασικές εκτάσεις. Πάντοτε ήθελαν να εισάγουν διατάξεις με τις οποίες να νομιμοποιηθούν και τα ξεχερσωμένα δάση και δασικές εκτάσεις που είχαν ιδιωτικοποιηθεί. Αυτό το στόχο ανέλαβε να φέρει σε πέρας η συγκυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ.

Για να επιτευχθεί όμως αυτός ο στόχος έπρεπε να καταργηθούν κάποιες διατάξεις που δεν επέτρεπαν τη νομιμοποίηση ξεχερσωμένων δασών, που προηγούμενα ήταν αγροί και δασώθηκαν λόγω εγκατάλειψης της γεωργικής εκμετάλλευσης, που έχουν τώρα τη μορφή της παραγράφου 1 του άρθρου 3 του νόμου 998/1979.

Με την 1η παράγραφο του άρθρου 6 του δασοκτόνου νομοσχέδιου, οι ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ τροποποιούν διάταξη της παρ. 1 του άρθρου 67, στην οποία για την περίπτωση των δασωμένων αγρών προσθέτουν τη φράση **«ανεξάρτητα από τη μορφή που απέκτησαν αργότερα»**. Προφανώς, φωτογραφίζουν την περίπτωση που προαναφέραμε. Το βάζουν έτσι για να μη γίνει φανερό ότι βάζουν μπροστά τη φάμπρικα της νομιμοποίησης των ξεχερσωμένων ιδιωτικών δασών, σε πρώτη φάση για γεωργική και δενδροκομική καλλιέργεια.

◆ Με την 3η παράγραφο του άρθρου 6, ουσιαστικά καταργούν το άρθρο 14 για τις πράξεις χαρακτηρισμού. Μέχρι τώρα, δε γίνεται προσφυγή στο άρθρο 14 του νόμου 998/1979 για Πράξη Χαρακτηρισμού μόνο στην περίπτωση που έχει κυρωθεί ο Δασικός Χάρτης. Στην περίπτωση των κυρωμένων Δασικών Χαρτών επιλαμβάνεται η Επιτροπή Δασολογίου της Περιφερειακής Ενότητας. Με τη νέα ανατροπή, εισάγεται διάταξη σύμφωνα με την οποία η Επιτροπή Δασολογίου της Περιφερειακής Ενότητας επιλαμβάνεται του χαρακτηρισμού των εκτάσεων ακόμη και στην περίπτωση που έχει αναρτηθεί ο Δασικός Χάρτης. Ετσι, καταργείται το άρθρο 14 του Ν. 998 για τις Πράξεις Χαρακτηρισμού και ακυρώνονται πρακτικά οι αντιρρήσεις που θα υποβληθούν. Αυτό συμβαίνει και με δύο άλλες διατάξεις, μία που εισάγεται στο άρθρο 45, παρ. 1 του νόμου 998/1979, για τις επιτρεπτές επεμβάσεις, και άλλη μια που εισάγεται στο άρθρο 3, παρ. 6 του δασοκτόνου νόμου 3208/2003.

◆ Πάμε και στις τελεσίδικες Πράξεις Χαρακτηρισμού. Οι Πράξεις Χαρακτηρισμού γίνονται τελεσίδικες μετά από προσφυγή είτε στην Επιτροπή Επίλυσης Δασικών Αμφισβητήσεων είτε στα Διοικητικά Δικαστήρια. Από τη στιγμή που γίνονται τελεσίδικες, δεν μπορούν να προσβληθούν και στη συνέχεια να ακυρωθούν. Εδώ οι Τσιπροκαμμένοι πρωτοτυπούν. Η διάταξη είναι σίγουρα φωτογραφική. Ο συντάκτης της, προϊστάμενος του Τμήματος Επιτρεπτών Επεμβάσεων στα Δασικά Εδάφη, που αναβαθμίστηκε σε προϊστάμενο α/α της Διεύθυνσης Προστασίας Δασών και Αγροπεριβάλλοντος, γνωρίζει, λόγω θέσης, ποιους αφορά αυτή η φωτογραφική διάταξη.

◆ Με τα κοινόχρηστα ακίνητα δασικού χαρακτήρα, που είχαν διατεθεί ως κληροτεμάχια, έγιναν πολλά αίσχη και σίγουρα θα υπάρχουν πολλές εκκρεμότητες. Και αυτές τις εκκρεμότητες οι Τσιπροκαμμένοι θέλουν να τις λύσουν σε βάρος του δασικού πλούτου της χώρας. Πόσους και ποιους αφορά αυτή η ρύθμιση δεν το ξέρουμε, όμως ο συντάκτης του κειμένου γνωρίζει σίγουρα και αυτή την περίπτωση.

◆ Στο άρθρο 17 του νόμου 3889/2010, που αφορά τη διαδικασία εξέτασης των αντιρρήσεων και κύρωσης των Δασικών Χαρτών, εισάγεται διάταξη παγκόσμιας πρωτοτυπίας. Μέχρι τώρα οι εκτάσεις κρίνονται αν είναι δάση ή δασικές εκτάσεις μετά από φωτοερμηνεία των αεροφωτογραφιών του 1945 ή -αν αυτές δεν είναι ευκρινείς- του 1960, και μετά από επιτόπια αυτοψία. Τώρα, με την παράγραφο 3α του 5ου άρθρου του δασοκτόνου νομοσχεδίου, με την οποία εισάγεται η παράγραφος 10 στο άρθρο 17 του Ν. 3889/2010, **θα λαμβάνεται βασικά υπόψη η φωτοερμηνεία της αεροφωτογραφίας που λήφθηκε πλησιέστερα προς το χρόνο κατάρτισης του Δασικού Χάρτη!**

Αν περάσει αυτή η διάταξη θα είναι ένα εργαλείο ξεπατώματος του δασικού πλούτου της χώρας. Θυμίζουμε, ότι ο πρώην υπουργός Περιβάλλοντος Γ. Σουφλιάς είχε ζητήσει να μην παίρνονται καν υπόψη οι αεροφωτογραφίες του 1945 και του 1960!

◆ Με την 5η παράγραφο του 6ου άρθρου, εισάγεται στον αντιδασικό νόμο 4280/2014 μία ακόμη αντιδασική διάταξη. Επιχειρείται να εισαχθούν στη δασική νομοθεσία και ειδικά στο άρθρο 3 του νόμου 998/1979 οι διατάξεις του άρθρου 5 του ΠΔ 32/2016. Συντάκτης αυτού του ΠΔ είναι ο ίδιος που συνέταξε και το δασοκτόνο νομοσχέδιο που σχολιάζουμε. Αν εφαρμοστεί το άρθρο 5 του ΠΔ 32/2016, θα προκαλέσει μεγάλη ζημιά στο δασικό πλούτο της χώρας.

Με την απόφαση 805/2016 του Ε' Τμήματος του ΣτΕ υποχρεώνονται οι δασικές υπηρεσίες να εφαρμόζουν την απόφαση 32/2013 της Ολομέλειας του ΣτΕ, που είναι σε πλήρη αντίθεση με το ΠΔ 32/2016. Γι' αυτό επείγονται στο υπουργείο Περιβάλλοντος και βάζουν αυτή τη διάταξη, για την περίπτωση που καταπέσει το ΠΔ 32/2016.

Σε όλη την αρθογραφία μας, τόσο για την ανάρτηση των Δασικών Χαρτών όσο και για το δασοκτόνο νομοσχέδιο των Τσιπροκαμμένων, δείξαμε ότι βασικός στόχος τους είναι να κυρωθούν Δασικοί Χάρτες-καρικατούρες και να νομιμοποιηθούν μαζικά ξεχερσώματα δασών και δασικών εκτάσεων.

ΥΓ. Στις 29 Μάρτη του 2017, συζητήθηκε στο Ε' Τμήμα του ΣτΕ προσφυγή της ΠΕΔΔΥ και του Δικηγορικού Συλλόγου Θεσσαλονίκης κατά των κακόφημων οικιστικών πυκνώσεων, με τις οποίες επιχειρείται η νομιμοποίηση κατοικιών και πολυτελέστατων βιλών σε δάση. Η πολιτική ηγεσία του υπουργείου Περιβάλλοντος εισάγει διάταξη στο 5ο άρθρο του κατάπτυστου αυτού νομοσχεδίου, προκειμένου να προκαταλάβει το Ε' του ΣτΕ ώστε να απορρίψει τις προσφυγές κατά των οικιστικών πυκνώσεων.

Γεράσιμος Λιόντος

Η δημαγωγία του 2014 ξεμπροστιάζει τον ΣΥΡΙΖΑ του 2017

Στο σχολιασμό του δασοκτόνου νομοσχέδιου αναφερθήκαμε βασικά στις διατάξεις που είχαν εισαχθεί με το άρθρο 12 του δασοκτόνου νόμου 4315/2014. Αυτός ο δασοκτόνος νόμος συζητήθηκε και ψηφίστηκε στις 19 και 20 Δεκέμβρη του 2014. Εισηγητής του ΣΥΡΙΖΑ ήταν ο... δασολόγος Βαγγέλης Αποστόλου, τότε βουλευτής και σήμερα υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων. Στην αντιπολίτευση ήταν τότε ο ΣΥΡΙΖΑ, με την περιβαλλοντική ευαισθησία έκανε πολιτικό παιχνίδι για χρόνια, οπότε ο Αποστόλου είχε μπροστά του «πεδίον δόξης λαμπρόν». Είπε, λοιπόν, και μερικές αλήθειες στο πλαίσιο της δημαγωγικής πολιτικής του ΣΥΡΙΖΑ.

Σήμερα, το ΥΑΑΤ είναι συναρμόδιο υπουργείο για το νέο δασοκτόνο νόμο. Ο Αποστόλου έπρεπε να βάλει την υπογραφή του, αλλά αποφάσισε να το παίξει Πόντιος Πιλάτος. Αναφωνώντας, λοιπόν, «αθώος είμι από του αίματος τούτου· υμείς όψεσθε», δεν έβαλε την υπογραφή του κάτω από το νομοσχέδιο. Αντ' αυτού υπέγραψε ο αναπληρωτής υπουργός Ιωάννης Τσιρώνης, ο οποίος -ως... μέγας οικολόγος και μέλος του (απο)κόμματος των Οικολόγων-Πρασίνων- δεν έχει τέτοιους ενδοιασμούς.

Στον... δασολόγο Αποστόλου, που φρόντισε να μαθευτεί η διαφωνία του (χωρίς αυτή να τον οδηγήσει σε παραίτηση – α, πα, πα, πα, πα, πα, πα, εγώ δεν κάνω τέτοια πράγματα, που λέει και η «αοιδός»), θυμίζουμε απλώς μια ατάκα από θεατρικό έργο του Μπέρτολτ Μπρεχτ: «Οι άνθρωποι που δηλώνουν αθώοι, νίπτοντας τας χείρας τους, συνήθως το κάνουν σε ματωμένους νιπτήρες. Φαίνεται μετά στα χέρια τους».

Παραθέτουμε αποσπάσματα από τις τοποθετήσεις του Αποστόλου στις συνεδριάσεις στις 19 και 20 Δεκέμβρη του 2014, χωρίς σχολιασμό:

«Τέσσερις μήνες μετά την επέλαση στα δάση με τον νόμο 4280/2014 έρχεστε να εξαφανίσετε και την τελευταία ασπίδα προστασίας που προσφέρουν στο φυσικό περιβάλλον τα άρθρα 24 και 117 του Συντάγματος... Τι εισηγείστε με το άρθρο 12 για τις επεμβάσεις στα δάση;

Σας καλώ, λοιπόν, για μια ακόμη φορά να αποσύρετε τη συγκεκριμένη διάταξη, όχι μόνο γιατί θα κριθεί αντισυνταγματική, αλλά κυρίως γιατί ισοπεδώνετε εν όψει των εκλογών ό,τι φιλοπεριβαλλοντικό υπάρχει ιδιαίτερα στο Σύνταγμα του 1975...

Η Επιστημονική Επιτροπή της Βουλής τεκμηριώνει. Αν το διαβάσετε, κύριε Υπουργέ, θα δείτε ότι το σύνολο των διατάξεων του άρθρου 12 το κρίνει αντισυνταγματικό. Δεν το λέμε μόνο εμείς.

Φτάνετε μέχρι το σημείο -γιατί με προκάλεσε ο αγαπητός συνάδελφος προηγουμένως- να ***επιβραβεύετε καταπατητές που εκχέρσωσαν παράνομα δημόσιες δασικές εκτάσεις από το '75 έως τον Μάρτιο του 2007. Δεν έχει καμμία σχέση η συγκεκριμένη ρύθμιση με τους δασωμένους αγρούς της επαρχίας, της περιφέρειας****.*

Τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι αγρότες της περιφέρειας -για να το ξεκαθαρίσουμε- είναι ότι, ***εξαιτίας της εγκατάλειψης****, ιδιαίτερα την περίοδο μετά τον Εμφύλιο και ιδιαίτερα της* ***υποχώρησης της αγροτικής δραστηριότητας*** *-η περίφημη περίοδος της αστικοποίησης της Ελλάδας!- εγκατέλειψαν τις αγροτικές τους εκτάσεις και δασώθηκαν».*

«Κύριε Πρόεδρε, η σημερινή ημέρα είναι η πέμπτη μέρα μιας προσπάθειας που έχουμε κάνει όλοι και ιδιαίτερα από τη δική μας πλευρά επιμένοντας, από την πρώτη μέρα μέχρι σήμερα το πρωί, ***για την απόσυρση του άρθρου 12****.*

Θεωρούμε ότι το άρθρο 12 ***κατεδαφίζει τα μοναδικά εργαλεία που έμειναν για την υπεράσπιση του φυσικού περιβάλλοντος και ιδιαίτερα του φυσικού οικοσυστήματος της χώρας****».*

Ποια ήταν η τελευταία λέξη του εισηγητή του ΣΥΡΙΖΑ; **Αποχωρούμε**. Ο ΣΥΡΙΖΑ αποχώρησε από τη συζήτηση ενός δασοκτόνου νομοσχέδιου, πουλώντας φύκια για μεταξωτές κορδέλες και σ' αυτό το θέμα, για να έρθει σήμερα και όχι μόνο να επικυρώσει όλα εκείνα που τότε κατήγγειλε, αλλά να τα κάνει και χειρότερα, πιο δασοκτόνα.

Συσκέψεις επί συσκέψεων στο ΥΠΕΝ για την καταστροφή της Λίμνης Στυμφαλίας και των Καταφυγίων Αγριας Ζωής

Ο Δ. Δημόπουλος, εκπρόσωπος της Τράπεζας Πειραιώς, και η πολιτική ηγεσία του υπουργείου Περιβάλλοντος επιμένουν στην εφαρμογή του σχεδίου τους για μετατροπή της Λίμνης της Στυμφαλίας σε αγρότοπο από τον οποίο θα κόβουν συνεχώς τα καλάμια για να τα χρησιμοποιούν για την παραγωγή βιομάζας για πέλετ. Την Παρασκευή 31 Μάρτη, συναντήθηκαν στο υπουργείο Περιβάλλοντος υπηρεσιακοί παράγοντες των υπουργείων Περιβάλλοντος και Αγροτικής Ανάπτυξης, με θέμα την εγκατάσταση ιχθυοκαλλιεργειών σε ΚΑΖ (Καταφύγια Αγριας Ζωής), κάτι που **απαγορεύεται ρητά από την ισχύουσα νομοθεσία**, γιατί εκτός των άλλων **θα μολύνουν τα νερά και θα προκαλέσουν μεγάλη ζημιά στα Καταφύγια**.

Οπως όλα δείχνουν, αυτοί οι κίνδυνοι δεν πτοούν την πολιτική ηγεσία, συμβούλους της και υπηρεσιακούς παράγοντες. Σε εκείνη τη συνάντηση, ο σύμβουλος Ι. Καζόγλου έθεσε σε όλους τους υπηρεσιακούς παράγοντες το ζήτημα του σχεδίου της Τράπεζας Πειραιώς για τη Λίμνη Στυμφαλίας. Το ίδιο ζήτημα είχε θέσει και προηγούμενα σε μερικούς υπηρεσιακούς παράγοντες, στους οποίους ανέφερε ότι πρέπει να παρακαμφθεί ο προϊστάμενος της Διεύθυνσης Δασών Κορίνθου, Π. Καλλίρης, και να βγει η απόφαση για την επέμβαση στη Λίμνη είτε από τον αναπληρωτή υπουργό Περιβάλλοντος, Σ. Φάμελλο, είτε από τη γενική γραμματέα Χ. Μπαριτάκη. Ζητούσε, δε, τη δική τους θέση.

Στις 4 Απρίλη το πρωί, ο σύμβουλος Καζόγλου ανέλαβε να ενημερώσει τους υπηρεσιακούς παράγοντες της Γενικής Διεύθυνσης Δασών, ότι το μεσημέρι της ίδιας ημέρας θα γίνει σύσκεψη υπηρεσιακών παραγόντων στα κεντρικά γραφεία του υπουργείου, στην οποία θα πάρουν μέρος η γενική γραμματέας και δύο εκπρόσωποι της Τράπεζας Πειραιώς. Στη σύσκεψη, που κράτησε κοντά στις τρεις ώρες, τέθηκε στους υπηρεσιακούς παράγοντες της Γενικής Διεύθυνσης Ανάπτυξης και Προστασίας Δασών και Αγροπεριβάλλοντος και το ερώτημα τι θέση θα πάρουν, αν η Τράπεζα Πειραιώς υποβάλει ξανά αίτημα διαχείρισης των καλαμιώνων για «ερευνητικούς» σκοπούς (έτσι αποκαλούν τώρα τις καπιταλιστικές μπίζνες).

Ο γενικός διευθυντής Δασών απάντησε ότι δεν είναι αντίθετος στο να υποβληθεί αυτό το αίτημα από την Τράπεζα και πως όταν σταλεί θα το δουν και θα αποφασίσουν. Δεν είναι η πρώτη φορά που ο γενικός διευθυντής παίρνει πρωτοβουλίες και αδειάζει τους αρμόδιους υπηρεσιακούς παράγοντες της Γενικής Διεύθυνσης. Το ίδιο είχε κάνει και τον Οκτώβρη του 2016, υιοθετώντας την πρόταση της Τράπεζας, προκειμένου να επηρεάσει τους αρμόδιους υπηρεσιακούς παράγοντες της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Πελοποννήσου, Δυτικής Ελλάδας και Ιονίων Νήσων, αν και τελικά εκείνη η κίνησή του έπεσε στο κενό.

Την ίδια τύχη θα έχει και η νέα αίτηση της Τράπεζας Πειραιώς για νέο κόψιμο των καλαμιώνων για δήθεν ερευνητικούς σκοπούς, ακόμη και αν ο γενικός διευθυντής Δασών επιχειρήσει να το υιοθετήσει. Γιατί η Τράπεζα Πειραιώς είχε ήδη υποβάλει, στις 7 Φλεβάρη του 2017, αίτημα για κόψιμο καλαμιών σε έκταση 140 στρεμμάτων σε δύο δόσεις (60 και 80 στρέμματα) και η Διεύθυνση Δασών Κορίνθου, το Δασαρχείο Κορίνθου και η Διεύθυνση Συντονισμού και Επιθεώρησης Δασών εισηγήθηκαν (στις 15 Φλεβάρη, 2 Μάρτη και 27 Μάρτη, αντίστοιχα) στον γενικό διευθυντή Δασών και Αγροτικών Υποθέσεων της Αποκεντρωμένης Διοίκησης την απόρριψη του αιτήματός της.

Ετσι, στις 31 Μάρτη ο γενικός διευθυντής Δασών της Αποκεντρωμένης Διοίκησης αποφάσισε να υιοθετήσει την πρόταση των τριών Διευθύνσεων και να απορρίψει το αίτημα της Τράπεζας Πειραιώς. Φαίνεται, ότι ο εκπρόσωπος της Τράπεζας Πειραιώς ενημερώθηκε τη Δευτέρα 3 Απρίλη, για την απορριπτική απόφαση του γενικού διευθυντή Δασών της Αποκεντρωμένης Διοίκησης, τον έζωσαν τα φίδια και κατέφυγε στην πολιτική ηγεσία του ΥΠΕΝ για βοήθεια, προκειμένου να παρακαμφθούν οι τέσσερις υπηρεσιακοί παράγοντες και να νομιμοποιηθούν τα παράνομα αιτήματα της Τράπεζας, που θα καταστρέψουν τη Λίμνη Στυμφαλίας.

Επαναλαμβάνουμε για μια ακόμη φορά, ότι το κοινό σχέδιο Τράπεζας Πειραιώς και πολιτικής ηγεσίας του ΥΠΕΝ θα αποτύχει, γιατί προσκρούει στη νομιμότητα και στη θέληση των υπηρεσιακών παραγόντων να υπερασπιστούν τη Λίμνη Στυμφαλίας, που είναι μια ιστορική λίμνη, γνωστή σε όλο τον κόσμο, που την επισκέπτεται πλήθος τουριστών.

Ο προϊστάμενος της Διεύθυνσης Δασών Π. Καλλίρης, που αγωνίζεται εδώ και δεκαετίες για την προστασία και την ανάπτυξη της Λίμνης και χάρη στις επίμονες προσπάθειές του ανακηρύχθηκε σε ΚΑΖ, έκανε στην Τράπεζα Πειραιώς πολλές προτάσεις, που αν γίνονταν δεκτές θα βοηθούσαν στην ανάπτυξη τόσο της Λίμνης όσο και των παραλίμνιων εκτάσεων. Δεν έγιναν όμως δεκτές, γιατί απλά δε δίνουν κέρδη (και μάλιστα ανώτατα).

Και μερικά στοιχεία για τον σύμβουλο του αναπληρωτή υπουργού Σ. Φάμελλου, Ι. Καζόγλου. Διορίστηκε από τον υπουργό Γ. Σταθάκη και τοποθετήθηκε στο γραφείο του αναπληρωτή υπουργού. Είναι γεωπόνος και Διδάκτορας περιβάλλοντος και δασολογίας. Το Νοέμβρη του 2010, ανατέθηκε από το Δήμο Στυμφαλίας στο δασολόγο-μελετητή Χριστάκη Ευαγγέλου η «Μελέτη διαχείρισης των καλαμιώνων της Λίμνης Στυμφαλία». Αυτός συγκρότησε ερευνητική ομάδα, στην οποία συμμετείχε και ο Ι. Καζόγλου. Οπως αναφέρεται, «σκοπός της μελέτης είναι η διαχείριση των καλαμιώνων ώστε να βελτιωθεί το τοπίο, να αναδειχθεί η λίμνη και να δημιουργηθούν καλύτερες συνθήκες για την πανίδα και κυρίως για τα προστατευόμενα είδη πουλιών της περιοχής, η παρατήρηση των οποίων μπορεί να αποτελέσει πόλο έλξης για τους επισκέπτες».

Πόσα στρέμματα καλαμιών θα κόβονταν; Σύμφωνα με τον Πίνακα 4, σελίδα 54 της μελέτης, θα κόβονταν καλάμια σε έκταση 48 στρεμμάτων, για διαπλάτυνση και καθάρισμα των καναλιών. Οι υπηρεσιακοί παράγοντες της Διεύθυνσης Δασών Κορινθίας ενέκριναν το κόψιμο καλαμιώνων σε 70 στρέμματα. Ετσι, με αυτό το κόψιμο ολοκληρωνόταν ο σκοπός της μελέτης του 2010. Καλείται, λοιπόν, ο σύμβουλος Ι. Καζόγλου να δώσει εξηγήσεις, γιατί επιμένει να εγκριθεί νέα επέμβαση της Τράπεζας Πειραιώς και μάλιστα σε μόνιμη βάση.

Θα επανέλθουμε στο θέμα και στον... πολυσχιδή Ι. Καζόγλου.

ΑΔΙΠΠΔΕ και Γαβρόγλου

Με μια ψυχή

Σε alter ego του Γαβρόγλου αναδεικνύεται η Αρχή Διασφάλισης της Ποιότητας στην Πρωτοβάθμια και Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση (ΑΔΙΠΠΔΕ). Στην ετήσια έκθεσή της για το 2015-16, που δημοσιεύτηκε πρόσφατα, η Αρχή έχει μεταμορφωθεί σε άκακο αρνάκι, που αναμασά το κουτόχορτο με το οποίο ο υπουργός Παιδείας θέλει να ταΐσει τους εκπαιδευτικούς, προκειμένου να περάσει με επιτυχία αυτή τη φορά την αξιολόγηση.

Η Αρχή ανασκεύασε τη φιλοσοφία του εγχειρήματος της αξιολόγησης, και τις προτάσεις της, προκειμένου να προσαρμοστεί στο λουστραρισμένο «αφήγημα» των συριζαίων περί αυτοαξιολόγησης-αξιολόγησης, (είναι και αυτό απαραίτητο στοιχείο της «αναβάθμισής» της), πετώντας στην άκρη όλα αυτά που πρέσβευε πριν από καιρό, όταν αποτελούσε το think tank και τον μηχανισμό υλοποίησης της αξιολόγησης των σχολικών μονάδων και των εκπαιδευτικών ενός άλλου υπουργού Παιδείας (του Αρβανιτόπουλου).

Και η Αρχή, όπως και ο Γαβρόγλου, προσπαθεί να κρύψει κάτω από το χαλί τις πραγματικές επιδιώξεις της αυτοαξιολόγησης: Οι εκπαιδευτικοί πρέπει να αποκτήσουν «κουλτούρα αξιολόγησης» και όταν πλέον θα είναι «έτοιμοι», με χαλαρωμένες αντιστάσεις, τότε θα γίνει και το επόμενο βήμα, που δεν ομολογείται από τώρα.

Το βήμα αυτό είναι η αξιολόγηση σχολικών μονάδων και εκπαιδευτικών, που σε κάθε περίπτωση θα έχει τιμωρητικό χαρακτήρα (αυτό προκύπτει τόσο από τη φύση και το ρόλο του σχολείου στον καπιταλισμό όσο και από το υπάρχον νομοθετικό πλαίσιο) και θα αποθεώσει τον ανταγωνισμό των σχολικών μονάδων και την κατηγοριοποίησή τους.

Το Μνημόνιο-3, που υπέγραψε η συγκυβέρνηση δεν αφήνει κανένα περιθώριο αμφιβολιών. Σύμφωνα με αυτό «Οι αρχές, σε συνεργασία με τον ΟΟΣΑ και ανεξάρτητους εμπειρογνώμονες, θα επικαιροποιήσουν, έως τον Απρίλιο του 2016, την αξιολόγηση του ελληνικού εκπαιδευτικού συστήματος που εκπόνησε ο ΟΟΣΑ το 2011». «Η επανεξέταση θα προτείνει συστάσεις σύμφωνα με τις βέλτιστες πρακτικές των χωρών του ΟΟΣΑ» και θα καλύπτει τις εξής κατευθύνσεις:

• την υλοποίηση της μεταρρύθμισης του «Νέου Σχολείου»·

• τα περιθώρια για περαιτέρω εξορθολογισμό (τάξεων, σχολείων και πανεπιστημίων)·

• τη λειτουργία και τη διακυβέρνηση των ιδρυμάτων τριτοβάθμιας εκπαίδευσης·

• την αποδοτικότητα και την αυτονομία των δημόσιων εκπαιδευτικών μονάδων·

• τους δεσμούς μεταξύ έρευνας και εκπαίδευσης, καθώς και τη συνεργασία μεταξύ πανεπιστημίων, ερευνητικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων με σκοπό την ενίσχυση της καινοτομίας και της επιχειρηματικότητας·

• την αξιολόγηση των σχολείων και των εκπαιδευτικών, καθώς και τη διαφάνεια σε όλα τα επίπεδα.

Σαν να διαβάζουμε, λοιπόν, τα λεγόμενα του Γαβρόγλου είναι η έκθεση της ΑΔΙΠΠΔΕ. Αναπαράγονται ακόμη και οι εκφράσεις και η νέα εύηχη ορολογία που έχει υιοθετήσει ο υπουργός Παιδείας.

Προτάσεις της Αρχής

Η έκθεση αναφέρει ότι οι προτάσεις της Αρχής «σχετίζονται άμεσα ή έμμεσα με το ''Τριετές Σχέδιο για την Παιδεία'' του Υπουργείου Παιδείας».

Τα μέλη της Αρχής «ανακάλυψαν» ότι πρέπει να υπάρξει τροποποίηση άρθρων του ιδρυτικού νόμου (4142/2013) της ΑΔΙΠΠΔΕ, αφού σε αυτόν υπάρχουν «πρακτικές που αντίκεινται στο πνεύμα της διαμορφωτικής λειτουργίας που πρέπει να διέπει την αυτοαξιολόγηση της σχολικής μονάδας».

Οι πρακτικές αυτές αποκαλύπτουν το πραγματικό πρόσωπο της αυτοαξιολόγησης-αξιολόγησης, και χαλούν τη «σούπα» των συριζαίων, γι' αυτό και πρέπει να απαλειφθούν, αλλιώς και αυτό το σχέδιο θα καταρρεύσει πριν ακόμη γίνει απόπειρα να εφαρμοστεί.

Γι' αυτό, η Αρχή προτείνει την τροποποίηση των διατάξεων:

◆ Αναφορικά με τη δημοσιοποίηση των αξιολογικών εκθέσεων. Οι εκθέσεις δεν πρέπει να δημοσιοποιούνται «αλλά να αξιοποιούνται από τις Σχολικές Μονάδες και τις Διευθύνσεις Εκπαίδευσης για ενημέρωση και ανατροφοδότηση». Αλλιώς, με τη δημοσιοποίηση «από κεντρικό φορέα είναι εύκολο να διολισθήσει η διαδικασία σε συγκρίσεις και κατηγοριοποιήσεις, οι οποίες αναιρούν την ουσία της εσωτερικής συλλογικής διαδικασίας, όπως είναι η αυτοαξιολόγηση».

◆ Αναφορικά «με τον επαναπροσδιορισμό των γενικών κριτηρίων αξιολόγησης των σχολικών μονάδων».

α) Προτείνεται η διαγραφή της διάταξης που θεωρεί τα «μαθησιακά αποτελέσματα» ως κριτήριο αξιολόγησης εκπαιδευτικών και σχολικών μονάδων. Τα μέλη της Αρχής, ενέσκηψαν ξαφνικά με ενδιαφέρον πάνω στις κοινωνικοοικονομικές αιτίες της διαμόρφωσης των μαθησιακών αποτελεσμάτων, ανακαλύπτοντας ότι αυτά «προκύπτουν ως πολυπαραγοντικό αποτέλεσμα της σύμπραξης, μεταξύ άλλων, του οικογενειακού και του ευρύτερου κοινωνικο-πολιτισμικού περιβάλλοντος με τις παραμέτρους του εκπαιδευτικού συστήματος». Γι' αυτό και η χρήση τους ως κριτηρίου αξιολόγησης «παραποιεί την εκπαιδευτική πραγματικότητα, ενοχοποιεί αδίκως εκπαιδευτικούς και σχολικές μονάδες και αποκρύπτει τις ευθύνες των εκπαιδευτικών δομών και υποδομών».

β) Προτείνεται η διαγραφή της πρόβλεψης να γίνεται αξιολόγηση της ποιότητας και αποτελεσματικότητας του εκπαιδευτικού έργου από τους μαθητές και τους γονείς.

γ) προτείνεται τροποποίηση της διάταξης που αφορούσε την «καταλληλότητα των προσόντων του διδακτικού προσωπικού».

Συριζαίοι και Αρχή έχουν επινοήσει έναν νέο εύηχο όρο για να καλύψουν το ρόλο του αστικού σχολείου. «Κοινότητα μάθησης» είναι πλέον το σχολείο στον καπιταλισμό, που αναπαράγει τις κοινωνικές αντιθέσεις, που οξύνει τον ανταγωνισμό και τον ατομισμό μέσα από τις ποικίλες αξιολογικές κρίσεις, που φρενάρει την ανάπτυξη της προσωπικότητας με την υιοθέτηση όλο και πιο έντονα της αντίληψης ότι το σχολείο πρέπει να υπηρετεί την αγορά γι' αυτό και οφείλει να προωθεί τις δεξιότητες που κάθε φορά απαιτεί η αγορά εργασίας, που προετοιμάζει τους νέους να γίνουν μεθαύριο πειθήνια όργανα των καπιταλιστών, που φράζει το δρόμο προς τα Πανεπιστήμια για τα παιδιά της εργατικής τάξης και των φτωχών λαϊκών στρωμάτων με χίλιους δυο ταξικούς φραγμούς, που έχει τους εκπαιδευτικούς στην πείνα, με ξεχαρβαλωμένες εργασιακές σχέσεις, που, που...

Το καμουφλάζ, λοιπόν, του σχολείου-«κοινότητα μάθησης», απαιτεί να κρίνεται η «καταλληλότητα των προσόντων» του εκπαιδευτικού προσωπικού με το κατά πόσο αυτό, το προσωπικό, έχει «ενεργό συμμετοχή» σε όλο αυτό το παραπλανητικό παιχνίδι, της αυτοαξιολόγησης μη εξαιρουμένης. Τούτο ονομάζεται «επαγγελματική μάθηση».

Η «κοινότητα μάθησης» και η εμπλοκή των εκπαιδευτικών σε αυτήν είναι βασική προϋπόθεση για την «επιτυχία του όλου εγχειρήματος της αυτοαξιολόγησης της σχολικής μονάδας».

Καμουφλαρισμένη αξιολόγηση εκπαιδευτικών

Η Αρχή και ο Γαβρόγλου αναφέρονται επίσης στην ύπαρξη ενός «κριτικού φίλου» που θα στηρίζει εξωτερικά τις «κοινότητες μάθησης». Πρόκειται για τη νέα ονομασία του Σχολικού Συμβούλου. Οπως το ΠΑΣΟΚ βάφτισε τον πρώην επιθεωρητή, Σχολικό Σύμβουλο για να κάμψει τις αντιδράσεις των εκπαιδευτικών που είχαν υποφέρει τα πάνδεινα από αυτούς τους δυνάστες-τοποτηρητές της πολιτικής του υπουργείου Παιδείας, διώκτες κάθε ταξικά συνειδητοποιημένου εκπαιδευτικού και να τους ενσωματώσει (με τις ευλογίες των ρεβιζιονιστικών κομμάτων της «αριστεράς» θυμίζουμε) στη νέα αστική πολιτική τάξη πραγμάτων, έτσι και οι συριζαίοι βαφτίζουν τον Σχολικό Σύμβουλο «κριτικό φίλο».

Ο οποίος, Σχολικός Σύμβουλος, μπορεί να έχασε κάποιες εξόφθαλμες τιμωρητικές αρμοδιότητες που είχε ως επιθεωρητής, πλην, όμως, πάντοτε είχε το ρόλο να υποδεικνύει στον εκπαιδευτικό την προσήλωσή του στα εκπαιδευτικά προγράμματα και τις μεθόδους που χρησιμοποιούσε το υπουργείο Παιδείας προκειμένου να υλοποιήσει κάθε φορά την πολιτική του.

Ετσι, τώρα, ο «κριτικός φίλος» «δεν θα καθορίζει επιλογές, αλλά θα βοηθά τα μέλη της επαγγελματικής ''κοινότητας μάθησης'' να προβούν σε συνειδητές και επεξεργασμένες επιλογές και δράσεις». Η παρουσία του «αυξάνει την εγκυρότητα και την αξιοπιστία δράσεων και αποτιμήσεων».

Η έκθεση της ΑΔΙΠΠΔΕ αποκαλύπτει, αν και προσπαθεί να το υποβαθμίσει, και το άλλο πρόσωπο της αξιολόγησης. Ομολογεί ότι θα υπάρχει και «εξωτερική αξιολόγηση» (οι «ράμπο»-αξιολογητές, ή «εμπειρογνώμονες», κλπ, τώρα θα ονομαστούν αλλιώς).

Η χαρακτηριστική αναφορά είναι η εξής: «Τέλος, η Α.ΔΙ.Π.Π.Δ.Ε. , αρμόδια κατά νόμο τόσο για την εσωτερική αξιολόγηση (αυτοαξιολόγηση), όσο και για την εξωτερική αξιολόγηση της Σχολικής Μονάδας, θεωρεί ότι η αυτοαξιολόγηση είναι σημαντικότερη της εξωτερικής αξιολόγησης και επισημαίνει ότι η πρώτη πρέπει να προηγηθεί και να στηριχθεί πολύτροπα. Καθώς οι δύο αυτές μορφές αξιολόγησης επιτελούν διαφορετικό ρόλο, μπορεί στο μέλλον και, αφού έχει εμπεδωθεί κουλτούρα αξιολόγησης, να συνδυαστούν οι εν λόγω μορφές, με την προϋπόθεση, βεβαίως, ότι δεν θα έχουν τιμωρητικό χαρακτήρα για τις Σχολικές Μονάδες και τους εκπαιδευτικούς. Βεβαίως, δεν πρόκειται για εύκολο αλλά για χρήσιμο και αναγκαίο συνδυασμό ισορροπίας εσωτερικής και εξωτερικής αξιολόγησης».

Αξιολόγηση νεοδιόριστων

Η έκθεση περιλαμβάνει και προτάσεις για τους νεοδιόριστους εκπαιδευτικούς και τις διαδικασίες μονιμοποίησής τους. Η νεκρανάσταση του «μέντορα» εκπαιδευτικού του νόμου Διαμαντοπούλου για το «νέο Σχολείο» και στη συνέχεια των νομοθετημάτων Αρβανιτόπουλου είναι γεγονός. Τα δυσάρεστα αποτελέσματα μιας «ατελέσφορης» διαδικασίας στην περίπτωση που κριθούν «μη επαρκείς» «οι δόκιμοι εκπαιδευτικοί» αποσιωπώνται. Τα ευκόλως εννοούμενα παραλείπονται για προφανείς λόγους. Αλλωστε, δεν αποτελούν ευθύνη της Αρχής, αλλά της κυβέρνησης και του νομικού οπλοστασίου που ήδη υπάρχει και αυτού που θα φτιαχτεί (φασιστικός δημοσιοϋπαλληλικός κώδικας, νόμος 1566/85, αξιολόγηση δημόσιων υπαλλήλων, κλπ).

Η έκθεση αναφέρει χαρακτηριστικά: «Από την εκπαιδευτική εμπειρία, αλλά και από σχετικές εκθέσεις και έρευνες, προκύπτει ότι η παρεχόμενη στήριξη και ανατροφοδότηση στους νεοδιόριστους εκπαιδευτικούς είναι, τουλάχιστον, ανεπαρκής και ότι η μονιμοποίηση των δόκιμων εκπαιδευτικών, για δεκαετίες, έχει μετατραπεί σε γραφειοκρατική διαδικασία και σε μερικές περιπτώσεις, ελλείψει ακόμη και αυτής, η μονιμοποίηση γίνεται αυτομάτως μετά την παρέλευση συγκεκριμένου χρονικού διαστήματος. Για να αποκτήσει η περίοδος της θητείας ως δοκίμου το περιεχόμενο που δηλώνει η νομοθέτησή της, πρέπει να αναδιατυπωθούν, να ουσιαστικοποιηθούν και να εφαρμόζονται οι τρεις φάσεις επιμόρφωσης που μέχρι πρόσφατα παρείχαν, συχνά ανεπαρκώς, τα ΠΕΚ» (σ.σ. η έκθεση προτείνει ανασυγκρότηση των ΠΕΚ με

Επιχειρηματικές μπίζνες

Οι επιχειρηματικές μπίζνες του πανεπιστημιακού κατεστημένου είναι γεγονός. Τα Πανεπιστήμια με πολύ περηφάνια, πλέον, ανακοινώνουν τις συνεργασίες τους με επιχειρηματικούς ομίλους και καπιταλιστικά ιδρύματα, αφού βρισκόμαστε στην εποχή της αποθέωσης της «επιχειρηματικότητας» και της αγοράς.

Λείπουν από τις ανακοινώσεις τους ακόμη και οι στοιχειώδεις αναφορές στην υποχρέωση της πολιτείας και του δημόσιου Πανεπιστήμιου να ενισχύουν την έρευνα που αποβλέπει στο γενικό καλό της ανθρωπότητας και όχι στην αύξηση της κερδοφορίας κάποιων επιχειρήσεων και καπιταλιστικών ομίλων, που έχουν την προνοητικότητα να το πετυχαίνουν αυτό, αξιοποιώντας το «συγκριτικό πλεονέκτημα» των Ιδρυμάτων.

Στο πλαίσιο αυτό και το ΑΠΘ ανακοίνωσε με ταρατατζούμ την υπογραφή Μνημονίου Συνεργασίας του με την Εθνική Τράπεζα «για την προώθηση της επιχειρηματικής αξιοποίησης της έρευνας».

Η σχετική ανακοίνωση αναφέρει τα εξής:

«Στόχος της συνεργασίας είναι -μεταξύ άλλων- η προώθηση και η ανάπτυξη της επιχειρηματικής αξιοποίησης της έρευνας και η υποστήριξη πρωτοβουλιών καινοτομίας και εξωστρέφειας. Στο ΑΠΘ υπάρχουν αρκετές περιπτώσεις ερευνητικών αποτελεσμάτων που μπορούν να αξιοποιηθούν επιχειρηματικά, μέσω συνεργασιών με επιχειρήσεις ή με τη δημιουργία νεοφυών επιχειρήσεων και τεχνοβλαστών.

Επιπλέον, θα γίνουν παρουσιάσεις εμπορικά αξιοποιήσιμων ερευνητικών αποτελεσμάτων, καθώς και σχετικών επιχειρηματικών σχεδίων σε ενδιαφερόμενα στελέχη επιχειρήσεων ή χρηματοδοτικούς φορείς».

Σύμφωνα με την ανακοίνωση «Η πρώτη κοινή δράση, στο πλαίσιο του Μνημονίου Συνεργασίας, είναι η διοργάνωση τριήμερου σεμιναρίου, με τίτλο ''Match and Develop a Startup'', για την καθοδήγηση και δικτύωση ερευνητικών ομάδων και startups. Η εκδήλωση θα πραγματοποιηθεί στη Θεσσαλονίκη, στις 7-9 Απριλίου 2017, σε συνεργασία με την Προθερμοκοιτίδα επιχειρηματικότητας ΟΚ! Thess».

Η εισβολή της Fraport

Αυτό σημαίνει ιμπεριαλιστική νεο-αποικιοκρατία

«280 εκατ. ευρώ από την ΕΤΕπ για αναβάθμιση 14 περιφερειακών αεροδρομίων της Ελλάδας». Αυτός ήταν ο τίτλος Δελτίου Τύπου που εξέδωσε η Κομισιόν στις 28 Μάρτη. Οπως εξηγούσε το Δελτίο, «η Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων (ΕΤΕπ) έχει υπογράψει με την Fraport Greece δύο δανειακές συμφωνίες συνολικού ύψους 280 εκατ. ευρώ, που θα συμβάλουν στη χρηματοδότηση της αναβάθμισης 14 περιφερειακών ελληνικών αεροδρομίων. Η συναλλαγή υποστηρίζεται από την εγγύηση του προϋπολογισμού της ΕΕ στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Ταμείου Στρατηγικών Επενδύσεων (ΕΤΣΕ), κεντρικού πυλώνα του Επενδυτικού Σχεδίου για την Ευρώπη».

Το Επενδυτικό Σχέδιο για την Ευρώπη είναι το περιβόητο «σχέδιο Γιούνκερ». Προσέξτε πώς δουλεύει η «μηχανή». Ενα γερμανικό μονοπώλιο αρπάζει διά της βίας (ήταν μνημονιακή πρόβλεψη) το «φιλέτο» 14 περιφερειακών αεροδρομίων της Ελλάδας, μεταξύ των οποίων είναι αεροδρόμια με τουριστική κίνηση. Ολο αυτό παρουσιάζεται σαν «μεγάλο επενδυτικό σχέδιο». Ομως η γερμανική εταιρία δε βάζει δεκάρα τσακιστή. Οπως η ίδια η Κομισιόν εξηγεί, «η Fraport Greece θα καταβάλει 1,2 δισ. ευρώ στο Ταμείο Αξιοποίησης Ιδιωτικής Περιουσίας του Δημοσίου (ΤΑΙΠΕΔ) για τις δύο 40ετείς περιόδους παραχώρησης των 14 περιφερειακών αεροδρομίων της Ελλάδας (7 + 7). Εκτός από την ΕΤΕπ, μια κοινοπραξία της Alpha Bank, της Παρευξείνιας Τράπεζας (Black Sea Trade and Development Bank), της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Ανασυγκρότησης και Ανάπτυξης, και του Διεθνούς Οργανισμού Χρηματοδότησης (ΔΟΧ) θα παρέχει μακροπρόθεσμη χρηματοδότηση για το έργο».

Δηλαδή, το περιβόητο «σχέδιο Γιούνκερ», που ήταν ένα από τα επιχειρήματα που χρησιμοποίησαν οι Τσιπροκαμμένοι όταν υπέγραφαν το τρίτο Μνημόνιο, χρησιμοποιείται σαν εργαλείο αποικισμού από τα μονοπώλια των κεντρικών ιμπεριαλιστικών χωρών της ΕΕ, που δεν έχουν ανάγκη να διαθέσουν δικά τους κεφάλαια, καθώς παίρνουν ως κεφάλαιο τα δάνεια που δήθεν προορίζονταν για την ανάπτυξη της υποτελούς χώρας. «Πρόκειται για ένα εξαιρετικό παράδειγμα του είδους των επενδύσεων που η Ευρωπαϊκή Επιτροπή έχει δεσμευτεί να στηρίξει, καθώς έχουν ως αποτέλεσμα μεγέθυνση και ανάπτυξη», δήλωσε με ιμπεριαλιστικό θράσος ο «μεγάλος φίλος της Ελλάδας», επίτροπος Μοσκιβισί.

Η Fraport, λοιπόν, που έχει ως έλληνα συνεταίρο τον όμιλο Κοπελούζου, θα πάρει δάνεια ύψους περίπου 1 δισ. ευρώ. Με αυτά τα λεφτά θα πληρώσει την προκαταβολή των 688 εκατ. ευρώ στο ΤΑΙΠΕΔ (τα λεφτά θα πάνε για την αποπληρωμή των δανειστών, ως γνωστόν) και θα χρηματοδοτήσει με περίπου 281 εκατ. ευρώ τα έργα που θα κάνει στα τέσσερα αεροδρόμια. Εκτός από το μερίδιο της Ελλάδας στα δάνεια του «σχεδίου Γιούνκερ» (280,4 εκατ. ευρώ από την ΕΤΕπ), θα πάρει 284,7 εκατ. ευρώ από την Alpha Bank (που έχει ανακεφαλαιοποιηθεί με δάνεια που αποπληρώνει ο ελληνικός λαός), 62,5 εκατ. από την Παρευξείνια Τράπεζα, 186,7 εκατ. από την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Ανασυγκρότησης και Ανάπτυξης και 154,1 εκατ. από τον Διεθνή Οργανισμό Χρηματοδότησης (θυγατρική της Παγκόσμιας Τράπεζας). Το υπόλοιπο του τιμήματος προς το ΤΑΙΠΕΔ (συνολικό τίμημα 1.234 εκατ. ευρώ, που -το ξαναλέμε- θα πάνε για την αποπληρωμή του χρέους) θα καταβληθεί από τα κέρδη που θα αρχίσουν να σωρεύουν τα 14 αεροδρόμια. Ετσι, η μπίζνα του νεο-αποικισμού δουλεύει μια χαρά για όλους τους.

«Σπρώχνουν» τον Κρανιδιώτη

Ιδιαίτερη προβολή έχει από τα αστικά ΜΜΕ (λιγότερο από την τηλεόραση, περισσότερο από το ραδιόφωνο, πάρα πολύ από το Διαδίκτυο) ο γνωστός Φαήλος Κρανιδιώτης, που έχει ιδρύσει «κόμμα» με το όνομα «Νέα Δεξιά» και άρχισε τις γύρες, ξεκινώντας από την -πάντα ευνοϊκή για την Ακροδεξιά- Θεσσαλονίκη.

«Τι δεν έχει η Ελλάδα; Δεν έχει ένα κανονικό δεξιό κόμμα. Δηλαδή, ένα κόμμα εθνικό, πατριωτικό, δημοκρατικό, συντηρητικό. Η επιλογή των πολιτών δε μπορεί να είναι, ή η χαζοχαρούμενη κεντροδεξιά του Κυριάκου, ή ξυρισμένο κεφάλι», λέει ο Κρανιδιώτης, προσπαθώντας να δημιουργήσει ένα χώρο ανάμεσα στη ΝΔ και τους νεοναζί. Το γεγονός ότι τον στηρίζουν τα αστικά ΜΜΕ δείχνει ότι υπάρχουν παράγοντες της κεφαλαιοκρατίας που σκέπτονται ότι ο εν λόγω ακροδεξιός, πρώην στενός συνεργάτης του Σαμαρά, είναι προτιμότερος για το συγκεκριμένο ρόλο από το δίδυμο Μπαλτάκου-Καρατζαφέρη, που θεωρείται «ντεμοντέ» και μάλλον καμένο πολιτικά.

Ο Κρανιδιώτης προσωπικά δεν έχει καμιά δύναμη. Ενα περιθωριακό πρόσωπο της Ακροδεξιάς είναι που χωρίς στήριξη από ισχυρά κέντρα δε θα διανοούνταν καν να φτιάξει κι αυτός ένα «κόμμα» (μολονότι αυτό είναι της μόδας). Αν τον βοηθήσουν τα αστικά ΜΜΕ, μπορεί να αντικαταστήσει τον Καρατζαφέρη στο ρόλο του ηγέτη της «θεσμικής Ακροδεξιάς». Είτε μπει είτε δεν μπει στη Βουλή, αν εξακολουθούν να τον στηρίζουν, θα είναι πιο χρήσιμος για το σύστημα στην περίπτωση μιας αυριανής συγκυβέρνησης με κορμό τη ΝΔ και πρωθυπουργό τον Μητσοτάκη. Θα μπορεί να μαζεύει τις απώλειες της ΝΔ προς τα δεξιά, για να μείνουν μακριά από τη ΧΑ. Γιατί το αστικό σύστημα θέλει τη νεοναζιστική συμμορία ως δύναμη κρούσης, όχι όμως και να ενισχυθεί πέρα από το σημερινό της επίπεδο, γιατί οι νεοναζί είναι απρόβλεπτοι και δεν τους έχουν εμπιστοσύνη ότι θα μπορέσουν να διαχειριστούν «σοφά» μια μεγαλύτερη πολιτική ισχύ.

Ξεσαλωμένοι «εκσυγχρονιστές»

«Η Περιφέρεια Αττικής εκπονεί ένα νέο μοντέλο περιφερειακής ανάπτυξης μέσα από μια ευρύτερη στρατηγική προώθησης της επιχειρηματικότητας, της εξωστρέφειας και της καινοτομίας» - «δημόσια πρωτοβουλία υποστήριξης της επιχειρηματικότητας» - «Επιλέξαμε ως συνεργούς / εταίρους Επιμελητήρια και φορείς, όπως το Εμπορικό και Βιομηχανικό Επιμελητήριο Αθηνών, το Επαγγελματικό Επιμελητήριο Αθηνών, το Enterprise Greece ή το Σύνδεσμο Εταιριών Κινητών Εφαρμογών Ελλάδας» - «αναζήτηση του βέλτιστου τρόπου σύζευξης των δυνάμεων μεταξύ δημόσιου και ιδιωτικού τομέα» - «Χάρη στη συνεργασία Αυτοδιοίκησης και ιδιωτικού τομέα στοχεύουμε, μέσα από την αξιοποίηση της ιστορίας και της φύσης, στη δημιουργία θέσεων εργασίας και στη στήριξη της τοπικής επιχειρηματικότητας» - «η Περιφέρεια Αττικής (...) πρόκειται να σχεδιάσει δράσεις για την υποστήριξη της επιχειρηματικότητας» - «συναντήσεις με φορείς και ενώσεις που σχετίζονται με την προώθηση της επιχειρηματικότητας» - «διευκόλυνση της κατάθεσης ιδεών και προτάσεων επιχειρηματικότητας από όλους τους ενδιαφερόμενους φορείς – πολίτες, οργανώσεις και επιχειρήσεις».

Τα αποσπάσματα είναι από άρθρο της Ρένας Δούρου στο ΑΠΕ-ΜΠΕ με τίτλο «Τρία επίπεδα και μία δημόσια πρωτοβουλία για το νέο μοντέλο περιφερειακής ανάπτυξης της Αττικής». Από την εποχή των «εκσυγχρονιστών» του Σημίτη είχαμε ν' ακούσουμε τόσο απροκάλυπτους ύμνους στον καπιταλισμό και τους καπιταλιστές («επιχειρηματικότητα»). Ο Σαμαράς επαναλάμβανε συνεχώς ότι πρέπει «να απενοχοποιηθεί η επιχειρηματικότητα», όμως οι συριζαίοι αποφεύγουν την ιδεολογικοποίηση του θέματος και περνούν κατευθείαν στο ψαχνό. Κλίνουν τη λέξη «επιχειρηματικότητα» σε όλες τις πτώσεις σε καθημερινή βάση, ψηφίζουν στη Βουλή ρυθμίσεις και κυρίως εργάζονται πρακτικά για να βοηθήσουν τις καπιταλιστικές επιχειρήσεις, ακόμα και όταν τα σχέδιά τους έχουν τα χαρακτηριστικά πλιάτσικου.

Δεν αναφερόμαστε μόνο στις ιδιωτικοποιήσεις, για τις οποίες δείχνουν ξεχωριστό ενδιαφέρον τα μονοπώλια των ιμπεριαλιστικών χωρών, που επιβάλλουν την αρπαγή διάφορων «φιλέτων» του ελληνικού κράτους μέσω των αποικιοκρατικών όρων που περιλαμβάνουν τα Μνημόνια και οι διάφοροι εφαρμοστικοί τους νόμοι, αλλά στο πλιάτσικο που κάνουν ελληνικές καπιταλιστικές επιχειρήσεις, σε τομείς που το μονοπωλιακό κεφάλαιο δε δείχνει ενδιαφέρον. Δεν νομίζουμε ότι υπήρξε άλλη κυβέρνηση που να έδειξε τέτοια εγκληματική συμπεριφορά έναντι του περιβάλλοντος από τη συγκυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ. Οι διαδικασίες fast track δεν είναι τίποτα μπροστά σ' αυτά που κάνουν οι συριζαίοι. Οχι μόνο διατηρούν ανέπαφο όλο το περιβαλλοντοκτόνο θεσμικό πλαίσιο που δημιουργήθηκε κατά τα μνημονιακά χρόνια, αλλά με συνεχείς παρεμβάσεις το κάνουν πιο ελαστικό, έτσι που οι καπιταλιστές να είναι εντελώς ασύδοτοι. Συναγελάζονται με τα πιο «λούμπεν» στοιχεία της ελληνικής αστικής τάξης και ανέχονται ακόμα και δράσεις τύπου μαφίας, όπως π.χ. η δράση του «ιδιωτικού στρατού» του Μελισσανίδη στη Νέα Φιλαδέλφεια.

νέα επιμορφωτικά προγράμματα).

Πριν τη συμπλήρωση της διετίας, κατά την οποία ο νέος εκπαιδευτικός είναι «δόκιμος», ο Σχολικός Σύμβουλος-«κριτικός φίλος» συντάσσει «θετική ή αρνητική αξιολογική έκθεση μονιμοποίησης». Ανάλογη έκθεση συντάσσει και ο Διευθυντής της Σχολικής Μονάδας για ζητήματα που άπτονται των εξωδιδακτικών καθηκόντων του δόκιμου εκπαιδευτικού. Η έκθεση προβλέπει ότι «σε περίπτωση που από τη συνεκτίμηση των δύο εκθέσεων διαπιστώνονται σοβαρές δυσκολίες, προτείνεται η παράταση της περιόδου δοκίμου μέχρι και δύο έτη και επαναλαμβάνεται η ίδια διαδικασία».

Τι ακολουθεί μετά, αν και αυτή η διαδικασία δεν αποδώσει τα αναμενόμενα; Η Αρχή τηρεί σιγήν ιχθύος.

Αξιολόγηση-κατηγοριοποίηση

Η Αρχή έχει επινοήσει και έναν άλλο τρόπο να κατηγοριοποιεί τους εκπαιδευτικούς, ανάλογα με την προθυμότητά τους να συμβάλλουν στην αυταπάτη του σχολείου-«κοινότητα μάθησης», δομικό στοιχείο του οποίου είναι η αυτοαξιολόγηση. Ο τρόπος συμμετοχής μοριοδοτείται και παίζει ρόλο στην «ενδο-σχολική υπηρεσιακή ανέλιξη των εκπαιδευτικών».

Οι «νέοι ρόλοι» είναι αυτοί: (α) του μέντορα, (β) του συντονιστή ειδικότητας και (γ) του υπεύθυνου τμήματος. Η πίστωση της μοριοδότησης θα γίνεται μετά από εισηγήσεις του Σχολικού Συμβούλου και του Διευθυντή της Σχολικής Μονάδας. Είναι αυτό καραμπινάτη αξιολόγηση του εκπαιδευτικού ναι ή όχι;

Επιμόρφωση / αξιολόγηση

Η αυτοαξιολόγηση, που τάχα θα έχει «ανατροφοδοτικό» χαρακτήρα συνοδεύεται από προγράμματα επιμόρφωσης (εξ ου και η ανασυγκρότηση των ΠΕΚ).

Τα προγράμματα υπάγονται στις παρακάτω περιπτώσεις: Α. Εισαγωγική Επιμόρφωση για τους νεοδιόριστους εκπαιδευτικούς. Β. Περιοδική Επιμόρφωση σε κύκλους συνολικής διάρκειας 40 έως 100 ωρών για μόνιμους εκπαιδευτικούς της Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης. Γ. Ειδικά Επιμορφωτικά Προγράμματα βραχείας διάρκειας από 15 ώρες έως 30 ωρών για όλους τους υπηρετούντες εκπαιδευτικούς με οποιαδήποτε σχέση εργασίας.

Σε όσους ολοκληρώνουν τη φοίτησή τους σε προγράμματα επιμόρφωσης, χορηγείται αντίστοιχο πιστοποιητικό. Αντίστοιχο πιστοποιητικό χορηγείται και σε στελέχη, μέντορες και εκπαιδευτικούς τάξης που προσφέρουν επιμορφωτικό έργο. Για τα παραπάνω πιστοποιητικά προβλέπεται και συγκεκριμένη μοριοδότηση.

Αυτονομία σχολικής μονάδας

Τέλος, η Αρχή δεν μπορούσε να μην κάνει σημαία της και την περίφημη «αυτονομία της σχολικής μονάδας», τη νέα καραμέλα του υπουργείου Παιδείας, όλων των πορισμάτων του «εθνικού διαλόγου» για την Παιδεία, των υποδείξεων του ΟΟΣΑ και των «καλών πρακτικών» των χωρών της ΕΕ.

Η έκθεση διαπιστώνει ότι: «Τις τελευταίες δεκαετίες η σχολική αυτονομία αναδεικνύεται σε διαδεδομένη πολιτική στους κόλπους της Ευρώπης» και «Τα ερευνητικά ευρήματα, όπως προκύπτουν από την επεξεργασία του ΟΟΣΑ, δείχνουν ότι οι επιδόσεις των μαθητών τείνουν να είναι καλύτερες στις χώρες όπου οι σχολικές μονάδες έχουν μεγαλύτερη αυτονομία στον καθορισμό των Π.Σ. και της διδακτέας ύλης, στον τρόπο αξιολόγησης των μαθητών και στον τρόπο κατανομής πόρων, υπό την προϋπόθεση ότι λογοδοτούν για τα αποτελέσματά τους (τα κοινοποιούν δημοσίως)».

Τι σημαίνει «αυτονομία», στο πλαίσιο του καπιταλισμού και μάλιστα στη χειρότερη περίοδό του, της παρατεταμένης και σκληρής οικονομικής κρίσης και της αποσάθρωσης κάθε «κοινωνικού δικαιώματος», το έχουμε πολλές φορές πει από τις στήλες της Κόντρας: απαλλαγή του αστικού κράτους από την υποχρέωσή του να χρηματοδοτεί με επάρκεια το δημόσιο σχολείο, εισδοχή των επιχειρήσεων στη δημόσια εκπαίδευση, ιδιωτικοποίηση πλευρών της λειτουργίας της, ανταγωνισμός σχολικών μονάδων και κατηγοριοποίησή τους.

Η «αυτονομία» πάει πακέτο με την αυτοαξιολόγηση-αξιολόγηση-λογοδοσία.

Τα ευχολόγια ότι «οι Σχολικές Μονάδες δεν θα χρησιμοποιήσουν την αυξημένη αυτονομία, για να μπουν σε έναν κύκλο ανταγωνισμού», ότι «οι Σχολικές Μονάδες δεν θα χρησιμοποιήσουν την αυξημένη αυτονομία, για να μπουν σε έναν κύκλο ομαδοποιήσεων των μαθητών σε ιεραρχικά επίπεδα με βάση τις ακαδημαϊκές τους επιδόσεις» και τα ρέστα, τα ακούμε βερεσέ.

Γιούλα Γκεσούλη

αντιΚΥΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δεκαεπτά
ως πότε, σύντροφοι, με τα σκατά;

Τα 51 χρόνια του κλείνει σήμερα (8 Απριλίου) ο Ευριπίδης (Γιουρίπιντες βαρβαριστί) Στυλιανίδης, ο ροδοπαίος πολιτικός που το βράδυ της δολοφονίας του Αλέξη Γρηγορόπουλου άφησε να νικήσουν τα μπουζούκια την ιδιότητά του (υπουργού Παιδείας). Για την ανθρωπιά δεν θα κρίνουμε, ποιοι είμαστε εμείς άλλωστε...

Αχός βαρύς ακούγεται πολλά ντουφέκια πέφτουν
μήνα σε γάμο ρίχνονται μήνα σε χαροκόπι;
Α, μπα. Σε χρέος ρίχνονται, σε πλιάτσικο, σε σκούπα
κι η τρόικα το παράσυρε, πάει το τσεκελέτο.

Οσο κι αν σκαλίσαμε την ειδησεογραφία του τελευταίου δεκαημέρου, δεν βρήκαμε την παραμικρή δήλωση, αναφορά, παρ' ουσία παρουσία, κίνηση, περί την υπουργό Αχτσιόγλου. Κάτι που να δηλοί ότι τάδε έφη Εφη (αλήθεια, από πού βγαίνει αυτό το Εφη; Δεν βρήκαμε κάτι σχετικό). Πέρα από την αναφορά μετάβασής της στις Βρυξέλλες ως συνοδός του τσεκελέτου. Κι ας βρίσκονται τα εργασιακά στον πυρήνα της αξιολόγησης που εκκρεμεί! Οποιος γνωρίζει τον λόγο ή κάτι επ' αυτού, ας διαφωτίσει εμάς (και) το πόπολο.

Το λέν' τ' αηδόνια στα κλαριά, τα τσόνια κι οι μπεκάτσες
πώς γίνεται να μη βρωμάς δουλεύοντας στη βρώμα
για όλα κουβεντιάζοντας, τίποτε μην αλλάξει;

Στο περιθώριο των ημερών (πουστην πραγματικότητα είναι μία και μόνη μακριά μαύρη νύχτα), η οικονομική, πολιτική, πωλητική, κοινωνική και κυνωνική κατρακύλα της χώρας της φαιδράς πορτοκαλέας, προσέθεσε και τρίτη Περιφέρεια στις φτωχότερες της Ευρωπαϊκής Ενωσης. Ετσι, αυτές της Ανατολικής Μακεδονίας-Θράκης και της Ηπείρου πλαισιώνονται πλέον και από την Περιφέρεια Δυτικής Ελλάδας, σύμφωνα με στοιχεία της Ευρωπαϊκής Στατιστικής Υπηρεσίας που δόθηκαν στη δημοσιότητα.

Θέλετε δέντρα ανθίσετε, θέλετε μαραθείτε
θέλετε σεις καλόπαιδα να πα' να...

Δεν μπορούμε να το χωνέψουμε. Οπως οι «Ριπές» αναζητούν εναγωνίες τον Μιχελογιαννάκη τους, έτσι κι εμείς νοσταλγούμε με πόνο ψυχής τον Μπάιρον. Πού είναι εκείνα τα κατά κύματα ρίγη που σαν τσουνάμι συνεχίζονταν ακόμη και μέρες μετά τις αλήστου μνήμης δηλώσεις και λεξιπλασίες του; Πού είναι ο γίγαντας της δι' ανόησης που δεν μας άφηνε πνευματικά νηστικούς μέσα στις σαρακοστές; «Είμαι ένα γρέζι ατσαλένιο που χαλάει το ρουλεμάν της αιώνιας διαπλοκής, των τζακιών και της οικογενειοκρατίας» έλεγε. Κι εμείς ανατριχιάζαμε σύγκορμοι, σαν γυαλί υπό τον αδάμαντα που χάραξε ανεξίτηλα το μνημείο της ακεραιότητας. Πνεύμα και ηθική! Ω και ξανά ω! «Ω» μέγα και όχι «ο» μικρόν! Εκπάγλου κάλλους μεταφορές (τι εμπορευμάτων ρε;) από ένα μετριόφρονα και ταπεινό λιθοξόο του λόγου και άσπιλο αδάμαντα του δημόσιου βίου. Και τώρα πένητες να προσμένουμε τα ψιχία των νάνων...

Από πηγή πάλι πηγή κι από πηγή πηγάδι
κι από το χρέος το παλιό πάλι καινούργιο χρέος.

Αστυνομία: Αστυ και νέμομαι. Για να μαθαίνουμε ετυμολογία και ετοιμολογία.

Ολοι δοξεύουν μ' άρματα, όλοι με τα δοξάρια
κι εσύ απ' το παραθύρι σου δοξεύεις το πουλί σου.

Ανατρέχοντας στο παρελθόν, θυμίζουμε ότι η στήλη αναρωτιόταν παλιότερα «πώς γίνεται να μετακινούνται κάθε χρόνο πενήντα εκατομμύρια κινέζοι τουρίστες και μόνο πενήντα χιλιάδες να έρχονται στην Ελλάδα;». Τόσες «Cosco», τόσοι επενδυτές, τόσα σούρτα φέρτα. Μετά το great success story που μεσολάβησε σ' αυτό το διάστημα, μετά τις μεγάλες επιτυχίες του ελληνικού τουρισμού, είμαστε πολύ περίεργοι να δούμε τα αποτελέσματα των «συμφωνιών» και τα φετινά νούμερα. Είναι άλλωστε η σκληρή και πρόστυχη δουλειά μας να παρακολουθούμε αδιαλείπτως τα... νούμερα.

Τώρα είναι Απρίλης και χαρά, έρχεται καλοκαίρι
το λέν' τ' αηδόνια στα κλαριά κι οι πέρδικες στα πλάγια
το λένε κούκοι στα ψηλά, τσίχλες στα καταράχια
το λέει και το κίνημα στο facebook φορτσάτο.

Κοκκινοσκουφίτσα

Βουτηγμένοι στη βρομιά

«Περσινά ξινά σταφύλια. Το κόμμα της Novartis, του Κήρυκα Χανίων, των κρυμμένων -από το πόθεν έσχες- ακινήτων του Βολταίρου, εσχάτως και του κ. Σημίτη, κάθε φορά που στριμώχνεται φωνάζει "Βενεζουέλα"». Μοστράρεται ως... μετρ της επικοινωνίας ο Νίκος Παππάς, αλλά με την απάντηση που έδωσε στο νέο ντόρο που ξέσπασε σχετικά με το περιβόητο ταξίδι του στη Βενεζουέλα το 2013, αποκαλύπτει άνθρωπο που ξεχνά τα στοιχειώδη της επικοινωνίας. Προφανώς, επειδή βρίσκεται σε κατάσταση μεγάλου εκνευρισμού (αν όχι πανικού). Η πρώτη απάντηση που έδωσε, σε ελεύθερη μετάφραση, έλεγε: εσείς δε δικαιούστε να μιλάτε, γιατί κουβαλάτε το βάρος πολλών σκανδάλων. Ολος ο κόσμος την αντελήφθη ως μια προσπάθεια συμψηφισμού, που αυτομάτως φέρνει τους συριζαίους στον ίδιο παρονομαστή (της διαπλοκής και της μίζας) με τους άλλους. Ο Παππάς παραδέχτηκε -εμμέσως πλην σαφώς- ότι «κάτι τρέχει» με το ταξίδι στη Βενεζουέλα, αλλά η ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ «δεν έχουν μούτρα για να μιλάνε».

Η δεύτερη παρέμβαση του Παππά (στο κομματικό ραδιόφωνο, στο οποίο κατέφυγε προφανώς επειδή στριμώχτηκε) ήταν ακόμα πιο άθλια. Το ταξίδι, είπε «έγινε σε καιρό που δεν ήμουν βουλευτής, πολύ περισσότερο υπουργός». Σαν κλεφτρόνι που προσπαθεί να απολογηθεί σ' ένα δικαστήριο, ενώπιον του οποίου έχει συρθεί με σωρεία αποδείξεων. Εχει καμιά σημασία αν το 2013 δεν ήταν ούτε βουλευτής; Ηταν διευθυντής του πολιτικού γραφείου του Τσίπρα, ήταν το alter ego του Τσίπρα και όλοι έτσι τον κρίνουν (και δικαίως). Αλλωστε, ο ίδιος έχει παραδεχτεί ότι το ταξίδι εκείνο είχε πολιτικό περιεχόμενο, δεν ήταν προσωπικό. Οπότε τι σημασία έχει αν ήταν βουλευτής; Κάποιος που κάνει επαφές με κυβερνητικούς παράγοντες της Βενεζουέλας δεν είναι ο πρώτος τυχόντας.

Τον περασμένο Οκτώβρη-Νοέμβρη, όταν εμφανίστηκαν τα πρώτα δημοσιεύματα για το ταξίδι του Παππά στη Βενεζουέλα, γράφαμε ότι η αστική αντιπολίτευση βρήκε τον αδύνατο κρίκο και θα συνεχίσει να «ξεροψήνει» τον Παππά, γιατί χτυπώντας αυτόν χτυπάει τον Τσίπρα και έτσι ξεθωριάζει το περιβόητο «ηθικό πλεονέκτημα» που επικαλείται ο ΣΥΡΙΖΑ. Μόλις, λοιπόν, η συγκυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ ξανάβαλε μπροστά τη σκανδαλολογία και τις εξεταστικές επιτροπές (έχοντας στο μεταξύ πανηγυρίσει για την απαλλαγή των Βατοπεδινών από την... ανεξάρτητη Δικαιοσύνη), η αντιπολίτευση -που προφανώς έχει στοκ φωτογραφιών από το ταξίδι στη Βενεζουέλα- αποκάλυψε την επόμενη φάση: ο Παππάς πήγε και στο νησί Μαργαρίτα, γνωστό «φορολογικό παράδεισο». Και δεν πήγε μόνο με τον Αρτεμίου, αλλά συνοδευόμενος και από τον «αμφιλεγόμενο» λιβανέζο επιχειρηματία Μαχέντ Χαλίλ, χρησιμοποιώντας μάλιστα το ιδιωτικό λίαρ τζετ του τελευταίου. Πριν προλάβει να καταλαγιάσει ο θόρυβος από το σχετικό δημοσίευμα του «Ελεύθερου Τύπου», το θέμα είχε φτάσει στη Βουλή. Πρώτα με ερώτηση του Βενιζέλου, που κινήθηκε μόνος του, ανεξάρτητα από το ΠΑΣΟΚ, και στη συνέχεια με ερώτηση του Μητσοτάκη και σύσσωμης της κοινοβουλευτικής ομάδας της ΝΔ. Η ΝΔ υπέβαλε και αίτημα να κληθεί ο Παππάς στην Επιτροπή Θεσμών και Διαφάνειας της Βουλής για να δώσει εξηγήσεις.

Στοιχεία, φυσικά, για λογαριασμούς σε offshore εταιρίες ή για χρηματοδότηση από το καθεστώς της Βενεζουέλας προς τον ΣΥΡΙΖΑ δεν έχουν. Τι να τα κάνουν, όμως, όταν υπάρχει όλο το «πακέτο» της σκανδαλολογίας; Το alter ego του Τσίπρα, ένας κύπριος δικηγόρος που στήνει offshore εταιρίες, τώρα και ένας «αμφιλεγόμενος» λιβανέζος μεσάζοντας, πηγαινοέρχονται με το λίαρ τζετ του τελευταίου μεταξύ Βενεζουέλας και Isla Margarita! Αρκούν για να γίνει ο ντόρος που θέλουν και για να «ξεροψήσουν» τους συριζαίους, που δεν είναι δα και στα καλύτερά τους, καθώς όχι μόνο συνεχίζουν τη μνημονιακή πολιτική, αλλά και ετοιμάζονται να ψηφίσουν την παράταση του Μνημόνιου, με προ-νομοθέτηση νέων αντιλαϊκών μέτρων.

Το ότι (ακόμα) δεν έχουν στοιχεία, όμως, δε σημαίνει πως όλα είναι... πολιτικά καθαρά. Ο ίδιος ο χειρισμός της υπόθεσης, όταν πρωτοέσκασε, τον Οκτώβρη του 2016, πρόδιδε ενοχή των συριζαίων. Ο κύπριος δικηγόρος Αρτέμης Αρτεμίου «συνελήφθη» να βγαίνει από το μέγαρο Μαξίμου. Μέλος της ΚΕ του ΑΚΕΛ, πρώην αντιπρόεδρος της Αρχής Ραδιοτηλεόρασης Κύπρου, αλλά και σύμβουλος καπιταλιστικών επιχειρήσεων, δεν είχε κανένα πρόβλημα να παραδεχτεί ότι πήγε στο Μαξίμου στις 10 Οκτώβρη, προκειμένου «να υποβάλω, εκ μέρους και για λογαριασμό πελάτη μου, πρόταση με επενδυτικό ενδιαφέρον στην Ελληνική Δημοκρατία». Ποτέ δε μάθαμε τι έγινε με την... επενδυτική πρόταση, όμως εύλογα αναρωτιέσαι: από πότε αυτά τα θέματα ρυθμίζονται στο ανώτατο πολιτικό επίπεδο, με κρυφές συναντήσεις, και όχι στο επίπεδο των αρμόδιων υπηρεσιών; Από... πάντοτε. Γι' αυτό και μιλούσαμε για διαπλοκή. Επομένως, σ' αυτόν τον τομέα εξακολουθούν να γίνονται όσα γίνονταν και επί των προηγούμενων κυβερνήσεων: αδιαφάνεια και παζάρια με καπιταλιστές σε πολιτικό επίπεδο, έξω από τις υπηρεσιακές δομές.

Κάποια στιγμή αργότερα, ο Αρτεμίου, που βρήκε την ευκαιρία να διαφημιστεί ως λομπίστας και να κερδίσει πελατεία, ξεφούρνισε τον ορισμό της διαπλοκής: «Τον Νίκο τον γνώρισα σε αυτό το ταξίδι στη Βενεζουέλα και λόγω της ηλικίας αποκτήσαμε κάποια οικειότητα. Δεν σας κρύβω ότι αργότερα λόγω των επιχειρηματικών μου δραστηριοτήτων και με τον διευθυντή του γραφείου του Αλέξη Τσίπρα και με άλλους υπουργούς **προωθούσα τα συμφέροντα των πελατών μου**»! Εμφάνισε το Μαξίμου ως παραμάγαζο όπου πήγαινε κρυφά και έκλεινε συμφωνίες για λογαριασμό πελατών του, έχοντας αποκτήσει φιλική σχέση με τον Παππά!

Αλλά και όσον αφορά αυτό καθαυτό το ταξίδι στη Βενεζουέλα, επικράτησε πανικός και ομολογίες με τη μέθοδο της διολίσθησης. «Υπήρχε μία διερεύνηση αν θα μπορούσε ο τότε αρχηγός του ΣΥΡΙΖΑ να επισκεφθεί τη χώρα και διερεύνηση άλλων δυνατοτήτων σε σχέση με αγορά προϊόντων αγροτικών από τα κρατικά σούπερ μάρκετ της Βενεζουέλας εκείνο τον καιρό», ήταν η πρώτη εκδοχή του Παππά. «Σιγά να μην πήγαμε στα supermarket της Βενεζουέλας για να αγοράσουμε πιπεριές και φασόλια» απάντησε ειρωνικά ο Αρτεμίου από το twitter!

Ο Παππάς αναγκάστηκε να διαρρεύσει σε φιλικό Μέσο (ΕφΣυν) άλλο σενάριο. Οτι πήγε στη Βενεζουέλα συνοδευόμενος από τον Αρτεμίου, ο οποίος εκπροσωπούσε **τους Βαρδινογιάννηδες και κάποιους εφοπλιστές**, που ήθελαν να κάνουν μπίζνες στο πλαίσιο του προγράμματος «πετρέλαιο αντί για τρόφιμα» της κυβέρνησης Μαδούρο. Σύμφωνα μ' αυτό το σενάριο, οι Τσιπραίοι μπήκαν στη μέση για να διευκολύνουν τους έλληνες καπιταλιστές, που δεν τους βοηθούσε η αμερικανόδουλη πολιτική της συγκυβέρνησης των Σαμαροβενιζέλων.

Αυτό δεν υποστηρίχτηκε επίσημα, όμως έτσι κι αλλιώς πόσο τιμητικό θα μπορούσε να είναι για τους συριζαίους το να εμφανίζονται ως πολιτικοί μεσάζοντες για μπίζνες ελλήνων καπιταλιστών; Το πρώτο ερώτημα που έρχεται στο στόμα είναι: γίνονται αυτά τα πράγματα χωρίς το... αζημίωτο;

Η υπόθεση βρομούσε... διαπλοκή. Το δεξί χέρι του αρχηγού της αξιωματικής αντιπολίτευσης έκανε τον μεσάζοντα ανάμεσα σε έλληνες καπιταλιστές και την κυβέρνηση μιας τρίτης χώρας. Για ποιο λόγο; Για να βοηθήσει στην... οικοδόμηση του σοσιαλισμού του 21ου αιώνα; Και οι Βαρδινογιάννηδες ήθελαν μεσάζοντα τον Παππά για να κάνουν μπίζνες στη Βενεζουέλα; Μήπως ήταν οι Τσιπραίοι που ήθελαν να γίνει η «δουλειά» και οι Βαρδινογιάννηδες δεν τους χάλασαν το χατίρι, ενώ μετά, χολωμένοι από το «ρίξιμο» που έφαγαν στα τηλεοπτικά από τον Τσίπρα και τον Παππά, έσπευσαν να βγάλουν τα άπλυτα των Τσιπροπαππάδων στη φόρα;

Ο Αρτεμίου, που για λίγες μέρες έγινε τηλεπερσόνα, άρχισε να λέει ότι στη Βενεζουέλα πήγαν για να πουλήσουν αντζούγιες, λάδι, ελιές, προϊόντα μακράς διάρκειας, αλλά τα χάλασαν στους οικονομικούς όρους. Και τα στελέχη του ομίλου Βαρδινογιάννη τι γύρευαν, να πουλήσουν φασόλια και αντζούγιες; Ποιος μπορούσε να το χάψει αυτό, όταν είναι γνωστό ότι εκείνη την περίοδο το τσαβικό καθεστώς προωθούσε το πρόγραμμα «πετρέλαιο για τρόφιμα»;

Τα μισόλογα, οι διαρροές, οι διαψεύσεις που μετά... διαψεύδονται, όλη αυτή η ενοχική συμπεριφορά, που από τη μεριά των Τσιπραίων συνεχίζεται και τώρα, δείχνει ότι αυτοί οι τύποι λειτουργούσαν σαν βαπόρακια καπιταλιστικών συμφερόντων, στην προσπάθειά τους να πετύχουν στήριξη απ' αυτά τα συμφέροντα (ειδικά όσα είχαν και επιχειρήσεις ΜΜΕ). Γι' αυτό πήγαινε ο Παππάς με τους ανθρώπους των Βαρδινογιάννηδων στη Βενεζουέλα, γι' αυτό και συναντιόταν κρυφά ο Τσίπρας με τον Ψυχάρη, φτιάχνοντάς του ο ίδιος το εσπρεσάκι του. Αν υπάρχει και «κάτι άλλο» δεν το γνωρίζουμε, αλλά δε θα εκπλαγούμε αν αποκαλυφθεί.

ΥΓ. Ονομα και πράμα ο Ησυχος της ΛΑΕ. Συνόδευε τον Παππά στη Βενεζουέλα, είχε τις «άκρες» του (γεννημένος και μεγαλωμένος στη Λατινική Αμερική γαρ), ξέρει «τα πάντα όλα», αλλά κάνει την πάπια, καθώς κανένας δεν ασχολείται με την πάρτη του. Μια καλή ιδέα θα ήταν να αλλάξει το επώνυμό του από Ησυχος σε... Μουλωχτός. Κατά τα άλλα, ο Ησυχος συνόδευε τον Παππά στη Βενεζουέλα, ο Στρατούλης παρέα με τον Φλαμπουράρη έκαναν μυστικές διαπραγματεύσεις στην έδρα του ομίλου Μελισσανίδη και έκλειναν «ντιλ» για την υποστήριξη των συμφερόντων του, κι όλ' αυτά ενόσω ο ΣΥΡΙΖΑ βρισκόταν ακόμα στην αντιπολίτευση. Κολιός και κολιός από το ίδιο βαρέλι ή... σκατά από τον ίδιο βόθρο (για ΣΥΡΙΖΑ και ΛΑΕ λέμε).

Σήμερα, εκδήλωση στο Πολυτεχνείο

Συνεχίζονται οι εκδηλώσεις αλληλεγγύης στη «Στρούγκα»

Ανοιχτή συζήτηση με θέμα «Για τον αγώνα ενάντια στην επιχείρηση επιβολής πολιτικού, κοινωνικού και ταξικού απαρτχάιντ στη Νέα Φιλαδέλφεια» οργανώνεται σήμερα (Σάββατο, 8 Απρίλη), στις 7 το απόγευμα, στο ιστορικό κτίριο του Πολυτεχνείου (αμφιθέατρο Γκίνη). Η εκδήλωση εντάσσεται στο πλαίσιο των δράσεων αλληλεγγύης στην Κατάληψη «Στρούγκα», που εξακολουθεί να είναι αποκλεισμένη από τους γνωστούς μπράβους με το δικέφαλο αετό στο στήθος.

Μπράβους που -για να μην παριστάνουμε τις στρουθοκαμήλους, αλλά να τα λέμε όλα- δεν είναι απλώς «ούγκανοι», δεν είναι μόνο δύναμη κρούσης του καπιταλιστή που θέλει να χτίσει ιδιόκτητο γήπεδο στο άλσος της Φιλαδέλφειας, αλλά ανήκουν και σε συγκεκριμένη φασιστική συμμορία, η οποία δεν κρύβει ότι τα κίνητρα της επίθεσης στη «Στρούγκα» είναι (και) ιδεολογικά. Γι' αυτό και εισπράττει τα συγχαρητήρια από άλλες (μη γηπεδικές) φασιστικές συμμορίες. Αυτή η φασιστική ομάδα, που άλλοτε οι οργανωμένοι οπαδοί της ΑΕΚ την απομόνωναν (μέχρι και εθνικιστικά πανό της είχαν κατάσχει κάποτε), σήμερα δρα με την πλήρη κάλυψη της Original 21, που κάποιοι επιμένουν να μας την παρουσιάζουν ως υπόδειγμα... αντιφασισμού.

Την περασμένη Τρίτη, στο πλαίσιο των δράσεων αλληλεγγύης, οργανώθηκε μοτοπορεία. Δεκάδες δίκυκλα ξεκίνησαν από

τα Προπύλαια και διασχίζοντας κεντρικούς δρόμους έφτασαν στο κτίριο της Περιφέρειας Αττικής, που ενέχεται στο σκάνδαλο Μελισσανίδη, με τη διοίκησή της να φτάνει μέχρι το επίπεδο της προβοκάτσιας κατά του Δήμου Φιλαδέλφειας-Χαλκηδόνας. Επιστρέφοντας, σταμάτησαν στην πλατεία Συντάγματος και απέτισαν φόρο τιμής στον Δημήτρη Χριστούλα (ήταν η επέτειος του θανάτου του).

Στο μεταξύ το «σύστημα Μελισσανίδη» διαρρέει στα παπαγαλάκια του την «είδηση» ότι «το κείμενο της νομοθετικής ρύθμισης που θα ανοίξει το δρόμο για την ανέγερση της "Αγια-Σοφιάς" είναι έτοιμο και σύντομα θα κατατεθεί στη Βουλή». Σύμφωνα με την «είδηση», η πρωτοβουλία αποδίδεται στον Φλαμπουράρη και «το κείμενο φέρεται να μεταφέρει τις αρμοδιότητες για την συγκεκριμένη κατηγορία έργων στην κεντρική διοίκηση μέσω του υπουργείου Υποδομών και Μεταφορών και όχι στους Δήμους και τις Περιφέρειες».

Αλλ' αντ' άλλα, της Παρασκευής το γάλα. Η αρμοδιότητα για την έκδοση Εγκρισης και Αδειας Δόμησης του γηπέδου ανήκει στη ΔΑΟΚΑ του υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας. Τι δουλειά έχει το υπουργείο Υποδομών και Μεταφορών; Εμείς, πάντως, θα θέλαμε να υπάρξει μια τέτοια ρύθμιση. Οχι μόνο γιατί θα «ξεβρακώσει» τους Τσιπραίους, αλλά και γιατί θ' αφήσει τον Γατούλη... με τα υψόμετρα στο χέρι. Θα πρέπει μετά να εξηγήσει στους αδημονούντες να δουν μπουλντόζες οπαδούς **γιατί δε βγαίνει η άδεια**. Το παραμύθι με τον «κακό δράκο» Βασιλόπουλο θα έχει λάβει τέλος (με νομικά άθλια τρόπο, βέβαια) και θα φανεί πως **η άδεια δεν εκδίδεται γιατί προσκρούει στο ιδιοκτησιακό**.

Πού βρίσκεται το ιδιοκτησιακό αυτή τη στιγμή; Το Μονομελές Πρωτοδικείο δεν έχει εκδώσει ακόμα απόφαση επί της αγωγής που κατέθεσαν μέλη της Ερασιτεχνικής ΑΕΚ για ακύρωση της γενικής συνέλευσης και του παραχωρητήριου, ενώ στο ΥΠΕΝ... ούτε φωνή ούτε ακρόαση από τον Σταθάκη προς την αρμόδια υπηρεσία, όπως λέει το ρεπορτάζ μας.

Κατασταλτική υστερία και γκεμπελισμός

Δεν είναι η πρώτη φορά που οργανώνεται γκεμπελική εκστρατεία ενάντια στον γνωστό ως «νόμο Παρασκευόπουλου», με τον οποίο έγινε πιο ευνοϊκή για τους κρατούμενους η «υφ' όρον απόλυση». Κάθε φορά που κάποιοι πρώην κρατούμενοι συλλαμβάνονται σε νέες παράνομες πράξεις, ακολουθεί η ίδια γκεμπελική εκστρατεία: ο Παρασκευόπουλος άνοιξε τις φυλακές, άφησε τους εγκληματίες και κινδυνεύει η ασφάλειά μας.

Ο στόχος είναι καθαρός (και μη ομολογούμενος, φυσικά): η καλλιέργεια του φόβου, σε βαθμό υστερίας, είναι μια από τις αποτελεσματικότερες μεθόδους κοινωνικού ελέγχου. Ο εργαζόμενος, όταν δε βρίσκεται ο ίδιος στο δρόμο, δε διεκδικεί, δεν αγωνίζεται, μαθαίνει «να αγαπά την αστυνομία, την εισαγγελία, τα δικαστήρια», που τον προστατεύουν από την «απειλή των εγκληματιών». Και βέβαια, μαθαίνει να ξεχνά ότι οι ίδιοι κατασταλτικοί μηχανισμοί του αστικού κράτους είναι αυτοί που αντιμετωπίζουν με απόλυτη σκληρότητα κάθε δική του προσπάθεια να διεκδικήσει συλλογικά και αγωνιστικά τα δικαιώματά του, να αντισταθεί σ' αυτούς που τον εξαναγκάζουν στην υπερεκμετάλλευση, την ανεργία, τη φτώχεια, την απόλυτη εξαθλίωση.

Μια ληστεία σε σπίτι, στην οποία συμμετείχαν πρώην κρατούμενοι, έδωσε την αφορμή για το νέο γύρο γκεμπελισμού, ο οποίος δε δίστασε να διαστρεβλώσει την ίδια την πραγματικότητα. Από τους τρεις ληστές (δύο που συνελήφθησαν και έναν που σκοτώθηκε), ο ένας είχε αποφυλακιστεί το 2013, πριν δηλαδή από το «νόμο Παρασκευόπουλου». Οι άλλοι δύο είχαν πράγματι αποφυλακιστεί με το «νόμο Παρασκευόπουλου», όμως και αυτός ο νόμος να μην είχε ψηφιστεί, ο ένας θα αποφυλακιζόταν το 2016 και ο άλλος το 2017.

Δεν ήταν καταδικασμένοι για φόνο, δεν ήταν καταδικασμένοι σε ισόβια. Κανένας, όμως, δεν αναζήτησε πληροφορίες για τις καταδίκες που είχαν. Η αστυνομία διοχέτευε κάλπικες πληροφορίες για φόνους και τα παπαγαλάκια τις αναπαρήγαγαν. Αν κάποιος είχε καταδικαστεί για φόνο, δε θα είχε βγει με το «νόμο Παρασκευόπουλου». Στο αστικό ποινικό δίκαιο υπάρχει μια αρχή: αναλογικότητα αδικήματος-ποινής. Αυτοί που επιδίδονται στο κατασταλτικό κρεσέντο, χρησιμοποιώντας τις μεθόδους του Γκέμπελς, φαίνεται πως θέλουν να πάψει να ισχύει αυτή η αρχή. Να επανέλθει η ποινική καταστολή στο μεσαίωνα, όταν οι ποινές κυμαίνονταν μεταξύ εκτέλεσης με βασανιστικό θάνατο, ακρωτηριασμού ή τύφλωσης και ισόβιας φυλάκισης σε κάτεργα. Ο λεπενισμός ανθίζει και πέραν της Λεπέν και των φασιστικών κομμάτων.

ΥΓ. Οσοι ασχολούνται μ' αυτά τα θέματα, αλλά και όσοι έχουν απλώς καλή μνήμη, θυμούνται ασφαλώς ότι ρυθμίσεις αποσυμφόρησης των φυλακών, όπως αυτές του «νόμου Παρασκευόπουλου», έχουν γίνει και στο παρελθόν, από υπουργούς Δικαιοσύνης «γαλάζιων» και «πράσινων» κυβερνήσεων. Αν θυμόμαστε καλά, η τελευταία ρύθμιση έγινε από τον Δένδια, το 2009.

Ικανοποιήθηκαν τα αιτήματα των κρατούμενων απεργών πείνας

Την περασμένη Τετάρτη, σταμάτησαν την απεργία πείνας οι πέντε κρατούμενοι των φυλακών Κορυδαλλού. Υστερα από 18 μέρες απεργίας πείνας, έγινε δεκτό το αίτημά τους και από χθες Παρασκευή αναμενόταν να ενταχθούν στο καινούργιο τμήμα του Δημόσιου ΙΕΚ, από το οποίο τους είχε κόψει η εισαγγελέας Περιμένη.

Εγκληματίες!

Ενα βίντεο, τραβηγμένο με κινητό, που στη συνέχεια αναρτήθηκε στο Διαδίκτυο, ήρθε να διαψεύσει την επίσημη κατασκευή για τον... κακόμοιρο τον αστυνομικό που τραυματίστηκε προσπαθώντας να σώσει τον σύριο πρόσφυγα που αυτοπυρπολήθηκε στη Χίο. Το βίντεο δείχνει ότι ο εν λόγω αστυνομικός και οι προϊστάμενοί του, με το κεφάλι γεμάτο κατασταλτικά σκατά, συμπεριφέρθηκαν εγκληματικά σ' έναν άνθρωπο που έχει φτάσει στα όρια της απελπισίας.

Η εικόνα δείχνει έναν πρόσφυγα να λούζεται με βενζίνη και να ζητά (στα αγγλικά) απ' όσους είναι στο χώρο να απομακρυνθούν. Επαναλαμβάνει συνέχεια την παράκλησή του να απομακρυνθούν, χωρίς να ουρλιάζει. Και ξαφνικά, ένας από τους παριστάμενους μπάτσους ορμάει και τον αρπάζει από πίσω. Σε ελάχιστα δευτερόλεπτα, φουντώνει η φωτιά. Ο μπάτσος αφήνει τον φλεγόμενο πρόσφυγα για να γλιτώσει ο ίδιος, ενώ κανένας από τους υπόλοιπους μπάτσους δεν κάνει την παραμικρή κίνηση να γλιτώσει τον άνθρωπο που καίγεται.

Τι κάνεις σ' αυτές τις περιπτώσεις, όταν έχεις έναν άνθρωπο που απειλεί να αυτοπυρποληθεί; Προσπαθείς να του πιάσεις κουβέντα, να τον ηρεμήσεις, να δείξεις ότι ακούς το παράπονό του και ότι ενδιαφέρεσαι να δώσεις λύση. Φέρνεις κάποιον ή κάποιους από τους οικείους του, για να του μιλήσουν κι αυτοί και να τον μεταπείσουν. Κυρίως, δεν κάνεις καμιά απότομη κίνηση που μπορεί από τη μεριά του να εκληφθεί ως απειλή, ως προσπάθεια αποτροπής ή σύλληψής του. Παράλληλα, φροντίζεις να δημιουργήσεις στα γρήγορα ένα στοιχειώδη μηχανισμό αντιμετώπισης, αν η προσπάθεια να μεταπειστεί δεν αποδώσει. Φροντίζεις να φέρεις κοντά έναν πυροσβεστήρα, μια κουβέρτα έστω για να κουκουλώσεις και να σβήσεις τη φωτιά.

Αντί γι' αυτά τα στοιχειώδη, οι μπάτσοι λειτούργησαν όπως έχουν μάθει να λειτουργούν: με τη λογική της καταστολής. «Θα πάω πίσω του, θα τον αρπάξω, θα τον ρίξω κάτω και θα τελειώσει η ιστορία μόλις του δέσω τα χέρια». Κανένας δεν τους δίδαξε πώς πρέπει ν' αντιμετωπίσουν τέτοιου είδους κρίσεις. Γιατί δεν αντιμετωπίζουν τους πρόσφυγες και τους μετανάστες ως ανθρώπους που υποφέρουν, αλλά σαν εμπόρευμα που πρέπει να το διαχειριστούν. Είναι οι δεσμοφύλακες στην τεράστια φυλακή που λέγεται Ελλάδα. Το τραγικό περιστατικό της Χίου ήρθε να υπενθυμίσει αυτή την αλήθεια.

Και ο εξίσου τραγικός απαγχονισμός του 25χρονου Αχμαντ, στη θύρα Ε3 του λιμανιού του Πειραιά, με τον οποίο κανένας δεν ασχολήθηκε, ήρθε να χτυπήσει το καμπανάκι υπενθυμίζοντας πως δεν πρόκειται για τυχαία περιστατικά, αλλά για προανακρούσματα και άλλων τέτοιων περιστατικών, που είναι αναπόφευκτα στις συνθήκες που έχουν δημιουργηθεί για δεκάδες χιλιάδες εγκλωβισμένους στη φυλακή «Ελλάδα» ανθρώπους. Το ελληνικό κράτος από τη μια και οι διάφορες ΜΚΟ από την άλλη αντιμετωπίζουν όλον αυτόν τον κόσμο ως πηγή εξασφάλισης κερδών από τα γλίσχρα κονδύλια που δίνει η ΕΕ για να λειτουργήσει η φυλακή «Ελλάδα». Κάθε πρόσφυγας, όμως, είναι μια ξεχωριστή περίπτωση. Ζωές ρημαγμένες από τη φρίκη του πολέμου. Ζωές που ήλπισαν κάποια στιγμή ότι πατώντας σε ελληνικό έδαφος πάτησαν την άκρη του δρόμου που θα τους οδηγήσει σε κάποια ιμπεριαλιστική μητρόπολη, που στα μάτια τους ισοδυναμεί με τη γη της επαγγελίας. Είναι δυνατόν να μην υπάρξουν τέτοια περιστατικά, όταν τη φρίκη του πολέμου ακολουθεί η διάψευση της ελπίδας;

κοράκι ΣΦΥΡΑ ΤΟ!

Το μοναστήρι να 'ναι καλά...

Καλά κρατεί η διαμάχη για τον έλεγχο του ελληνικού ποδοσφαίρου. Μετά τη συμμαχία που έκανε με τον Μαρινάκη, ο Σαββίδης έχει επικεντρώσει την προσπάθειά του στο ξεκαθάρισμα της ποδοσφαιρικής πιάτσας (ιδιαίτερα στη βόρεια Ελλάδα) από παράγοντες που έχουν σχέση με τον Μελισσανίδη. Στο στόχαστρο των υποστηρικτών του Σαββίδη έχει μπει ο πρόεδρος του Απόλλωνα Καλαμαριάς, Δημήτρης Καλαϊτζίδης, ένας από τους ελάχιστους ποδοσφαιρικούς παράγοντες στη βόρειο Ελλάδα που υποστηρίζουν ανοιχτά τον Μελισσανίδη.

Αφορμή για την επίθεση ήταν δηλώσεις του Καλαϊτζίδη με τις οποίες καλούσε -χωρίς να τον κατονομάζει- τον Σαββίδη να πάψει να λειτουργεί με τη λογική «θέλω να γίνω χαλίφης στη θέση του χαλίφη». Με δηλώσεις που έκαναν παράγοντες ομάδων της Θεσσαλονίκης και της βόρειας Ελλάδας και άνθρωποι του περιβάλλοντος του ισχυρού άντρα του ΠΑΟΚ, ζητήθηκε από τον Καλαϊτζίδη να σοβαρευτεί και να πάψει να παίζει το ρόλο του Δούρειου Ιππου, αφού ο Σαββίδης είναι η μοναδική ελπίδα για το ποδόσφαιρο της Θεσσαλονίκης και γενικότερα της βόρειας Ελλάδας και κατά συνέπεια όποιος τον κατηγορεί κάνει ζημιά στην προσπάθεια ανάδειξής του σε πόλο αντίστασης στο αθηναϊκό κατεστημένο.

Επειδή, όπως είναι σε όλους γνωστό, οι «ανιδιοτελείς εργάτες» του ελληνικού ποδοσφαίρου δεν κάνουν το παραμικρό χωρίς να έχουν κάποια χειροπιαστή ανταπόδοση, εκτός από όρκους πίστης στον Σαββίδη υπάρχει και η μάχη που δίνουν οι ομάδες που βρίσκονται στις πρώτες θέσεις του βαθμολογικού πίνακα του 1ου ομίλου της Γ' Εθνικής για την άνοδο στη Β' Εθνική. Οι αντίπαλοι του Απόλλωνα Καλαμαριάς και ιδιαίτερα αυτοί που έχουν σχέση με τη Δόξα Δράμας στοχοποιούν σαν προδότη τον πρόεδρό του, προσδοκώντας ότι με αυτόν τον τρόπο θα κερδίσουν την εύνοια του Σαββίδη, ο οποίος με τη σειρά του θα ανάψει το πράσινο φως στο επιτελείο του για να τους βοηθήσει εξωαγωνιστικά στη μάχη της ανόδου.

Είναι περιττό να τονίσουμε ότι με αυτόν τον τρόπο επιβεβαιώνουν σε απόλυτο βαθμό τις δηλώσεις του Καλαϊτζίδη και εκθέτουν τον Σαββίδη. Αυτό, βεβαίως, πολλοί θα το δουν, αλλά λίγοι θα το καταλάβουν. Αλλωστε, οι «ανιδιοτελείς εργάτες» του ελληνικού ποδοσφαίρου δεν έχουν κρύψει ότι το πρωταρχικό τους μέλημα είναι να εξασφαλίσουν το «σπρώξιμο» της ομάδας τους, προκειμένου να πετύχει τους στόχους της. Και επειδή η επίτευξη των στόχων, αν δε γίνει μέσω της βοήθειας της «παράγκας», προϋποθέτει να βάλουν το χέρι στην τσέπη, μπορούμε να καταλάβουμε γιατί σπάζουν τα κούτελά τους στους όρκους δημόσιας πίστης προς τον εκάστοτε ισχυρό παράγοντα που μπορεί να επηρεάσει τα δεδομένα στο ελληνικό ποδόσφαιρο.

Η στήλη έχει σχολιάσει αρκετές φορές στο παρελθόν τις εξελίξεις στο ελληνικό επαγγελματικό ποδόσφαιρο και στη μάχη για τον έλεγχο της διοίκησης της ΕΠΟ και του εξωαγωνιστικού κυκλώματος. Ανεξάρτητα από την πορεία των γεγονότων μέχρι την τελική λύση, ένα από τα διαχρονικά συμπεράσματα που μπορούμε να βγάλουμε είναι ότι οι χαμένοι της υπόθεσης (ο πρώην πρόεδρος της ΕΠΟ Γιώργος Γκιρτζίκης και η παρέα του) μέχρι την τελευταία στιγμή θα κάνουν ό,τι περνάει από το χέρι τους για να εξασφαλίσουν το τομάρι τους. Υπό αυτό το πρίσμα θα πρέπει να δούμε την καταγγελία Γκιρτζίκη κατά του εκλεκτού του Σαββίδη και μοναδικού υποψηφίου μέχρι στιγμής για την προεδρία της ΕΠΟ, Βαγγέλη Γραμμένου.

Σύμφωνα με δημοσίευμα αθλητικής εφημερίδας, που γνώρισε μεγάλη διάδοση στο διαδίκτυο, η υπόθεση που αφορά πλαστογραφία και δυσφήμιση του αθλήματος έχει παραπεμφθεί στο δικαστικό τμήμα της Επιτροπής Δεοντολογίας της ΕΠΟ και η ποινή που εισηγείται ο ερευνητής της υπόθεσης, Δημήτρης Νικητόπουλος, είναι απαγόρευση ενασχόλησης με το ποδόσφαιρο για τρία χρόνια. Η συγκεκριμένη υπόθεση είναι γνωστή εδώ και ένα χρόνο (από τις 18 Μάρτη του 2016), όταν ο αναπληρωτής ποδοσφαιρικός εισαγγελέας, Στέφανος-Κωνσταντίνος Μπαξεβάνης, είχε ασκήσει δίωξη κατά του Γραμμένου, όμως έκτοτε είχε ξεχαστεί μέχρι που την επανέφερε στην επιφάνεια ο Γκιρτζίκης με προφανή στόχο να «κάψει» τη συγκεκριμένη υποψηφιότητα.

Την περίοδο εκείνη, που ο Γκιρτζίκης, έχοντας τη στήριξη του Μαρινάκη, ήταν ο απόλυτος κυρίαρχος και τίποτα δεν προδίκαζε τις μετέπειτα εξελίξεις, από τη διοίκηση της ΕΠΟ είχε γίνει μια προσπάθεια να απενεργοποιηθούν κάποια άρθρα του πειθαρχικού κώδικα της ομοσπονδίας, λόγω εμπλοκής κάποιων στελεχών με την υπόθεση της εγκληματικής οργάνωσης. Τις τροποποιήσεις που είχε ζητήσει η ΕΠΟ δεν τις είχε κάνει δεκτές ο τότε υφυπουργός Αθλητισμού, Σταύρος Κοντονής, ο οποίος ήθελε να έχει κάποια «δυνατά» διαπραγματευτικά χαρτιά στα χέρια του. Για το λόγο αυτό, η υπόθεση μπήκε στο «ψυγείο».

Αρχικά, η πλευρά της «κάθαρσης» έδειξε να αιφνιδιάζεται από τις εξελίξεις και επικράτησε αμηχανία. Στη συνέχεια, επιλέχτηκε το δόγμα «η καλύτερη άμυνα είναι η επίθεση» και ο Γραμμένος με μια επιθετική δήλωση προσπάθησε να πάρει την πρωτοβουλία των κινήσεων και να στείλει μήνυμα αισιοδοξίας στους υποστηρικτές του. Ξεκαθάρισε ότι ήταν και θα είναι υποψήφιος για την προεδρία της ΕΠΟ, επικαλέστηκε τη «διαδρομή» του στο χώρο του ποδοσφαίρου για να αποδείξει το ήθος και το ποιόν του και προσπάθησε να πείσει ότι αυτοί που τον κατηγορούν το κάνουν για να μεταθέσουν τις εκλογές πέρα από τον Ιούνιο, έχοντας σαν στόχο να εμποδίσουν την «κάθαρση» και να δημιουργήσουν αναστάτωση και αποσυσπείρωση στις τοπικές ενώσεις που έχουν δηλώσει τη στήριξή τους στην υποψηφιότητά του.

Παρά το γεγονός ότι από την πλευρά των υποστηρικτών του και ιδιαίτερα από τον Σαββίδη ή τους «κύκλους» του δεν έχει γίνει κάποια δήλωση στήριξης του Γραμμένου, δεν μπορεί κάποιος να στοιχειοθετήσει αλλαγή στάσης και δε βγαίνει κάποια γκανιάν είδηση. Ενδιαφέρον όμως έχει ένα σενάριο που παρουσιάζεται από ορισμένα sites, που υποστηρίζουν τον Μελισσανίδη, σύμφωνα με το οποίο η πρωτοβουλία Γκιρτζίκη είναι κατ' εντολήν Μαρινάκη και έχει ως στόχο να «καεί» η υποψηφιότητα Γραμμένου για να προωθηθεί για τη θέση του προέδρου της ΕΠΟ ο πρόεδρος της Ενωσης Ηρακλείου, Νίκος Τζώρτζογλου.

Ο εκ Κρήτης «ανιδιοτελής εργάτης» του ελληνικού επαγγελματικού ποδοσφαίρου, πέρα από το προνόμιο της άμεσης σχέσης και της αποδοχής που διαθέτει, μπορεί να παίξει τον εγγυητή σε μια συμφωνία κυρίων ανάμεσα στην παλιά φρουρά της ΕΠΟ και αυτή που θα προκύψει από τις εκλογές της ομοσπονδίας. Αν στα παραπάνω προσθέσουμε και το γεγονός ότι ο Τζώρτζογλου σε ανύποπτο χρόνο είχε εκφραστεί υπέρ του Σαββίδη και της προσπάθειας που αυτός καταβάλλει για την «κάθαρση» του ελληνικού ποδοσφαίρου, δε θα μπορούσαμε να αποκλείσουμε το σενάριο να είναι ο κρητικός παράγοντας η εναλλακτική λύση, στην περίπτωση που η Επιτροπή Δεοντολογίας της ΕΠΟ κρίνει ότι ο Γραμμένος είναι ένοχος και του επιβάλει την ποινή που προτείνει ο εισηγητής της υπόθεσης.

Το μοναδικό σημείο που ανατρέπει αυτό το σενάριο είναι η εκφρασμένη και μάλιστα σε υπέρτατο βαθμό βούληση του Σαββίδη, ο επόμενος πρόεδρος της ΕΠΟ να προέρχεται από τη βόρειο Ελλάδα. Με τα μέχρι στιγμής δεδομένα, δε θα μπορούσε κάποιος να κάνει μια ασφαλή πρόβλεψη για την εξέλιξη που θα έχει η συγκεκριμένη υπόθεση. Από το γενικότερο κλίμα και από την προσπάθεια ορισμένων sites που πρόσκεινται στον Μελισσανίδη και τον Αλαφούζο, που κατηγορούν την Προσωρινή Διοικούσα Επιτροπή της ΕΠΟ, που ορίστηκε από τη ΦΙΦΑ και την ΟΥΕΦΑ, ότι κωλυσιεργεί στην εκδίκαση της υπόθεσης και κάνει τα «στραβά μάτια» διευκολύνοντας τον Γραμμένο, δημιουργείται η αίσθηση ότι θα είναι ο κερδισμένος από την έκβαση της υπόθεσης.

Ανεξάρτητα από την εξέλιξη της υπόθεσης και την τύχη του Γραμμένου, αυτό που πρέπει να τονιστεί είναι ότι η συμφωνία Σαββίδη-Μαρινάκη δεν έχει επηρεαστεί. Αλλωστε, για τους καπιταλιστές, τα πρόσωπα που θα τους κάνουν τη βρώμικη δουλειά είναι «αναλώσιμα» και δε θα δυσκολευτούν να βρουν εναλλακτική λύση αν «στραβώσει» η υποψηφιότητα Γραμμένου. Οπως λέει και ο σοφός λαός, «το μοναστήρι να 'ναι καλά και από καλογέρους άλλο τίποτα».

Κος Πάπιας

papias@eksegersi.gr

Οταν τα όρια μεταξύ διαφήμισης και δυσφήμησης είναι δυσδιάκριτα...

ΣΙΝΕΜΑ

ΚΩΣΤΑ ΝΤΑΝΤΙΝΑΚΗ

Ελκόμενος επί κρημνού

Ο Κώστας Νταντινάκης συγκεντρώνει υλικό γύρω από τα γεγονότα της απαγωγής και της δολοφονίας του αγωνιστή του ΕΑΜ ιερέα Νικολάου Αποστολάκη από συμμορίτες της ομάδας Παύλου Γύπαρη (παλιά υπασπιστής του Βενιζέλου, μετά συνεργάτης των Αγγλων και του Μητσοτάκη), στην Κρήτη το 1947. Οι συμμορίτες του Γύπαρη, αφού βασάνισαν ανελέητα τον παπα-Νικολή (του έγδαραν τα χέρια και του έβγαλαν τα μάτια!), τον οδήγησαν στον Κόκκινο Γκρεμό κοντά στις φυλακές Καλαμίου. Εκεί, τον ανάγκασαν να ψάλει

τη νεκρώσιμη ακολουθία του, του έκοψαν τα γεννητικά όργανα και τον πέταξαν στο γκρεμό. Μετά, απαγόρευσαν να κηδευτεί κανονικά (θάφτηκε έξω από το νεκροταφείο του χωριού), εξόρισαν από το χωριό τους, το Νεροχώρι Αποκορώνου τη σύζυγό του Αργυρώ, ενώ τα πέντε παιδιά τους συνέχισαν να διώκονται μέχρι τις πανεπιστημιακές τους σπουδές.

Τα γεγονότα μαρτυρούν δεκάδες επιζώντες της περιόδου, με προεξάρχουσα την κόρη του, Ισμήνη Αποστολάκη, η οποία έχει τον κύριο λόγο. Ο καθηγητής σύγχρονης ιστορίας του ΑΠΘ, Γιώργος Μαργαρίτης αναλύει το ιστορικό πλαίσιο της εποχής. Η ταινία δε διεκδικεί κινηματογραφικές δάφνες, λειτουργεί όμως ως φορέας μνήμης και μάλιστα των πιο σημαντικών στιγμών στη σύγχρονη ελληνική ιστορία.

ΣΤΕΛΙΟΥ ΚΟΥΛΟΓΛΟΥ

Πεθαίνοντας στο γέλιο

Ο συριζαίος ευρωβουλευτής, που χρόνια έκανε δημοσιογραφικού τύπου ντοκιμαντέρ, τα τελευταία χρόνια «την έχει δει» και σκηνοθέτης («στην Ελλάδα είσαι ό,τι δηλώσεις» συνήθιζε να λέει ο Τσαρούχης), παρουσιάζει ένα ακόμη ντοκιμαντέρ. Αυτή τη φορά, ενώνει τέσσερις ιστορίες σάτιρας, για να υπερασπιστεί τη δύναμη του γέλιου ως πολιτικού όπλου.

Στην πρώτη, πρωταγωνιστούν οι Yesmen, το διάσημο ζευγάρι αμερικανών ακτιβιστών που έγιναν γνωστοί από την πλάκα που σκάρωσαν στο BBC, όταν εμφανίστηκαν ως εκπρόσωποι της αμερικανικής εταιρίας (UCAR), που κατέστρεψε την πόλη Μποπάλ της Ινδίας. Η φάρσα αυτή, με το γνωστό σύστημα των αυθαίρετων κατατάξεων, θεωρείται από κάποιους ως η κορυφαία στον κόσμο. Ο Κούλογλου οργάνωσε με τους αμερικανούς φαρσέρ μια ψεύτικη συνέντευξη Τύπου στο Ευρωκοινοβούλιο, με στόχο να αναδείξει τις... αδυναμίες των μέτρων ασφάλειας για την αντιμετώπιση της ισλαμικής τρομοκρατίας!

Στη δεύτερη ιστορία, πρωταγωνιστής είναι ο Μάρτιν Σόνεμπορν, κωμικός και εκδότης της εφημερίδας «Τιτανικός» και ευρωβουλευτής (κάτι σαν τον Κούλογλου, δηλαδή), που επεξεργάζεται ένα... πρωτότυπο σχέδιο για τη... σωτηρία της Ελλάδας. Στην τρίτη ιστορία, οι Flashmob εισβάλλουν και διακόπτουν επίσημες εκδηλώσεις υπέρ των εμπορικών συμφωνιών TTIP και CETA, ενώ η τέταρτη ιστορία αφορά στον Σαρμπ, τον νεκρό εκδότη του αντιισλαμικού και ισλαμόπληκτου Charlie Hebdo.

Απεργίες, πορείες, συγκεντρώσεις, διαμαρτυρίες, τέρμα... Κούραση χωρίς νόημα. Ο Κούλογλου, ο μέγας αυτός πολιτικός ηγέτης, ανακάλυψε νέα μέθοδο: την πολιτική σάτιρα. Με το εξυπνακίστικο και δήθεν εναλλακτικό ύφος του εκφράζει τις βαθιά συντηρητικές του απόψεις και εκνευρίζει αφάνταστα τον σκεπτόμενο θεατή.

Αφιέρωμα στο σύγχρονο ρουμάνικο κινηματογράφο

Από την Πέμπτη 6 έως και την Μ. Τετάρτη 12 Απριλίου, ο κινηματογράφος ΑΣΤΟΡ παρουσιάζει τις καλύτερες ρουμάνικες ταινίες της χρονιάς (εννοώντας τις ταινίες που βγήκαν στις ελληνικές αίθουσες αυτή τη σεζόν), οπότε όσοι ήθελαν να τις δουν και δεν πρόλαβαν, έχουν ακόμη μία ευκαιρία. Πρόκειται για τις ταινίες «Η Αποφοίτηση» του Κριστιάν Μουντζίου, «Αφεριμ!» του Ράντου Ζούντε και «Οταν

Dixi et salvavi animam meam

Γ. Ρίτσος: Ο άνθρωπος με το γαρύφαλο
Λογαριάζαμε στα δάχτυλα: μεθαύριο,
Μεθαύριο ναι, μπαίνει ο Απρίλης.
Λέγαμε: θα βρούμε στο πανέρι της άνοιξης
Πολλές χρυσές βελόνες, πολλές χρωματιστές κουβαρίστρες
Να μπαλώσουμε το γέλιο του παιδιού
Να μπαλώσουμε τις ρυτίδες της μάνας
Να ράψουμε ακόμα κι ένα κομμένο πόδι, ένα σπασμένο κρανίο – λέγαμε.

Τους σκότωσαν,
Τούτα τα πρόσωπα είναι σαν τα σταματημένα ρολόγια.
Τι ώρα να 'ναι; Τι ώρα να 'ναι σήμερα;
Ποιος σταμάτησε τούτα τα ρολόγια;
Ποιος σταμάτησε στη μέση του Απρίλη;
Ποιος έγραψε με κάρβουνο σταυρούς πάνου στις πόρτες;
Ποιος σταμάτησε το χαμόγελο στα μάτια της μάνας; Τι ώρα να 'ναι;
Ποιος έκοψε στα δυο την ελπίδα; Τι ώρα να 'ναι; Πέστε μου λοιπόν.

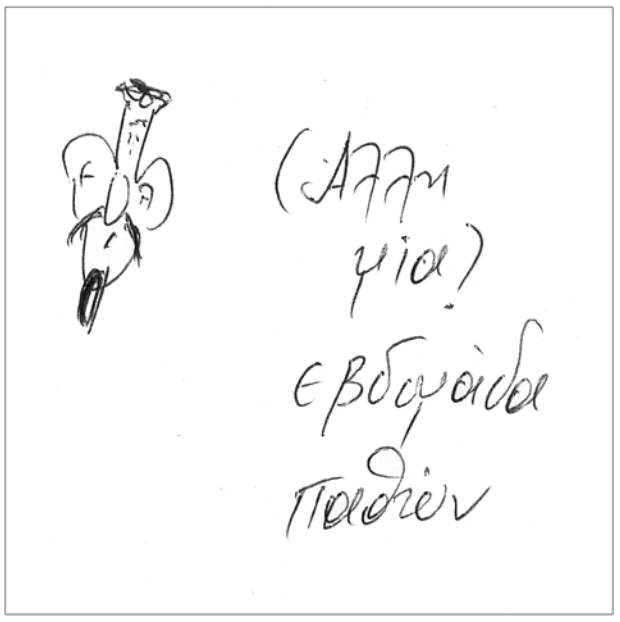

Ρίχαρδος ο Γεφυρόκαρδος

➤ Διότι εκτός από τη μοναξιά υπάρχει και ο ιμπεριαλισμός.

➤ Με μανία, θα σηκωθεί η κοινωνία.

➤ Love Hurts.

➤ Εν τέλει, κείνα τα εφταπριλιάτικα συλλαλητήρια (συν + αλητήρια) θα αποτελέσουν έναυσμα, κλιμάκωση, παράσταση νίκης ή απλώς... δούλεμα;

➤ Και ηνεώχθησαν οι ουρανοί και έπιπτε ράβδος (διότι δεν έπιπτε λόγος). Και ηνεώχθησαν οι οφθαλμοί των ασεβών, ότι αυτοί κληρονομήσουσι τον επίγειον παράδεισον. Και εγένετο κλαυθμός μέγας εις το πλήθος των ευσεβών. Και ηρώτησαν ούτοι: τις κυβερνά τον ρόγχον των κυμάτων και την κραυγήν του πετεινού; Και απάντησιν ουκ έλαβον.

➤ Run through.

➤ Τυφλοπόντικας.

➤ Και σκάβει.

➤ Σκάβει.

➤ Ξινίλα η κυρά-Τασία και ο μπαρμπα-Θόδωρος...

➤ Την κουτάλα, ρεεε!

➤ Πού πας χωρίς την κουτάλα, έρμε;

➤ «Δέσμευση της εργοδοσίας» (ότι θα αποκαταστήσει άμεσα και με αναδρομική ισχύ την ασφάλιση) «αποτέλεσμα της παρέμβασης της Ομοσπονδίας Οικοδόμων» (στο έργο κατασκευής του αγωγού ΤΑΡ). Και λέγαμε, και ρωτούσαμε παντού, τι έχει γίνει η συγκεκριμένη Ομοσπονδία εδώ και πολλά φεγγάρια... (για την ιστορία: ο Ριζοσπάστης διατείνεται ότι «απέσπασαν δέσμευση», που στο κείμενο του ρεπορτάζ γίνεται «ανάγκασε την εργοδοσία ότι θα δεσμευτεί...»).

➤ Προκλητικός ο Συριζοβουλευτής Ν. Παπαδόπουλος στο Κιλελέρ.

➤ Αυτοπυρπόληση και όχι αυτοπυρπολισμός.

➤ Ο «πήχυς» του Περισσού: ένα και είκοσι με τα χέρια ψηλά...

➤ Και ο νοών νοείτω.

➤ Εκτός αν ο νοών είναι ανόητος...

➤ Κουαρτέτο + συγκυβέρνηση = κουϊντέτο.

➤ ΟΠΟΙΟ ΦΑΣΙΣΤΙΚΟ ΧΕΡΙ ΣΗΚΩΝΕΤΑΙ, ΚΟΒΕΤΑΙ!

➤ «Ισχυροποίησή» του επιδιώκει ο Περισσός. Και η... ισχνοποίηση από ισχ αρχίζει...

➤ Στον «μεγάλο φίλο» τους Π. Μοσκοβίσι καταφεύγουν οι Συριζόπουλοι: ο οποίος «αναγνώρισε τις προσπάθειες της Ελλάδας, σημειώνοντας ότι καμμία άλλη χώρα δεν έχει προχωρήσει σε τέτοια προσαρμογή και ζήτησε να μην ξεχαστούν αυτά τα επιτεύγματα». Χαίρονται που έχουν γονατίσει οικονομικά έναν ολόκληρο λαό! Την κεφαλήν τους επί πίνακι!

➤ Αξιολογογαμούμεθα.

➤ Οσονούπω.

➤ Συνέδριο (1ο...) νεολαίας Σύριζα: Χα!

➤ «Διαζύγιο, κηδεία και γενέθλια: Η Ευρώπη στα εξήντα». Κ. Δουζίνας στην ΑΥΓΗ. Ο ελληνικός λαός στα τέσσερα.
Μία ιστορία βιασμού σε πολλές συνέχειες.

➤ «Ειδική διαχείριση εν λειτουργία» ο ΔΟΛ. Τη γλίτωσε;

➤ Τάδε έφη Σπίρτζης: «Το Πάσχα θα πάμε σε όλη την Ελλάδα με νέους αυτοκινητόδρομους». Με κάτι διόδια, να!, με το συμπάθειο...

➤ Μιλάει μέσα του ο Πασόκος.

➤ Μάλλον δίκιο είχε ο Γ. Μπρούτσης όταν, αναφερόμενος στον Γ. Γιεφτουσένκο, έλεγε ότι «ρίχνει πέτρες μόνο προς τα εκεί που έχει πάρει έγκριση».

➤ «Προσωπική διαφορά» καταβαλλόμενων συντάξεων: καταβάλλουν έτι περισσότερο τους ήδη καταβληθέντες συνταξιούχους.

➤ Αδέσποτα, αδέσποτος και Κούλης.

➤ «Νέο χαρτονόμισμα των 50 ευρώ»: στον ύπνο μας.

➤ Ποτέ την Κυριακή (καταστήματα την Κυριακή των Βαΐων).

➤ Επίθεση στην Πετρούπολη (Σανκτ Πετερμπούργκ), πρτ... πρτ... στο Παρίσι.

➤ Μπορεί να πετάει παπαριές περί αυτοκινητοδρόμων ο Σπίρτζης, όμως υπάρχει και η πραγματικότητα που είναι επίμονα αυθάδης: «"Εντός των τειχών" το Πάσχα οι Ελληνες» - (www.tovima.gr/finance/article/?aid=872004).

➤ Κοτόπουλο και αν...

➤ Κι έχει και τον Βέλτσο ν' αναρωτιέται: «Τις πταίει»; Τις πτύει, θάθελε μάλλον να πει.

➤ «Ωρα Αποφάσεων»: ναι, ναι, και μεις σας αγαπάμε.

➤ Αυτοκτονία Αχμαντ, επεισόδια στη Μόρια. Και έπεται συνέχεια.
Ελεύθερες Σπουδές... Αστρολογίας (!).

➤ 7,9% το ποσοστό των δημοσίων υπαλλήλων ως προς το σύνολο του εργατικού δυναμικού. Βγάλε μπάτσους και παπάδες και ιδού ο... υδροκεφαλισμός του δημοσίου... (Ελλάδα).

➤ Πορτογαλία – φόρος αίματος της εργατικής τάξης.

➤ Ακράτητη η Νου-Δυο: ζητάει ξενόγλωσσα προπτυχιακά προγράμματα στα ΑΕΙ με δίδακτρα. Για τον κάθε... Μπουμπούκο της.
Shit!

➤ Αλλη μια επιτυχία του βρετανικού καπιταλισμού: «χιλιάδες παιδιά στο Ηνωμένο Βασίλειο εκτεθειμένα σε παράνομα επίπεδα ρύπανσης του αέρα» (www.theguardian.com/of-air-pollution). Η... αυτοσυγκράτηση της αγοράς.

Βασίλης

ξέσπασε η βία» του Μπόγκταν Μίριτσα.

50/50 Ισότητα και στον κινηματογράφο

Πέντε ταινίες από γυναίκες –αλλά όχι μόνο για γυναίκες... Η Γενική Γραμματεία Ισότητας των Φύλων, η Ταινιοθήκη της Ελλάδος, το WIFT GR (Women in Film and Television Greece), με την υποστήριξη της Πρεσβείας της Σουηδίας και του Σουηδικού Ινστιτούτου Κινηματογράφου, παρουσιάζουν αυτό το αφιέρωμα στις 7-9 Απριλίου 2017 (Παρασκευή έως Κυριακή), στην Ταινιοθήκη της Ελλάδος με ελεύθερη είσοδο. Ανεξάρτητα από το πλαίσιο του φεστιβάλ, για το οποίο πολλά (όχι θετικά) μπορούν να ειπωθούν, οι ταινίες παρουσιάζουν κάποιο ενδιαφέρον.

Ελένη Π.

οι τοίχοι έχουν φωνή

◆ Φωτιά στα μανταλάκια από τα οποία κρεμόταν ο κυριακάτικος Τύπος. Ενωμένες όλες οι συριζοφυλές, από την προεδρική «Αυγή» μέχρι την «Εποχή» των 53+, καταγγέλλουν το σχέδιο του «παλιού συστήματος» και των δανειστών. Ο Σημίτης, ο Στουρνάρας, ο Κούλης, η Φώφη, ακόμα και ο Κουτσούμπας (που πάει να ζωντανέψει το 1989), έχουν βάλει μπροστά το ΔΝΤ, να στυλώσει τα πόδια στη διαπραγμάτευση, για να ρίξουν τη συγκυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ. Αυτή είναι η κεντρική ιδέα στην προπαγάνδα των συριζοφυλλάδων. Οπότε πώς πρέπει να απαντηθεί το... σχέδιο αποσταθεροποίησης; Με το κλείσιμο της αξιολόγησης. Οι ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ θα κάνουν τον... μεγαλοφυή ελιγμό και θα τα υπογράψουν όλα, όσο σκληρά κι αν είναι. Ναι μεν θα φορτώσουν τη φτωχολογιά με νέα βάρη (πετσόκομμα αφορολόγητου και συντάξεων), ναι μεν θα ξεπουλήσουν τη ΔΕΗ, όμως θα ακυρώσουν το σχέδιο αποσταθεροποίησης που προωθεί η μαύρη αντίδραση και, φυσικά, θα διατηρηθούν στην κυβέρνηση. Γιατί ποιο είναι το... ύψιστο συμφέρον του ελληνικού λαού; Να μείνουν στην κυβέρνηση οι ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ. Με... όποιο κόστος Για το λαό, όχι γι' αυτούς).

«ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΝΩ ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΩΝ
ΟΜΟΦΩΝΟ ΨΗΦΙΣΜΑ
ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ
2 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2017
ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΟΥ ΠΑΡΚΟΥ ΓΟΥΔΗ

Εκφράζουμε την έκπληξη, θλίψη και αγανάκτηση μας για την πρόσφατη στις 16/3/2017 ξαφνική και απρόβλεπτη εξαγγελία του Πρωθυπουργού κ. Τσίπρα πως «θα χωροθετηθεί το νέο γήπεδο του Παναθηναϊκού, στον πυρήνα του Μητροπολιτικού Πάρκου, (στο φυτώριο του Δήμου Αθηναίων), πίσω από το Γενικό Νοσοκομείο Αεροπορίας (ΓΝΑ 251).

Η κατασκευή του τεράστιου γηπέδου μαζί με τα άλλα έργα που σίγουρα θα το συνοδεύουν εμπορικά κέντρα, γκαράζ κλπ, θα αποκόψει *την επικοινωνία της πόλης (φυσική και οπτική), με τον ορεινό όγκο του Υμηττού,* ***θα υποβαθμίσει*** *τις υπώρειες του και τις προστατευόμενες δασικές ενότητες,* ***θα καταστρέψει*** *εκατοντάδες στρέμματα πρασίνου, καθώς και την κοίτη του ποταμού Ιλισού και παράλληλα* ***θα τραυματίσει*** *ανεπανόρθωτα,* ***συρρικνώσει, κατακερματίσει*** *το χώρο, αποτρέποντας μια για πάντα τη δημιουργία ενός ενιαίου χώρου αναψυχής, περιπάτου, υψηλού και πυκνού πρασίνου χωρίς εμπορευματοποίηση. (...)*

Απαιτούμε από το Δήμο Αθηναίων *να απορρίψει την πρόταση του Πρωθυπουργού σεβόμενος τις θετικές ομόφωνες αποφάσεις του Δημοτικού Συμβουλίου υπ' αριθ. 522/2014 και 686/2015 «για άμεση υλοποίηση του Μητροπολιτικού Πάρκου Γουδή).*

Το ίδιο απαιτούμε και από την Περιφέρεια Αττικής *σύμφωνα με παλαιότερες ομόφωνες αποφάσεις.*

Δηλώνουμε *την απόφασή μας, (σε συνεργασία με όλους τους φορείς), να συνεχίζουμε και κλιμακώσουμε ενωμένοι τον αγώνα μας».*

Σύλλογος με 58 χρόνια ιστορία (ιδρύθηκε το 1959) κι ακόμα να καταλάβει τη σημασία της ανάπτυξης...

Το αστικό πολιτικό σύστημα οπλίζει το χέρι των νεοναζί

Το λιντσάρισμα του φοιτητή στους Αμπελόκηπους, από μέλη του τάγματος εφόδου των κεντρικών γραφείων της Χρυσής Αυγής, με επικεφαλής τον Χρήστο Ζέρβα, ήρθε να προσφέρει μια ακόμα απόδειξη για τη δολοφονική δράση της ναζιστικής συμμορίας. Ο Ζέρβας αναγνωρίστηκε από αυτόπτες μάρτυρες και το θέμα έκανε τέτοιο πάταγο που δεν υπήρχε άλλη επιλογή από τη σύλληψή του (από την αστυνομία) και την προφυλάκισή του (από τον δικαστικό μηχανισμό).

Η πογκρομιστική δράση της φασιστικής ομάδας στην περιοχή Γκοριτσά Ασπροπύργου, όμως, εξακολουθεί να γίνεται υπό την πλήρη ασυλία του αστυνομικού μηχανισμού, που το μόνο που κάνει είναι να προσπαθεί να τρομοκρατήσει τα θύματα, συλλαμβάνοντας κάποια απ' αυτά επειδή δεν έχουν χαρτιά.

Τα γεγονότα κατήγγειλε η Πακιστανική Κοινότητα, συνοδεύοντας την καταγγελία με τις φωτογραφίες που βλέπετε, αδιάψευστο μάρτυρα της φασιστικής θηριωδίας. Στις 2 και στις 3 Απρίλη, η φασιστική ομάδα εισέβαλε σε σπίτια μεταναστών εργατών γης και τους σακάτεψαν χτυπώντας τους με παλούκια και φωνάζοντας πως αν δε φύγουν από τη χώρα, θα τους κάψουν ζωντανούς. Το modus operandi δεν αφήνει καμιά αμφιβολία για την πολιτική ταυτότητα των δραστών. Θυμίζει, άλλωστε, την εισβολή στο σπίτι των αιγύπτιων ψαράδων στο Πέραμα, η οποία εκδικάζεται στη δίκη της ΧΑ (απόπειρες ανθρωποκτονίας είναι η κατηγορία). Κι όμως, μολονότι τα θύματα κατέθεσαν μήνυση και η αστυνομία ξέρει ότι στην περιοχή δρα συγκεκριμένη ομάδα που έχει κάνει πολλές ρατσιστικές επιθέσεις, καμώνεται ότι... δε γνωρίζει τίποτα. Οχι μόνο δεν έχει κάνει συλλήψεις φασιστών, αλλά συνέλαβε δύο από τα θύματα, τα οποία κρατά ακόμα, με προφανή στόχο να στείλει ένα τρομοκρατικό μήνυμα στους μετανάστες που δεν έχουν χαρτιά και εργάζονται στα χωράφια της περιοχής.

Είναι φανερό πως οι αστυνομικές «πλάτες» αποθρασύνουν τους νεοναζί της περιοχής. Οπως οι πολιτικές «πλάτες» όπλισαν το χέρι των νεοναζί που λιντσάρισαν τον φοιτητή Αλέξη Λάζαρη. Οταν οι υπουργοί της κυβέρνησης πηγαίνουν στη Βουλή και απαντούν σαν να μην τρέχει τίποτα στις επίκαιρες ερωτήσεις των νεοναζί (μοναδική εξαίρεση ο Πολάκης), όταν το προεδρείο της Βουλής δεν έχει πάρει ούτε ένα μέτρο ενάντια στον συνεχώς ασχημονούντα νεοναζιστικό εσμό, όταν ο Καμμένος με τον Βίτσα πάνε τους χρυσαυγίτες εθνικιστική εκδρομή στο Καστελλόριζο, παρέα με βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ, γιατί να μην εμπεδωθεί πάλι στους νεοναζί το αίσθημα του ακαταδίωκτου;

Εχουν μειώσει βέβαια τις δημόσιες εμφανίσεις των ταγμάτων εφόδου, δε διαφημίζουν πια τη δολοφονική τους δράση, όταν όμως βρίσκονται αντιμέτωποι με «ειδικές συνθήκες», δεν μπορούν να συγκρατηθούν. «Εβραζαν» μετά την επιτυχημένη αντιφασιστική ενέργεια, που δεν έσπασε μόνο τις τζαμαρίες της κομματικής μόστρας, αλλά τσαλάκωσε και το γόητρό τους. Διψούσαν για αίμα και ξέσπασαν πάνω στον φοιτητή, επειδή «τους έκανε χειρονομίες». Ο τρόπος με τον οποίο τον χτύπησαν (από τύχη δεν τον άφησαν ανάπηρο) δείχνει καθαρά το ποιόν τους. Και δεν περιμέναμε τίποτ' άλλο από αυτά τα πολιτικά θρασίμια, εκτός από την... αποκήρυξη της βίας και την καταγγελία... σκευωρίας.

Μόνο που... ατύχησαν. Ο Ζέρβας αναγνωρίστηκε από περαστικούς, που έδωσαν με κάθε λεπτομέρεια την περιγραφή του. Και μέσα στο γραφείο του ανακριτή αναγνωρίστηκε και από το θύμα της συμμορίας. Κι ο Ζέρβας δεν είναι κανένας τυχαίος. Μέλος της ΚΕ της συμμορίας, υποψήφιος βουλευτής και υποψήφιος δημοτικός σύμβουλος, πυρηνάρχης στη σφηκοφωλιά των Αμπελοκήπων, υπεύθυνος για τη φρούρηση των κεντρικών γραφείων, έμπιστος του φίρερ που τον έχει προσλάβει ως μετακλητό υπάλληλο στο γραφείο του, παλιό μέλος των ταγμάτων εφόδου. Αυτά αποδεικνύονται από σωρεία φωτογραφιών και βίντεο, αλλά και από επίσημα έγγραφα, μεταξύ των οποίων η κατάθεσή του στην ανάκριση μετά τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα και η καταγεγραμμένη τηλεφωνική συνομιλία του με τον πυρηνάρχη της Νίκαιας, Πατέλη, στον οποίο προσπαθεί να δώσει θάρρος, αφού προηγουμένως έχει μιλήσει με τον αρχηγό, όπως του λέει.

Αυτή η εξέλιξη δεν μπορεί παρά να παρθεί υπόψη στην εν εξελίξει δίκη, στην οποία οι νεοναζί προσπαθούν να εμφανιστούν σαν αθώες περιστερές, κατασκευάζοντας διάτρητα άλλοθι και... αποκηρύσσοντας τη βία. Η δολοφονική επίθεση του Ζέρβα και της ομάδας του στον φοιτητή τα «είπε» όλα.

Γραφτείτε συνδρομητές στην «Κόντρα»
ετήσια συνδρομή 85 €
εξάμηνη συνδρομή 45€
λογαριασμός ΕΤΕ:
10087804638

ΚΟΝΤΡΑ
ΑΘΗΝΑ: Αγαθουπόλεως 65, ΤΚ 112 52, τηλ. 2108675243, fax 2108663100
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Ιουστινιανού 24, τηλ-fax 2310221898
http://www.eksegersi.gr, e-mail: kontra@eksegersi.gr
Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή
Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: Πέτρος Γιώτης
Εκτύπωση: ΚΛΕΝΙΚ ΕΕ, Σπηλιάς 5, Μεταμόρφωση

βαθύ κόκκινο

Αετομάτα

Ενα από τα αγαπημένα δόγματα της αστικής ιδεολογίας αναφέρεται στην ανεξαρτησία της Δικαιοσύνης. Ανεξαρτησία όχι μόνο από την εκτελεστική (κυβέρνηση) και τη νομοθετική (Βουλή) εξουσία, αλλά και από τις αντιμαχόμενες τάξεις της κοινωνίας. Μάλιστα, αυτόν τον δογματικό κανόνα συχνά τον κατεβάζουν από τα ύψη της θεωρητικής σύλληψης του Μοντεσκιέ και τον εκλαϊκεύουν δεόντως: η Δικαιοσύνη είναι το καταφύγιο των φτωχών απέναντι στις αυθαιρεσίες των πλουσίων.

Για να μπορέσει να σταθεί αυτό το ιδεολόγημα έχει ανάγκη από επιβεβαιώσεις. Μπορεί αυτές ν' αποτελούν σπάνιες εξαιρέσεις, όμως προπαγανδιστικά ανάγονται σε κανόνα. Δικαιώνεται, για παράδειγμα, ένας απολυμένος συνδικαλιστής κι αμέσως η υπόθεση γίνεται πρώτη είδηση, για να σκεπάσει τον κανόνα που θέλει όλες τις απεργίες, για τις οποίες έχει κατατεθεί εργοδοτική προσφυγή, να κρίνονται από τα ίδια δικαστήρια παράνομες και καταχρηστικές.

Αλλες φορές, τα αστικά δικαστήρια εμφανίζονται σαν να βάζουν φρένο σε κυβερνητικές ενέργειες που ξεπερνούν κάποιο όριο. Στις περισσότερες απ' αυτές τις περιπτώσεις τα αστικά δικαστήρια εμφανίζονται ως εγγυητές του συστήματος, τα συμφέροντα του οποίου δεν ταυτίζονται πάντοτε με τις αποφάσεις των εκάστοτε κυβερνήσεων. Αλλοτε πάλι, ακολουθώντας μια τακτική διολίσθησης, τα αστικά δικαστήρια εκτονώνουν τη λαϊκή διαμαρτυρία, αναζητώντας την κατάλληλη στιγμή για να πάρουν μια απόφαση υπέρ του κεφαλαίου, που μπορεί να είναι ακόμα και παράνομη. Είναι αυτό που ονομάζουν «ωρίμανση».

Δείτε τι έγινε με το σκάνδαλο του Βατοπεδίου. Τα ποινικά δικαστήρια αποφάσισαν σε πρώιμο βαθμό για το σκανδαλώδες του πράγματος. Απήγγειλαν σοβαρότατες κατηγορίες κακουργηματικού χαρακτήρα, προφυλάκισαν τους καλόγερους, οδήγησαν αστούς πολιτικούς εκτός ενεργούς πολιτικής, κι όταν η υπόθεση ξεχάστηκε και δε συγκινούσε πλέον, με μια προκλητική σκανδαλώδη απόφαση απάλλαξαν όσους είχαν ξεμείνει ως κατηγορούμενοι στην υπόθεση.

Πάρτε την υπόθεση του γηπέδου στο άλσος της Νέας Φιλαδέλφειας. Οταν τα νήματα κινούσε ένας τυχάρπαστος καπιταλιστής, χωρίς να έχει καμιά κυβερνητική στήριξη, το ΣτΕ δεν πήρε το ρίσκο να συγκρουστεί με τον κόσμο της περιοχής που «έβραζε». Το λεγόμενο σχέδιο Γρανίτσα απορρίφθηκε σε διάφορα επίπεδα από το ΣτΕ. Οταν στο παιχνίδι μπήκε άλλος καπιταλιστής, με μεγαλύτερη οικονομική επιφάνεια και με γερές πολιτικές πλάτες, το ΣτΕ έκανε στροφή 180°, εκτιμώντας ότι μια δική του απόφαση θα έγερνε αποφασιστικά τη ζυγαριά υπέρ του καπιταλιστή, σπέρνοντας απογοήτευση και περιθωριοποιώντας τον λαϊκό παράγοντα.

Τα ίδια και στην περιοχή του Προμπονά: το ΣτΕ έκρινε αρχικά παράνομη την υπουργική απόφαση που βόλευε τους άρπαγες καπιταλιστές και παρέδιδε στις βουλιμικές τους ορέξεις μια περιοχή που θα έπρεπε να λειτουργήσει σαν ανάσα πρασίνου και αναψυχής. Μερικά χρόνια αργότερα, παρέδωσε την ίδια περιοχή στους καπιταλιστές, που στο μεταξύ είχαν οργανώσει καλύτερα την πολιτική στήριξή τους. Από την άποψη των πραγματικών δεδομένων δεν άλλαξε τίποτα, ώστε να δικαιολογείται η ριζικά διαφορετική δικαστική κρίση. Απλά, τα πράγματα «ωρίμασαν» ώστε να δοθεί η τελική υπέρ των καπιταλιστών λύση σε δικαστικό επίπεδο.

Μπορεί κανείς να φέρει άπειρα παραδείγματα, με την αστική Δικαιοσύνη να ερμηνεύει με σκανδαλώδη αυθαιρεσία το ίδιο το αστικό νομικό πλαίσιο, προκειμένου να εξυπηρετήσει καπιταλιστικά συμφέροντα. Ως μηχανισμός, η Δικαιοσύνη δεν είναι τυφλή αλλά έχει μάτι αετού, για να μπορεί να διακρίνει πού είναι το συμφέρον και να κρίνει πώς θα μεθοδεύσει την πορεία προς την ικανοποίηση αυτού του συμφέροντος, εξασφαλίζοντας παράλληλα την «κοινωνική ειρήνη». Αυτός είναι ο σκοπός της, αυτό είναι το μέλημά της.

Π.Γ.